

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ
ของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

ประมวล รีมี่

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

เมษายน 2557

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย)

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ
ของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
เมษายน 2557
(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย)

**THE MODEL OF EFFECTIVENESS OF LEARNING AND
TEACHING ENGLISH AT MAHAVAJIRALONGKORN
BUDDHIST COLLEGE**

PRAMUAL RIMEE

A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS

FOR THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION

DEPARTMENT OF EDUCATIONAL ADMINISTRATION

FACULTY OF EDUCATION

MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

APRIL B.E. 2557 (2014)

(COPYRIGHT OF MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY)

5410204046 สาขาวิชา : การบริหารการศึกษา ; ศษม. (การบริหารการศึกษา)

คำสำคัญ : รูปแบบ/การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ/ประสิทธิภาพ

ประมวล รีมี่ : รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของ
โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย (THE MODELS OF EFFECTIVENESS OF LEARNING
AND TEACHING ENGLISH AT MAHAJIRALONGKORN BUDDHIST COLLEGE)
คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ : พระมหาไกรวรรณ ชินทศโตโย, ดร., Ph.D., 169 หน้า. ปี 2557.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย และเพื่อตรวจสอบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายต่างๆ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ และตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย จำนวน 25 รูป/คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสัมภาษณ์ ใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง ใช้การวิเคราะห์และสังเคราะห์ในการประมวลผลข้อมูล

ผลการวิจัย พบว่า

1. ได้รูปแบบการจัดการเรียนการสอน 5 รูปแบบ เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ดีและมีประสิทธิภาพ มีจุดเด่นและจุดด้อยแตกต่างกัน การนำมาปรับใช้ขึ้นอยู่กับบริบทของสถานศึกษาโรงเรียน ครูผู้สอน และผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเรียงลำดับความมีประสิทธิภาพ ดังนี้ (1)รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (2) รูปแบบการสอนแบบบูรณาการ (3) รูปแบบการสอนการเรียนรู้จากการทำโครงการ (4) รูปแบบการสอนที่เน้นเนื้อหา และ (5) รูปแบบการสอนภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ

2. ผลการตรวจสอบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ ได้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นรูปแบบที่ดีที่สุด และมีประสิทธิภาพสูงสุด ควรนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย เพราะเป็นรูปแบบที่เน้นทักษะการเรียนการสอนทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งถือเป็นหัวใจหลักสำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

5410204046 MAJOR : EDUCATIONAL ADMINISTRATION; M.Ed.

KEYWORD : MODEL/LEARNING AND TEACHING ENGLISH/EFFECTIVENESS

PRAMUAL RIMEE: THE MODEL OF EFFECTIVENESS OF LEARNING AND
TEACHING ENGLISH AT MAHAVAJIRALONGKORN BUDDHIST COLLEGE

ADVISORY COMMITTEES: PHRAMAHAKRAIWAN CHINATHATTIYO, Ph.D. 169 P., B.E. 2557/2014.

The objectives of the study were to study the effectiveness models of learning and teaching English at Mahavajiralongkorn Buddhist College, and to approve the most effective model of learning and Teaching English at Mahavajiralongkorn Buddhist College. The research is a qualitative research using structural and purposive interview of 25 administrators, vice administrators, teachers, and students and using analysis and synthesis for the conclusion and results of the study.

The findings indicated that :

1) The 5 models of learning and teaching English are effective but there are dominant points and weak points. So when we apply these models we have to consider the context of the school, teachers, and students appropriately, the effective models of (1) Communicative Language Teaching (2) Integrate Learning (3) Project Based Learning (4) Content-Based Instruction Curriculum and (5) Language for Specific Purpose, respectively.

2) The most effective model is the Communicative Language Teaching, because it is completed of four skills-listening, speaking, reading and writing.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งได้ให้แหล่งความรู้ ให้ประสิทธิภาพ วิชาความรู้ต่าง ๆ ในการศึกษา ค้นคว้า ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเหล่านี้ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาช่วยเหลือแนะนำอย่างดียิ่งจาก พระมหาไถกรวรรณ์ ชินทศุติโย, ดร. อาจารย์ที่ปรึกษา พระครูวิรัชธรรมวิจิตร ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ผศ.ดร.จำรูญ พริกบุญจันทร์ และคณาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์มาโดยตลอด

ขอขอบคุณคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ทุกท่าน ที่ให้ความรู้ คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ สำนักงานของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยทุกท่าน ที่ได้ช่วยอำนวยความสะดวกประสานงานด้านต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงด้วยความมีมิตรไมตรีที่ดียิ่ง

ขอบคุณ โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย พระกิตติสารมณี ผู้อำนวยการโรงเรียน คณาจารย์และนักเรียนทุก ๆ ท่านที่ให้ความช่วยเหลือ และให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

คุณค่าของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอตอบแทนคุณ บิดา มารดา ซึ่งเป็นครูคนแรกของชีวิต ครอบครัว (ตนเอง) ภรรยาและบุตรที่คอยช่วยเหลือให้กำลังใจจนสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ร่วมรุ่นบริหารการศึกษารุ่นที่ 1 ทุกท่านที่คอยเป็นกำลังใจในการเรียนและการทำสารนิพนธ์จนสำเร็จการศึกษาอย่างสมบูรณ์

นายประมวล รีมี่

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
ประกาศคณูปการ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญแผนภาพ	ซ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับในการวิจัย	9
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	9
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ	12
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา	26
2.3 การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	37
2.3.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	37
2.3.2 มาตรฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	42
2.3.3 มาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	48
2.4 ทฤษฎีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	54
2.5 ปรัชญาและแนวคิดทฤษฎีในการวิจัยเชิงคุณภาพ	58
2.6 การวิจัยเชิงคุณภาพ	62

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	68
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	78
3.1 ขอบเขตของการวิจัย	78
3.1.1 ด้านเนื้อหา	78
3.1.2 วิธีวิจัย	79
3.1.3 ด้านระยะเวลา	79
3.1.4 ด้านพื้นที่	79
3.1.5 ด้านผู้ให้ข้อมูล	79
3.2 วิธีดำเนินการวิจัย	80
3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	80
3.2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล	81
3.2.3 การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	82
3.2.4 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	84
บทที่ 4 สภาพพื้นที่ที่ศึกษา	86
4.1 สภาพทั่วไปของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย	86
4.1.1 ประวัติโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย	86
4.1.2 พื้นที่และอาณาเขต	89
4.1.3 การศึกษา	92
4.1.4 วิสัยทัศน์	93
4.1.5 พันธกิจโรงเรียน	93
4.1.6 ยุทธศาสตร์โรงเรียน	93
4.2 โครงสร้างการบริหารงานของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย	94
4.3 โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	95
4.3.1 หลักสูตรสถานศึกษา	95
4.3.2 โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	97
4.3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	100

สารบัญ (ต่อ)

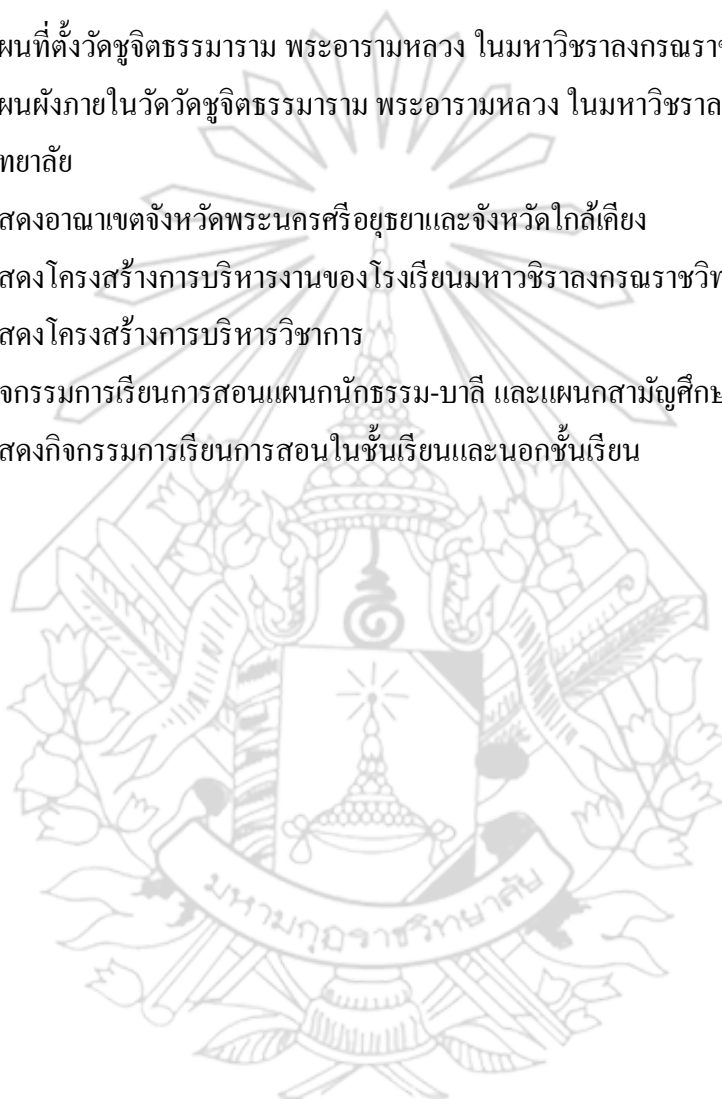
	หน้า
บทที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	102
5.1 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ ของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย	102
5.2 ตรวจสอบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย	114
5.3 ปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มี ประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย	116
บทที่ 6 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	119
6.1 สรุปผลการวิจัย	127
6.2 อภิปรายผล	129
6.3 ข้อเสนอแนะ	130
6.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป	131
บรรณานุกรม	131
ภาคผนวก	137
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย	138
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์	140
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้ให้ข้อมูล	146
ภาคผนวก ง แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย	152
ภาคผนวก จ ผู้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์	159
ประวัติผู้วิจัย	169

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 แสดงโครงสร้างหลักสูตรและเวลาเรียนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	39
ตารางที่ 2.2 ความหมายของสาระและมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	43
ตารางที่ 2.3 ตัวชี้วัดชั้นปี/ช่วงชั้น ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	44
ตารางที่ 2.4 แสดงขอบเขต ความสัมพันธ์และความต่อเนื่อง มาตรฐานการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ 4 ช่วงชั้น	45
ตารางที่ 2.5 แสดงมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน 5 ด้าน 15 มาตรฐาน 65 ตัวบ่งชี้	49
ตารางที่ 2.6 สรุปสาระสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	57
ตารางที่ 4.1 แสดงโครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศช่วงชั้นที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราลงกรณราชวิทยาลัย	98
ตารางที่ 4.2 แสดงโครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศช่วงชั้นที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราลงกรณราชวิทยาลัย	99
ตารางที่ 5.1 แสดงความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ	103
ตารางที่ 5.2 แสดงจำนวน ร้อยละ ความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์ในการตรวจสอบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราลงกรณราชวิทยาลัย	115

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดของการวิจัย	7
ภาพที่ 1.2 สรุปผลการวิเคราะห์รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	8
ภาพที่ 3.1 แสดงขั้นตอนการวิจัย	85
ภาพที่ 4.1 แผนที่ตั้งวัดชูจิธรรมาราม พระอารามหลวง ในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	90
ภาพที่ 4.2 แผนที่ภายในวัดชูจิธรรมาราม พระอารามหลวง ในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	91
ภาพที่ 4.3 แสดงอาณาเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดใกล้เคียง	92
ภาพที่ 4.4 แสดงโครงสร้างการบริหารงานของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	94
ภาพที่ 4.5 แสดงโครงสร้างการบริหารวิชาการ	95
ภาพที่ 4.6 กิจกรรมการเรียนการสอนแผนกนักธรรม-บาลี และแผนกสามัญศึกษา	100
ภาพที่ 4.7 แสดงกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน	101

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เป็นการศึกษารูปแบบหนึ่งของการศึกษาคณะสงฆ์ ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อให้พระภิกษุ สามเณร ได้มีโอกาสศึกษาเล่าเรียนสายสามัญศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย โดยเทียบชั้นมัธยมศึกษา จัดหลักสูตรให้มีวิชาที่เหมาะสมแก่สถานะของพระภิกษุ สามเณร ที่จะศึกษาได้โดยไม่ขัดต่อพระธรรมวินัยและเป็นวิชาที่จำเป็นแก่งานพระพุทธศาสนา โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุธวิทยาลัย เป็นสถาบันการศึกษาทางพระพุทธศาสนาของพระภิกษุ สามเณร อยู่ภายใต้สังกัดของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ดำเนินงานภายใต้ระเบียบของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ว่าด้วยระเบียบโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา พ.ศ. 2546 มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายศาสนจักรและฝ่ายบ้านเมือง ซึ่งเรียนวิชาทางโลกควบคู่กับการเรียนทางธรรม โดยจัดการเรียนการสอน (1) การเรียนนันทกรรม และภาษาบาลี ซึ่งเป็นหลักสูตรโดยตรงสำหรับพระภิกษุ-สามเณร (2) จัดการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย เพื่อสร้างศาสนทายาท และผู้เรียนที่สมบูรณ์พร้อมด้วยภูมิรู้ และภูมิธรรม โรงเรียนเล็งเห็นถึงคุณภาพการจัดการศึกษาของพระภิกษุ สามเณร จึงพยายามปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนการสอน เพื่อให้ทัดเทียมกับสถาบันการศึกษาอื่น (โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุธวิทยาลัย, 2552 : 1-2)

ปัจจุบันโลกอยู่ในยุคของข้อมูลข่าวสาร ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและมีความจำเป็นในชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น เพราะเป็นภาษาสากลที่ใช้สื่อสารทั่วโลก โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุธวิทยาลัยจึงตระหนักในความสำคัญในการปรับปรุงและจัดการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถของผู้เรียนให้สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันติดต่อสื่อสาร และรับสารเป็นภาษาอังกฤษให้เกิดความเข้าใจ นำพื้นฐานภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น จากผลการเรียนภาษาอังกฤษในภาคการศึกษาที่ผ่านมา พบว่านักเรียน โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุธวิทยาลัย ทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย มีผลการเรียนอยู่ในระดับอ่อน เพราะสามเณรนักเรียนขาดทักษะในการฟัง อ่าน พูด และเขียนภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนไม่สามารถที่จะติดต่อสื่อสารได้เข้าใจ และการเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังไม่บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร โดยเฉพาะสามเณรนักเรียนระดับ

มัธยมศึกษาตอนต้น พื้นฐานทักษะด้านการเขียนและการอ่านอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ เพราะนักเรียนที่มาศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นนักเรียนที่ด้อยโอกาสและขาดทุนทรัพย์ มีพื้นฐานความรู้ที่เรียนมาที่แตกต่างกัน นักเรียนบางคนไม่รู้พยัญชนะในภาษาอังกฤษ เขียนและเทียบพยัญชนะกับเสียงสระในภาษาอังกฤษไม่ได้ อ่านคำศัพท์ รูปประโยคและแปลความหมายไม่ได้ ไม่กล้าพูดโต้ตอบสื่อสารภาษาอังกฤษเพราะสื่อความหมายไม่เข้าใจ กลัวที่จะเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ขาดทักษะในการฟังและการพูด นักเรียนบางรูปเกิดความประหม่าหากต้องพูดโต้ตอบหรือทำกิจกรรมเกี่ยวกับการพูดหน้าชั้นเรียน ฟังรูปประโยคในภาษาอังกฤษแต่ไม่สามารถแปลและสื่อความหมายได้ ทักษะการพูด สามเณรนักเรียนไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษโต้ตอบกับครูผู้สอน เพราะกลัวพูดผิด ไม่รู้จะพูดโต้ตอบเพื่อให้สื่อความหมายได้เข้าใจตรงกันอย่างไร และสำเนียงการพูดภาษาอังกฤษออกสำเนียงไทย สื่อสารไม่เป็นธรรมชาติ นอกเหนือจากปัญหาที่พบกับนักเรียนแล้ว ยังมีประเด็นปัญหาอื่น ๆ เช่น ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการสอนภาษาอังกฤษของครู ปัญหาเกี่ยวกับสื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารด้านวิชาการและบริหารบุคคลที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเฉพาะปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนถูกจำกัดด้วยสภาพของผู้สอนและผู้เรียน คือ สมณเพศ ซึ่งจะแสดงออกมากไม่ได้ และประกอบกับในกระบวนการเรียนการสอน ครูผู้สอนยังยึดติดการสอนวิธีเดิม คือ เน้นสอนแบบไวยากรณ์และการแปล (Grammar-Translation Method) ซึ่งเป็นวิธีสอนที่เป็นการเรียนไวยากรณ์และการแปลเป็นส่วนใหญ่ ผู้เรียนต้องท่องจำศัพท์ สำนวน โครงสร้างของประโยค ครูผู้สอนยึดเนื้อหามากเกินไป ทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนเกิดความตึงเครียดกับการต้องจดจำหลักโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษา (ปรีพัฒน์ นาคา, 2544 : 85-86) และการจัดการสอนของครูไม่มีสื่อประกอบการสอน ขาดเทคนิคการสอนและสื่อสารการสอนที่ทันสมัย ไม่นำเทคโนโลยี สื่อสิ่งพิมพ์และวารสารภาษาอังกฤษประกอบการสนับสนุนการสอน (วีระกิตติ์ ลายทองสุข, 2532 : 81-90)

ดังนั้น ด้วยความสำคัญและเล็งเห็นความจำเป็น ควรจะได้มีการศึกษาวิจัยเพื่อให้ได้เห็นภาพชัดเจนว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพรูปแบบใดมีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัย และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ผู้วิจัย จึงสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัย” เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนางานด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนของผู้เรียนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

1.2.2 เพื่อการตรวจสอบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

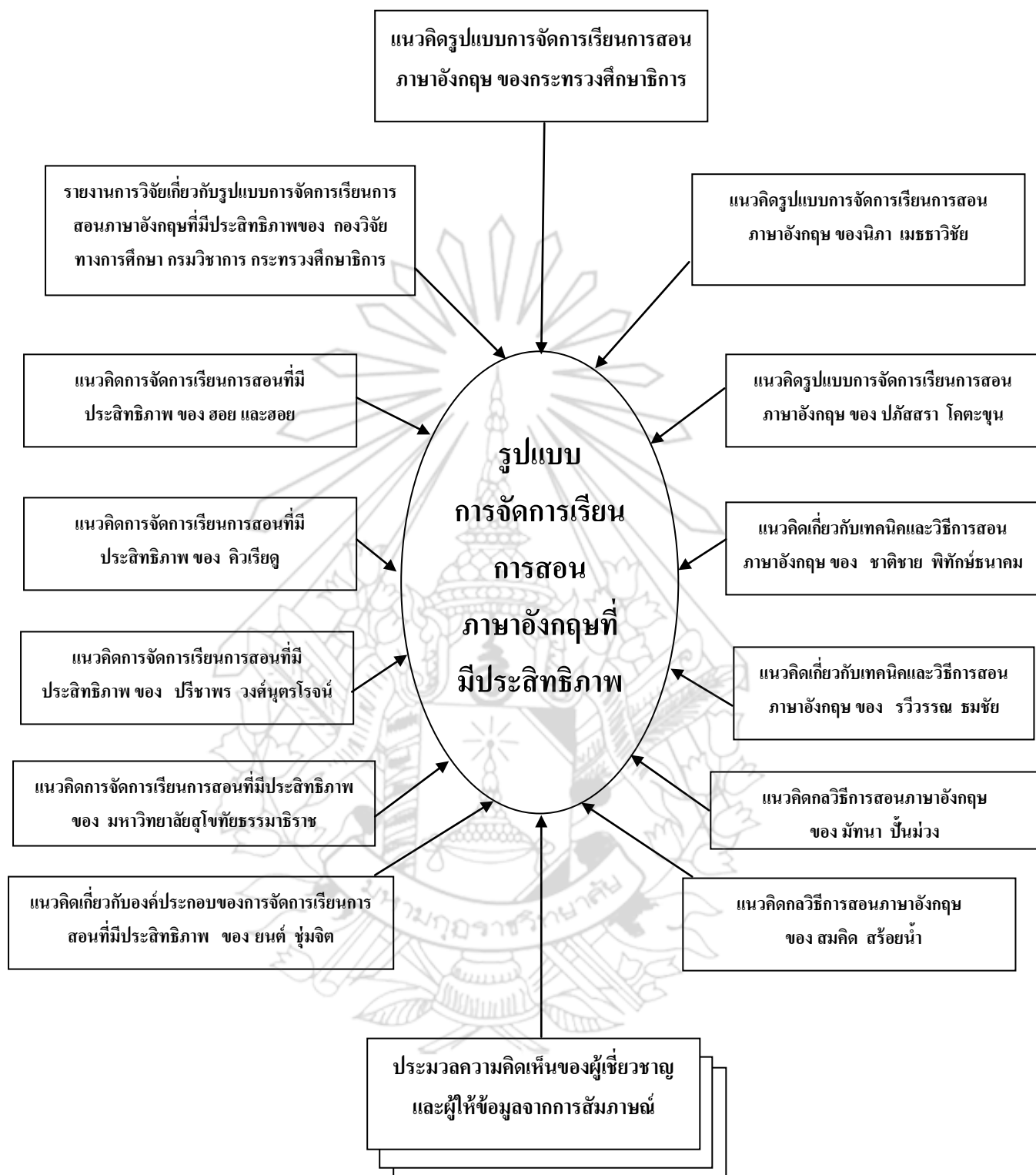
โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย เป็นโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสถาบันพระพุทธศาสนา พ.ศ. 2548 ดังนั้น การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้บูรณาการแนวคิดการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพจากแนวคิดการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ และแนวคิดเสริมจากทฤษฎีการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ เทคนิคและวิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา โดยใช้แนวคิดการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ งานวิจัยของกองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และคณะ และทฤษฎีของนักวิชาการทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศประยุกต์ใช้ร่วมกันดังนี้

ปรีชาพร วงศ์นุตรโรจน์ (อ้างใน จัย หนูนุช, 2549 : 7) กล่าวว่า การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ต้องจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการสอน เช่น การใช้สื่อการสอน การจัดกิจกรรมระหว่างการสอน ซึ่งการเรียนการสอน มีความหมายในเชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับนักเรียน เป็นกระบวนการสองทาง คือ เป็นการให้และการรับความรู้ที่เกิดขึ้นพร้อมกัน ๆ กันทั้งฝ่ายผู้สอนและผู้เรียน ส่วน **มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช** (วันเพ็ญ จันทร์เจริญ, 2542 : 13) กล่าวถึงกระบวนการที่เกี่ยวข้องกันระหว่างการสอนของผู้สอนและการเรียนของผู้เรียน เป็นการปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น 2 ฝ่าย คือฝ่ายผู้สอนและฝ่ายผู้เรียน โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ ส่วน **กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ** (อ้างใน วิไลลักษณ์ เดชะ, 2549 : 24-26) ได้ทำการวิจัยซึ่งสรุปว่า ปัจจัยด้านบริบทที่นักเรียนจะดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จได้ โดยใช้ทักษะการสื่อสาร คือ 1) การจัดกิจกรรมที่หลากหลาย 2) จัดกิจกรรมให้สนุกสนานน่าสนใจ เหมาะสมกับเนื้อหาและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ระดับความรู้ทางภาษาของนักเรียน 3) มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน และผู้สอนกับชุมชน 4) การจัดการเรียนการสอนเน้นให้นักเรียนมีทักษะการสื่อสาร เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกทางภาษาตามสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลองอย่างสร้างสรรค์ ครูจัดกิจกรรมให้หลากหลาย เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติจริง ส่งเสริมให้นักเรียนเห็นประโยชน์การของนำภาษาไปใช้

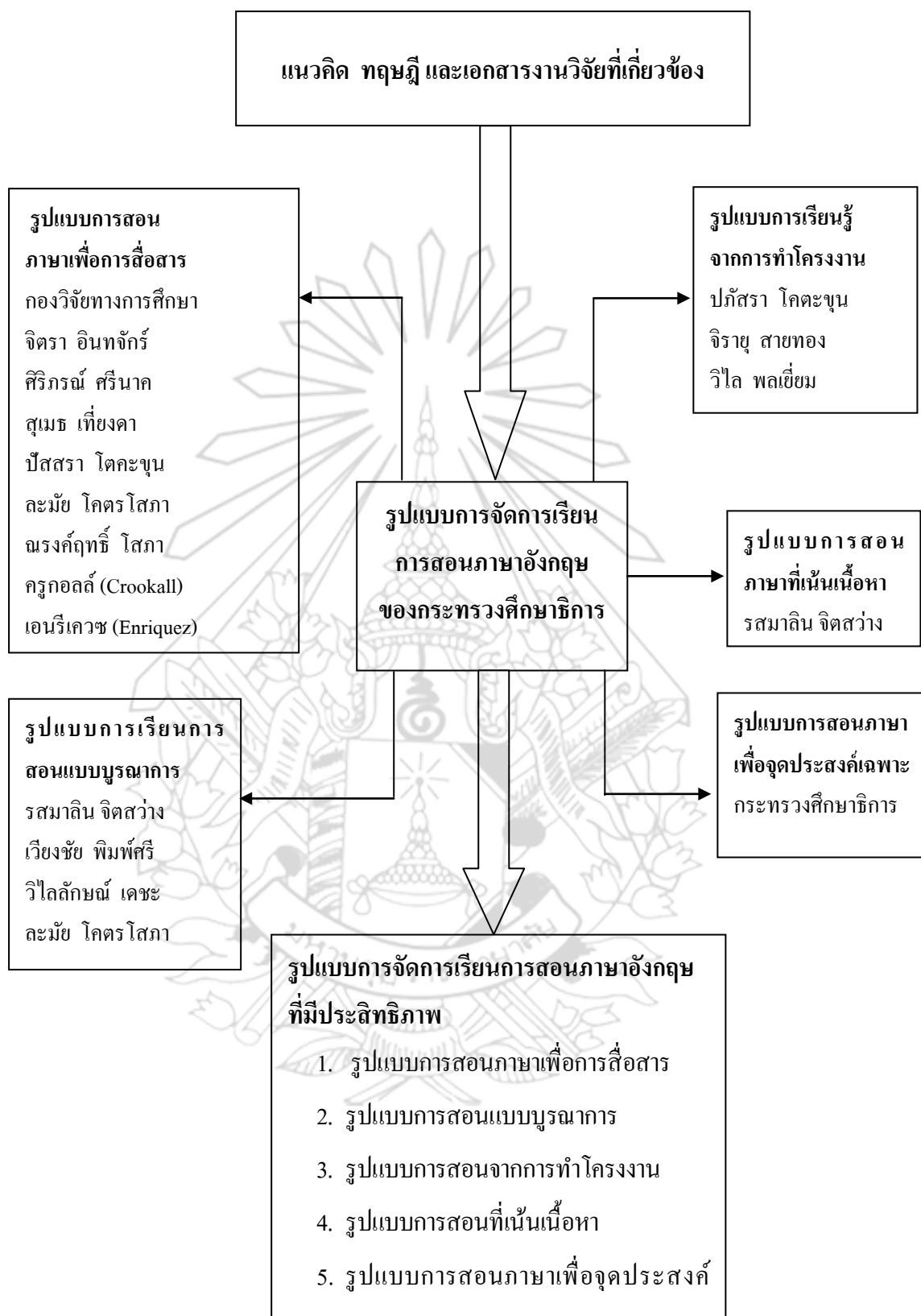
รูปแบบวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ คือ วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร **คิวยีริคู** (Kyriacou, 1997 : 10) ให้แนวคิด การสอนที่มีประสิทธิภาพเป็นการมุ่งเน้นที่กิจกรรมในชั้นเรียน โดยเฉพาะการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน โดยการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพพิจารณาจากตัวแปรสำคัญ 3 ตัวแปร คือ 1) ตัวแปรด้านบริบท หมายถึง คุณลักษณะต่าง ๆ ของบริบทในกิจกรรมการเรียนรู้บทเรียน ผลของความสำเร็จในกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย (1) คุณลักษณะของครู ได้แก่ อายุ ประสบการณ์ (2) คุณลักษณะของนักเรียน ได้แก่ อายุ ความสามารถ (3) คุณลักษณะของโรงเรียน เช่น ความน่าเชื่อถือ สิ่งอำนวยความสะดวก (4) คุณลักษณะของชุมชน เช่น ความมั่งคั่ง ความหนาแน่น และ (5) คุณลักษณะของโอกาส เช่น เวลา ความรู้ที่มีมาก่อน 2) ตัวแปรด้านกระบวนการ หมายถึง คุณลักษณะของพฤติกรรมการสอนของครูและพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน คุณลักษณะของงานและกิจกรรมในชั้นเรียน ซึ่งอาจส่งผลต่อความสำเร็จของกิจกรรมการเรียนรู้ ตัวแปรนี้จะรวมถึงความกระตือรือร้นของครู ความชัดเจนในการสอน การใช้คำถาม การให้คำชมและการวิจารณ์ การสื่อสารแบบไม่มีถ้อยคำ กลยุทธ์การจัดการวิธีการอบรม บรรยากาศของชั้นเรียน ความเหมาะสมของภาระงาน ชนิดของการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน การรวมเนื้อหาให้นักเรียนมีส่วนร่วมในบทเรียน มีปฏิสัมพันธ์กับครู 3) ตัวแปรด้านการผลิต หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นในภายหลังที่เกี่ยวกับการศึกษา ได้แก่ ความรู้ ทักษะต่าง ๆ ความสนใจในวิชา การจูงใจทางด้านสติปัญญา ความมั่นใจในการเรียนและนับถือตนเอง การพัฒนาความเป็นอิสระของนักเรียนและการพัฒนาทางสังคม ผลที่ปรากฏในภายหลังนี้สามารถทดสอบได้ด้วยการทดสอบทั่วไปจากสถานภาพภายนอกและทดสอบเจตคติ ขึ้นอยู่กับรูปแบบของการประเมิน **ฮอย และฮอย** (Hoy & Hoy, 2006 : 21-23) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ควรประกอบด้วย 1) ความแตกต่างของผู้เรียน ทักษะ ความรู้ ความฉลาด อารมณ์ 2) วิธีการสอน เพศและอายุ หรือพฤติกรรม 3) การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ครูจะต้องรู้วิธีกระตุ้นให้กำลังใจผู้เรียนอย่างเหมาะสมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ 4) สร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้น่าเรียนและเหมาะต่อการเรียนรู้ 5) การวัดประเมินผลขึ้นอยู่กับจุดประสงค์และเนื้อหาของการเรียนการสอน การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้สอดคล้องและเหมาะสมเป็นการเสริมสร้างบรรยากาศให้เกิดการเรียนรู้ **สมคิด สร้อยน้ำ** (2542 : 28) กล่าวว่า การสอนที่จะประสบความสำเร็จนั้นครูต้องอาศัยหลักจิตวิทยาทั่วไป เช่น วุฒิภาวะ ความพร้อม การตอบสนอง การกระทำซ้ำ ความแตกต่างระหว่างบุคคล การจูงใจ สร้าง ปฏิสัมพันธ์ในการเรียนการสอน สร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองและชุมชน **มัทนา บัณฑิต** (2542 : 10) กล่าวถึงกลวิธีการสอนของครูไว้ดังนี้ 1) ใช้ทักษะการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา 2) ปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน 3) กระตุ้น ส่งเสริมให้นักเรียนอยากรู้ อยากรู้อยากเห็นโดยจัดประสบการณ์ให้เหมาะสมกับนักเรียนและนักเรียนสนใจ 4) สอดแทรก ข่าว เหตุการณ์และสภาพปัจจุบันของสังคมให้สอดคล้อง

กับบทเรียน **ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม** (อ้างใน อุดมสิน คำมุงค, 2550 : 65-66) กล่าวว่า ถึงเทคนิค และวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ ว่า ควรจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับ 1) หลักสูตร และจุดประสงค์ การสอน 2) ความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน 3) สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา 4) ลำดับขั้นตอน เริ่ม จากง่ายไปหายาก 5) สื่อการสอนที่เหมาะสมและทันสมัยมาใช้ 6) ให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง 7) จัดกิจกรรมที่ท้าทายความคิด ความสามารถของผู้เรียน เพื่อ ฝึกฝนวิธีการแสวงหาความรู้ และแก้ปัญหาด้วยตนเอง 8) ใช้เทคนิคและวิธีการสอนที่ทันสมัย หลากหลายและเหมาะสมกับสถานการณ์ 9.จัดกิจกรรมที่มีบรรยากาศรื่นรมย์ สนุกสนาน เป็น กันเอง จะทำให้นักเรียนเกิดความสุขและเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข และ **รวีวรรณ ฐมชัย** (อ้างใน อุดมสิน คำมุงค, 2550 : 24-25) ได้กล่าวว่า เทคนิคและวิธีการสอนที่ดี ควรมีลักษณะดังนี้ 1) มีการ เตรียมการสอนล่วงหน้า ศึกษาตามหลักสูตร จัดทำแผนการสอน บันทึกการสอนและจัดวัสดุและ อุปกรณ์ที่จำเป็นในการสอนไว้ล่วงหน้า 2) ครูผู้สอนต้องยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรม ต่าง ๆ และมีความเหมาะสมกับเนื้อหา วัยของผู้เรียน และสภาพแวดล้อมทางสังคมของผู้เรียน 3) ไม่ เอาหลักสูตรเป็นบรรทัดฐานแน่นอนตายตัว แต่ยืดหยุ่นนำมาใช้ให้เหมาะสม 4) ให้ผู้เรียนได้ทำ กิจกรรมด้วยตนเอง 5) สอนจากสิ่งที่ย่างไปหายาก **ยนต์ ชุ่มจิต** (2550 : 78) กล่าวถึง องค์ประกอบ ของการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพประกอบด้วย 1) องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ ระหว่างครูกับนักเรียน 2) องค์ประกอบด้านการจัดการเรียนการสอน 3) องค์ประกอบด้านการใช้ จิตวิทยาการเรียนรู้ 4) องค์ประกอบด้านกลวิธีการสอน 5) องค์ประกอบด้านการควบคุมชั้นเรียน 6) องค์ประกอบด้านบรรยากาศในชั้นเรียน 7) องค์ประกอบด้านการให้ความเป็นธรรม 8) องค์ประกอบด้านการวัดและประเมินผล 9) องค์ประกอบด้านบุคลิกลักษณะของครู **นิภา เมธธา วิชัย** (2546 : 15-17) กล่าวถึง วิธีการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพไว้ 12 รูปแบบ ดังนี้ 1) สอน แบบไวยากรณ์และแปล 2) สอนแบบฟัง-พูด 3) สอนแบบตรง 4) วิธีสอนที่เน้นการอ่าน 5) วิธีสอน ที่เน้นการใช้สติปัญญา 6) วิธีสอนแบบเอกัตภาพ 7) วิธีสอนแบบภาษาแบบเจียบ 8) วิธีสอนแบบ ซักชวน 9) วิธีสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ 10) วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา 11) วิธีสอนตามแนว การสอนเพื่อการสื่อสาร 12) วิธีการสอนแบบผสมผสาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ **ปัทมา โศตะขุน** [online] การสอนภาษาอังกฤษมี 15 รูปแบบ คือ 1) วิธีการสอนไวยากรณ์และการแปล 2) วิธีสอนแบบตรง 3) วิธีสอนแบบฟังพูด (Audio – Lingual Method) 4) วิธีการสอนตามทฤษฎีการ เรียนแบบความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Code Learning theory) 5) วิธีการสอนตามเอกัตภาพ (Individualized Instruction) 6) วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Method) 7) วิธีการสอนแบบอภิปราย (Discussion Method) 8) วิธีการสอนแบบโครงการ (Project Method) 9) วิธีสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning) 10) วิธีสอนตามแนว

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) 11) โปรแกรม CIRC (Cooperative Intergrated Reading and Composition) 12) การจัดการเรียนการสอนแบบ 4 MAT 13) การจัดการเรียนการสอนแบบ Story line 14) การสอนโดยใช้ B-SLIM Model 15) วิธีการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ กระทรวงศึกษาธิการ (อ้างใน วิไลลักษณ์ เดชะ, 2549 :17-21) ได้จัดรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษออกเป็น 5 รูปแบบ 1) รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) โดยเน้นเนื้อหาที่สอนเป็นภาษาในชีวิตประจำวัน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ (1.1) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) (2.2) ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) (2.3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) 2) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ (Integrate Learning) เป็นการเชื่อมโยงความคิดรวบยอดจากวิชาต่าง ๆ และประสบการณ์ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนทำงานกลุ่มด้วยตนเอง จัดประสบการณ์ตรงให้ผู้เรียน จัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกอยากเรียน กล้าคิด กล้าทำ และ ปลูกฝังค่านิยม และจริยธรรมที่ถูกต้องดีงามแก่ผู้เรียน 3) รูปแบบการเรียนรู้จากการทำโครงการ (Project Based Learning) เน้นการสอนจากการศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าภายในเวลาที่กำหนดจนได้ผลตามที่ตั้งจุดประสงค์ไว้ 4) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา (Content-Based Instruction Curriculum : CBI) เป็นการสอนภาษาที่นำเนื้อหาวิชาต่าง ๆ มาบูรณาการกับจุดหมายของการสอนภาษา 5) รูปแบบการสอนภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (Language for Specific Purpose) เป็นการเรียนการสอนที่ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือเพื่อรับความรู้ศาสตร์อื่น ๆ ทั้งด้านวิชาการและด้านอาชีพเฉพาะด้าน จากแนวคิดทางทฤษฎีเหล่านี้ ผู้วิจัยได้ประมวลแล้วนำมาประกอบเป็นกรอบทฤษฎีวิจัยเพื่อทราบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ในการนำไปใช้เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังแสดงได้ตามแผนภาพที่ 1.1 ดังนี้

แผนภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

แผนภาพที่ 1.2 สรุปผลการวิเคราะห์รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับในการวิจัย

1.4.1 ทำให้ทราบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

1.4.2 ได้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

1.4.3 นำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาศักยภาพ และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

1.4.4 นำผลการวิจัยไปใช้ในการศึกษาความก้าวหน้าของการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาในเรื่องประสิทธิภาพการสอนของครูผู้สอนในโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

1.5. ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราลงกรณราชวิทยาลัย รองผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และตัวแทนนักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราลงกรณราชวิทยาลัย จำนวน 25 รูป/คน

1.5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้ มุ่งศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ 5 รูปแบบ ได้แก่ 1) รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 2) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ 3) รูปแบบการสอนการเรียนรู้จากการทำโครงการ 4) รูปแบบการเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา 5) รูปแบบการสอนภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ

1.5.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยศึกษาในส่วนของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.5.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการศึกษา ผู้วิจัยทำการวิจัยศึกษา ระหว่างวันที่ 27 ธันวาคม 2555 – มีนาคม 2557 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลและสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ณ โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ระหว่างวันที่ 1 สิงหาคม – 31 ธันวาคม 2556 และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อเขียนรายงาน 1 มกราคม - 31 มีนาคม 2557

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่กำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียน ซึ่งมี 5 รูปแบบ ได้แก่

1) รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง กระบวนการในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีขั้นตอนเริ่มจากการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน การนำเสนอ การทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย การฝึกปฏิบัติจำลองเหตุการณ์ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารภายใต้การดูแลของครูผู้สอน

2) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ หมายถึง กระบวนการในการสอนที่มีการเชื่อมโยงวิชาต่าง ๆ รวมทั้งประสบการณ์ต่าง ๆ ของครูผู้สอนเข้าด้วยกัน มีการส่งเสริมนักเรียนให้กล้าแสดงออก โดยการจัดประสบการณ์ตรง จัดชั้นเรียนให้มีบรรยากาศในการเรียนและปลูกฝังค่านิยมและจริยธรรมที่ถูกต้องดีงามแก่ผู้เรียน

3) รูปแบบการสอนการเรียนรู้จากการทำโครงการ หมายถึง กระบวนการในการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่นอกห้องเรียน สอนวิธีการทำโครงการโดยการลงมือปฏิบัติจริง โดยครูผู้สอนเป็นผู้คอยแนะแนวทาง ให้คำปรึกษาจนได้ผลงานออกมา แล้วทำรายงานและเสนอผลงาน

4) รูปแบบการเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา หมายถึง กระบวนการในการสอนที่มีการนำวิชาต่าง ๆ มาบูรณาการ โดยผ่านการฝึกทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยสอนให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทางการคิดวิเคราะห์ ตีความ และประเมินข้อมูลในการเรียน

5) รูปแบบการสอนภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ หมายถึง กระบวนการในการใช้ภาษาเพื่อรับความรู้ศาสตร์อื่น ๆ ที่ไม่ได้เน้นในด้านการเขียนและการอ่าน เช่น การใช้ภาษาเพื่อการท่องเที่ยว ย่อมใช้ทักษะในการฟัง และพูด มากกว่าทักษะด้านการเขียน การอ่าน

การตรวจสอบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสม หมายถึง การนำรูปแบบที่ผ่านการศึกษา วิเคราะห์ 5 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ รูปแบบการเรียนรู้จากการทำโครงการ รูปแบบการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาและรูปแบบการสอนภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และผู้ให้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เห็นชอบถึงความเหมาะสมในการนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย หมายถึง โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ที่ตั้งขึ้นในวัดชูจิตรธรรมาราม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อให้การศึกษาแก่พระภิกษุ สามเณร ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Quality Research) ผู้ศึกษาวิจัยได้ทำการศึกษาทฤษฎี แนวความคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางการศึกษาวิจัย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา
- 2.3 การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช

2551

- 2.3.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
- 2.3.2 มาตรฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
- 2.3.3 มาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 2.4 ทฤษฎีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
- 2.5 ปรัชญาและแนวคิดทฤษฎีในการวิจัยเชิงคุณภาพ
- 2.6 การวิจัยเชิงคุณภาพ
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

2.1.1 ความหมายของการจัดการเรียนการสอน

โรงเรียนเป็นสถาบันที่มีหน้าที่ให้บริการด้านการศึกษาแก่ชุมชน บุคคลสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนบรรลุตามเป้าหมายคือครู ครูเป็นผู้มีบทบาทมากที่สุดในการจัดสภาพการเรียนรู้ในห้องเรียน การจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียนเกิดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างมีจุดหมาย โดยมีหลักสูตรเป็นกรอบกำหนดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ มีการวางแผนจัดการอย่างมีระบบ เพราะการจัดการเรียนการสอนถือเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุดต่อผู้เรียน ดังนั้นจึงมีผู้ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนไว้ดังนี้

พิสิฐ เมฆภัทร และธีระพล เมธิกุล (อ้างใน ชูศิริรัตน์ เจริญสุข, 2545 : 25-26) ให้ความหมายของการสอน หมายถึง กิจกรรมของบุคคลซึ่งมีหลักการและเหตุผล เป็นกิจกรรมที่บุคคลใช้ เพื่อสนับสนุนให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้ใน 4 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการสอน ด้านการวัดผล และด้านการประเมินผลการสอน

ปรีชาพร วงศ์บุตรโรจน์ (อ้างใน จัย หยูนเหมย, 2549 : 17) กล่าวว่า การเรียนการสอน หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวกับการสอน เช่น การใช้สื่อการสอน การจัดกิจกรรมระหว่างการสอน ซึ่งการเรียนการสอน มีความหมายในเชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับนักเรียน เป็นกระบวนการสองทาง คือ เป็นการให้และการรับความรู้ที่เกิดขึ้นพร้อม ๆ กันทั้งฝ่ายผู้สอนและผู้เรียน

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (อ้างใน วันเพ็ญ จันท์เจริญ, 2542 : 13) ให้ความหมายว่า การเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องกันระหว่างการสอนของผู้สอนและการเรียนของผู้เรียน เป็นการปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น 2 ฝ่าย คือฝ่ายผู้สอนและฝ่ายผู้เรียน โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้

กู๊ด (Good, 1973 : 589) กล่าวว่า การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ หมายถึง การใช้แผนการสอนหรือวิธีการสอนซึ่งทำให้ผู้รับเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ต้องการ เทคนิคในการวัดประสิทธิภาพการสอนที่นิยมใช้ คือ การสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู โดยการให้ผู้อื่นเป็นผู้วัดการสอนของครู ได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้ร่วมงาน และนักเรียน โดยเฉพาะนักเรียนเพราะเป็นผู้มีส่วนในการเรียนรู้โดยตรง ลักษณะที่ได้จากการวัดคือลักษณะของครูผู้สอนและสิ่งแวดล้อมของการเรียนการสอนที่จะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ

ณัฐติยา จตุรนาคกุล (2549 : 20) ให้ความหมายว่า การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ คือ ความสามารถในการสอนของผู้สอนในด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาผู้เรียนในทุกด้าน

นาวา สุขารมย์ (2550 : 28) ได้สรุปความหมายของการเรียนการสอนว่า คือ ความสามารถของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือดำเนินการสอนในหน้าที่ครู เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

วันทนา เนาว์วัน และคณะ (2551 : 7) กล่าวถึง การเรียนการสอน หมายถึง ความสามารถของอาจารย์ในการปฏิบัติงานด้านการสอน รวมทั้งลักษณะหรือพฤติกรรมของอาจารย์ผู้สอนที่ส่งผลให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนการสอน

ดังนั้น การเรียนการสอนจึงถือเป็นภารกิจที่สำคัญที่สุดของการจัดการศึกษา ภารกิจหลักสำคัญของครู คือ การสอน เพราะครูเป็นผู้ทำให้เกิดผลทางตรงและทางอ้อมที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์

สรุป ความหมายของการจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ โดยอาศัยความร่วมมือระหว่างผู้สอนและผู้เรียนและบุคคลที่เกี่ยวข้องในการจัดรูปแบบการเรียนการสอน เทคนิคและวิธีการสอน การวัดและประเมินผล เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา

2.1.2 การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

ควิเรียว (Kyriacou, 1997 : 10) ให้แนวคิดว่าการสอนที่มีประสิทธิภาพเป็นการมุ่งเน้นที่กิจกรรมในชั้นเรียน โดยเฉพาะการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน โดยการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพพิจารณาจากตัวแปรสำคัญ 3 ตัวแปร คือ

1. ตัวแปรด้านบริบท หมายถึง คุณลักษณะต่าง ๆ ของบริบทในกิจกรรมการเรียนรู้ บทเรียน ผลของความสำเร็จในกิจกรรมการเรียนรู้ ตัวแปรนี้จะครอบคลุมถึงคุณลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ (1) คุณลักษณะของครู ได้แก่ อายุ ประสบการณ์ (2) คุณลักษณะของนักเรียน ได้แก่ อายุ ความสามารถ (3) คุณลักษณะของโรงเรียน เช่น ความน่าเชื่อถือ สิ่งอำนวยความสะดวก (4) คุณลักษณะของชุมชน เช่น ความมั่งคั่ง ความหนาแน่น และ (5) คุณลักษณะของโอกาส เช่น เวลา ความรู้ที่มีมาก่อน

2. ตัวแปรด้านกระบวนการ หมายถึง คุณลักษณะของพฤติกรรมการสอนของครูและพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน คุณลักษณะของงานและกิจกรรมในชั้นเรียน ซึ่งอาจส่งผลต่อความสำเร็จของกิจกรรมการเรียนรู้ ตัวแปรนี้จะรวมถึงความกระตือรือร้นของครู ความชัดเจนในการสอน การใช้คำถาม การให้คำชมและการวิจารณ์ การสื่อสารแบบไม่มีถ้อยคำ กลยุทธ์การจัดการเรียน การอบรม บรรยากาศของชั้นเรียน ความเหมาะสมของภาระงาน ชนิดของการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน การรวมเนื้อหา นักเรียนมีส่วนร่วมในบทเรียน มีปฏิสัมพันธ์กับครู

3. ตัวแปรด้านการผลิต หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นในภายหลังที่เกี่ยวกับการศึกษา ได้แก่ ความรู้ ทักษะต่าง ๆ ความสนใจในวิชา การจูงใจทางด้านสติปัญญา ความมั่นใจในการเรียนและนับถือตนเอง การพัฒนาความเป็นอิสระของนักเรียนและการพัฒนาทางสังคม ผลที่ปรากฏในภายหลังนี้สามารถทดสอบได้ด้วยการทดสอบทั่วไปจากสถานภาพภายนอกและทดสอบเจตคติ ขึ้นอยู่กับรูปแบบของการประเมิน

เบอร์ลินเนอร์และทูกูนอฟ (Berliner & Tuckunoff, nd, อ้างใน สมดี เพ็ชรการคำ, 2541 : 32) จำแนกคุณลักษณะของครูที่มีประสิทธิภาพประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน ดังนี้

1. บรรยากาศในชั้นเรียน ความร่วมมือระหว่างนักเรียนและครู

2. การสอน ความตั้งใจ การจัดเวลาอย่างเหมาะสม การให้ความช่วยเหลือ ติดตาม
 ตักเตือนนักเรียน

3. การควบคุมชั้นเรียน เช่น การปฏิบัติตามข้อตกลงที่กำหนดไว้อย่างสม่ำเสมอ

4. ลักษณะของครู เช่น การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ความรู้ และความประพฤติ
 ของครู

อาร์มสตรอง (Armstrong, อ้างใน สมคิดเพียรการค้า, 2541 : 31) ให้แนวคิดเกี่ยวกับการ
 ประเมินการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ไว้ 21 ประการ ดังนี้

1. ความเข้าใจและการประยุกต์ใช้หลักการทางจิตวิทยาในการเตรียมความพร้อมของ
 ผู้เรียน

2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้เกิดสัดส่วนที่เหมาะสมระหว่างจำนวน
 ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ “ผ่าน” และ ระดับ “ไม่ผ่าน”

3. ทักษะในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

4. การเลือกวิธีการสอนได้อย่างเหมาะสม

5. ทักษะในการเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ของผู้เรียน

6. ทักษะในการพัฒนาเชาวน์ปัญญาของผู้เรียน

7. การพัฒนาทักษะทางกายภาพของผู้เรียน

8. การเสริมแรงอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อกระตุ้นผู้เรียนในกระบวนการจัดการเรียนการสอน

9. ประสิทธิภาพในการกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมและประเมินผลตามวัตถุประสงค์
 ที่กำหนด

10. ทักษะในการแปลความหมายของคะแนนจากการวัดผลระหว่างเรียนและนำผลที่
 ได้มาเป็นส่วนในการจัดการเรียนการสอน

11. ความเข้าใจและการประยุกต์ใช้หลักการดำเนินการทฤษฎีการเรียนรู้อื่น ๆ ที่เป็น
 ประโยชน์

12. การสร้างบรรยากาศแบบประชาธิปไตยในการเรียนการสอน

13. ประสิทธิภาพในการแนะนำกลุ่มผู้เรียนให้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้าน
 การเรียน

14. การจัดกิจกรรมทางสังคมเพื่อชุมชน

15. การพัฒนากิจกรรมในชั้นเรียนที่เหมาะสม เพื่อช่วยเหลือผู้เรียนที่ขาดทักษะทาง
 สังคม

16. การพัฒนาคุณลักษณะและพฤติกรรมทางด้านจริยธรรมของผู้เรียน
17. การช่วยเหลือผู้เรียนที่มีปัญหาในเรื่องการปรับตัวในการเรียน
18. การจัดสถานการณ์ในชั้นเรียนเพื่อลดความวิตกกังวลของผู้เรียน
19. การช่วยเหลือผู้เรียนอ่อนเพื่อพัฒนาระดับการเรียนรู้
20. การประยุกต์ใช้วิธีการที่มีประสิทธิภาพ มีประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน
21. แจกข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนให้ผู้ปกครองดำเนินการผู้เกี่ยวข้องกับผู้เรียนทราบ

ฮอย และฮอย (Hoy & Hoy, 2006 : 21-23) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ควรประกอบด้วย ความแตกต่างของผู้เรียน ทักษะ ความรู้ ความฉลาด อารมณ์ วิธีการสอน เพศและอายุ หรือพฤติกรรม การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ครูจะต้องรู้วิธีกระตุ้นให้กำลังใจผู้เรียนอย่างเหมาะสมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้น่าเรียนและเหมาะต่อการเรียนรู้ การวัดประเมินผลขึ้นอยู่กับจุดประสงค์และเนื้อหาของการเรียนการสอน การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้สอดคล้องและเหมาะสมเป็นการเสริมสร้างบรรยากาศให้เกิดการเรียนรู้

สรุป การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยเน้นกิจกรรมในชั้นเรียน มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนโดยความร่วมมือระหว่างครูและนักเรียน การปฏิบัติตามข้อตกลง ครูต้องสร้างแรงจูงใจและกระตุ้นให้กำลังใจผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ ใช้จิตวิทยาและเทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา ประเมินผลการเรียนรู้เพื่อวัดความรู้พื้นฐานก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียน แจกข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนให้ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องกับผู้เรียนทราบ

2.1.3 วัตถุประสงค์ของการประเมินการเรียนการสอนของครูผู้สอน

การประเมินการเรียนการสอนของครูผู้สอน (สมดี เพียรการค้า, 2541 : 10) โดยทั่วไปจัดทำเพื่อวัตถุประสงค์ 4 ประการ ดังนี้

- 1) ประเมินเพื่อปรับปรุงการสอน เพราะการประเมินการสอนจะเป็นเหมือนกระจกเงาสะท้อนพฤติกรรมการสอนกลับให้ครูรู้ข้อบกพร่องของตนและนำไปปรับปรุงแก้ไขการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และผลการประเมินทำให้ผู้บริหารนำไปใช้ในการส่งเสริมและพัฒนาการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งปรับปรุงบริการด้านการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก

สอนที่ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ เช่น สภาพห้องเรียน สิ่งแวดล้อม บรรยากาศในชั้นเรียน วัสดุ และอุปกรณ์ต่าง ๆ

2) ประเมินเพื่อการตัดสินใจทางการบริหาร โดยนำผลการสอนมาใช้ประกอบการตัดสินใจพิจารณาเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ เลื่อนขั้นเงินเดือน และเพื่อบริหารการเรียนการสอน การคัดเลือกหรือมอบหมายภาระงานให้ผู้สอนจำเป็นต้องใช้ผลการประเมินประสิทธิภาพการสอน

3) ประเมินเพื่อประกอบการเลือกเรียนของนักเรียน สำหรับหลักสูตรที่เปิดมีวิชาเลือกเสรี มีวิชาให้เลือกเรียนมากมาย ให้นักเรียนมีข้อมูลที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการเลือกสาขาวิชาที่เรียน

4) ประเมินเพื่อการวิจัย นำไปพัฒนาการเรียนการสอนโดยตรง เช่น การศึกษาลักษณะครูที่ดี รูปแบบการสอนที่ดี และลักษณะการสอนที่มีประสิทธิภาพ

2.1.4 องค์ประกอบของการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการสอนนั้น ครูถือเป็นบุคคลสำคัญที่จะพยายามจัดกิจกรรมการสอน กระตุ้นและแนะนำเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เรื่องราวและเนื้อหาต่าง ๆ ที่สอน ซึ่งจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีองค์ประกอบเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสอนของครูผู้สอนในหลายด้าน (นาวา สุขารมย์, 2550 : 31-34) ดังนี้

2.1.4.1 องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน เป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู เพราะนักเรียนในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ เมื่อมาอยู่ร่วมกันในสังคมแห่งใหม่ คือ โรงเรียน ปัญหาต่าง ๆ ก็จะเกิดขึ้นตามมา การสร้างให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน ภายใต้บรรยากาศที่อบอุ่น ปราศจากการข่มขู่ สร้างความรู้สึกมั่นคง ปลอดภัย จะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้สึกริ่ไว้วางใจ เป็นผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

มัทนา ปันม่วง (อ้างใน เฉลียง ทองธรรมชาติ, 2541 : 64) ได้สรุปองค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ไว้ดังนี้

1. ให้ความสนใจนักเรียน หมั่นไต่ถามทุกข์สุขนักเรียนเสมอ
2. ดูแลและให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนเจ็บป่วย หรือมีปัญหาด้านการเรียน
3. ให้ความยุติธรรมและสนใจนักเรียนเท่าเทียมกัน
4. รับฟังความคิดเห็นของนักเรียน และทำงานร่วมกับนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน
5. มีความเป็นกันเองกับนักเรียนและสามารถเข้ากับนักเรียนทุกคนได้เป็นอย่างดี

6. สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจในบทเรียน

7. มีความรู้สึกที่ดีต่อนักเรียนตั้งแต่แรกสอน และมีความเมตตากรุณาต่อศิษย์ทุกคนอย่างจริงใจ

ยนต์ ชุ่มจิต (2550 : 78) กล่าวไว้ว่า ครูกับนักเรียนมักเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดกันมากที่สุด ครูควรปฏิบัติหน้าที่ครูให้สมบูรณ์ที่สุด และควรสร้างมนุษยสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียนให้แน่นแฟ้น เช่น ดูแลหมั่นไต่ถามทุกข์สุข ให้ความช่วยเหลือนักเรียนเมื่อมีปัญหา ส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นกันเองกับนักเรียน รับฟังความคิดเห็นของนักเรียน ให้ความรักความเมตตาต่อนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน

สรุปล องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ครูที่มีประสิทธิภาพการสอนที่ดี ต้องสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน ให้ความสนใจนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน มีความยุติธรรม ให้ความช่วยเหลือแนะนำปรึกษาในเรื่องต่าง ๆ หมั่นไต่ถามสารทุกข์ของนักเรียน รับฟังความคิดเห็นของนักเรียน มีการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ดีและความรู้สึกที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน

2.1.4.2 องค์ประกอบด้านการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่ถ่ายทอดความรู้ จากครูผู้สอน ไปสู่นักเรียน โดยวิธีต่าง ๆ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

นาวา สุขารมย์ (2550 : 18) ได้สรุปองค์ประกอบด้านการจัดการเรียนการสอนว่า ครูต้องมีความรู้เรื่องหลักสูตรและสามารถปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับผู้เรียน และสภาพปัจจุบัน เข้าใจผู้เรียน มีการเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและครบทุกขั้นตอน กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมไว้ชัดเจน กำหนดกิจกรรมเหมาะสมกับจุดประสงค์ และเนื้อหาใช้ทักษะการสอนแบบต่าง ๆ ได้เหมาะสมกับเนื้อหา ใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมและทันสมัย กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อยู่เสมอ

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2544 : 166-167) กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนไว้ว่า การเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ครูผู้สอนต้อง

1. บอกเป้าหมายและวัตถุประสงค์การสอนที่ชัดเจน
2. ให้คำสั่งที่ชัดเจน
3. สอนและแนะนำบนพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์และทักษะที่มีอยู่เดิมของผู้เรียน
4. ช่วยให้ผู้เรียนมีการรับรู้ที่ชัดเจน
5. จัดสภาพแวดล้อมเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน

6. จัดหาวัสดุอุปกรณ์ และสื่อการสอนต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสในการใช้ได้สะดวกขึ้น

7. จัดกิจกรรมที่หลากหลาย กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ เกิดแรงจูงใจ มีวินัยในตนเอง

สรุป การจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอน ครูผู้สอนต้องมีความรู้เรื่องหลักสูตร และสามารถปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสภาพปัจจุบัน มีการเตรียมความพร้อมในด้านการสอนล่วงหน้า กำหนดวัตถุประสงค์และพฤติกรรมไว้ชัดเจน จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอนและเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ใช้สื่อการสอนได้เหมาะสมกับบทเรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

2.1.4.3 องค์ประกอบด้านการใช้จิตวิทยาการเรียนรู้

การที่ครูจะจัดกระบวนการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ครูต้องรู้จักใช้จิตวิทยาการเรียนรู้ขั้นตอนการเรียนรู้ สถานการณ์การเรียนรู้ มาใช้ในการสอนเพื่อเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งสมคิด สร้อยน้ำ (2542 : 28) กล่าวว่า การสอนที่จะประสบความสำเร็จนั้นครูต้องอาศัยหลักจิตวิทยาทั่วไป เช่น วุฒิภาวะ ความพร้อม การตอบสนอง การกระทำซ้ำ ความแตกต่างระหว่างบุคคล การจูงใจ และต้องนำหลักจิตวิทยาสังคมมาใช้ในการเรียนการสอน เช่น การสร้างปฏิสัมพันธ์ในการเรียนการสอน สร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองและชุมชน

อารี พันธุ์มณี (2546 : 8) กล่าวว่า จิตวิทยาการเรียนการสอนมีความสำคัญต่อความสำเร็จของงานสอนและผู้เรียน ผู้สอนต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และความต้องการของผู้เรียน เพราะโดยพื้นฐานมนุษย์มีความต้องการด้านจิตใจ ความรัก ความอบอุ่นปลอดภัย ความเป็นอิสระ และรู้สึกว่าคุณค่า ดังนั้น การสร้างแรงจูงใจและการเสริมแรง โดยการชมเชย การดำเนินอย่างสร้างสรรค์และบอกถึงผลย้อนกลับ สิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจ และกล้าเผชิญกับปัญหา และรู้จักพัฒนาความสามารถของตนเอง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างครูกับผู้เรียน จะทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นไปด้วยดี และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สรุป การใช้จิตวิทยาการเรียนรู้ จะทำให้ครูสามารถเข้าใจความต้องการและความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน ทำให้สามารถเตรียมบทเรียนและวิธีการสอนรวมถึงการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้เหมาะสมกับวัย และยังเป็นการเชื่อมสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน การใช้เทคนิควิธีการสอนจากรูปธรรมไปหานามธรรม และให้คำชมเชยเพื่อเสริมแรงให้กับผู้เรียนมีกำลังใจในการเรียน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนให้บรรลุเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้

2.1.4.4 องค์ประกอบด้านกลวิธีการสอน

กลวิธีการสอน จะช่วยให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนได้บรรลุจุดประสงค์ และผู้เรียนเกิดความเข้าใจกระตือรือร้น คิดเป็น ทำเป็น สนุกสนานในการเรียน และสามารถแก้ปัญหาได้ ครูต้องเลือกใช้กลวิธีการสอนในรูปแบบต่าง ๆ ใหม่ ๆ ให้เหมาะสมกับเนื้อหา กิจกรรมและวัยเรียนของนักเรียน ซึ่ง **มัทนา บันม่วง** (อ้างใน อารี พันธุ์มณี , 2546 : 10) ก็ได้กล่าวถึงกลวิธีการสอนของครูไว้ดังนี้

- 1.ใช้ทักษะการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา
 - 2.ปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน
 - 3.กระตุ้น ส่งเสริมให้นักเรียนอยากรู้ อยากเห็น โดยจัดประสบการณ์ให้เหมาะสมกับนักเรียนและนักเรียนสนใจ
 - 4.สอดแทรก ข่าวดู เหตุการณ์และสภาพปัจจุบันของสังคมให้สอดคล้องกับบทเรียน
- ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม** (อ้างใน อุดมสิน คำมุงคุณ, 2550 : 65-66) กล่าวว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรคำนึงถึงเทคนิคและวิธีการสอน ดังนี้
- 1.จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับหลักสูตร และจุดประสงค์การสอน
 - 2.จัดกิจกรรมให้สอดคล้องและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
 - 3.จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา
 - 4.จัดกิจกรรมให้มีลำดับขั้นตอน เริ่มจากง่ายไปหายาก
 - 5.จัดกิจกรรมให้น่าสนใจ นำสื่อการสอนที่เหมาะสมและทันสมัยมาใช้
 - 6.ให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง
 - 7.จัดกิจกรรมที่ท้าทายความคิด ความสามารถของผู้เรียน เพื่อฝึกฝนวิธีการแสวงหาความรู้ และแก้ปัญหาด้วยตนเอง
 - 8.ใช้เทคนิคและวิธีการสอนที่ทันสมัย หลากหลายและเหมาะสมกับสถานการณ์
 - 9.จัดกิจกรรมที่มีบรรยากาศรื่นรมย์ สนุกสนาน เป็นกันเอง จะทำให้นักเรียนเกิดความสนุกและเรียนรู้อย่างมีความสุข

สรุป กลวิธีการสอน ช่วยให้ครูสามารถจัดการสอนได้บรรลุวัตถุประสงค์ และการมีเทคนิควิธีการสอนใหม่ ๆ ที่เหมาะสมกับบทเรียน ทันต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน จะทำให้เด็กเกิดความอยากรู้ อยากเห็น และสนใจที่จะศึกษาเล่าเรียน ไม่เบื่อหน่ายในการเรียน ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนต้องสอดแทรกข่าวสาร และนำเทคนิคการสอนรวมถึงสื่อการเรียนการสอน

ใหม่ ๆ เข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ศึกษา

2.1.4.5 องค์ประกอบด้านการควบคุมชั้นเรียน

การควบคุมชั้นเรียนเป็นการควบคุม ดูแลนักเรียนให้มีความประพฤติเรียบร้อย มีระเบียบวินัยในตนเอง และยังสามารถช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาในด้านต่าง ๆ ให้สามารถเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นได้ ซึ่ง **เจวิง ทองธรรมชาติ** (2541 : 76-77) ได้กล่าวถึงหลักการควบคุมชั้นเรียนดังนี้

1.หลักประชาธิปไตย ครูให้ความสำคัญกับนักเรียนเท่าเทียมกัน ให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็น และครูต้องใจกว้างรับฟังความคิดเห็นของทุกคน ฝึกให้นักเรียนปฏิบัติตามสิทธิหน้าที่ และรู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น

2.หลักความยุติธรรม ให้ความยุติธรรมแก่นักเรียนทุกคนทั่วถึง นักเรียนจะเคารพศรัทธาครู และยินดีปฏิบัติตามกฎระเบียบ ไม่สร้างปัญหาในชั้นเรียน

3.หลักพรหมวิหารสี่ ได้แก่ 1) เมตตา ความรักและเอ็นดูปรารถนาให้ผู้อื่นเป็นสุข 2) กรุณา ความสงสาร คิดจะช่วยให้ผู้อื่นพ้นทุกข์ 3) มุทิตา ความยินดีเมื่อผู้อื่นได้ดีภายหลัง สรรเสริญ 4) อุเบกขา ความเที่ยงธรรมการวางตัวเป็นกลาง หากครูทุกคนยึดหลักพรหมวิหารสี่ในการปกครองนักเรียนจะทำให้ นักเรียนเคารพศรัทธาครู

4.หลักความใกล้ชิด การที่ครูแสดงความเอาใจใส่ สนใจ ให้ความใกล้ชิดกับนักเรียน เป็นการสร้างบรรยากาศทางด้านจิตวิทยา ซึ่งทำได้หลายวิธี เช่น 1) รู้จักนักเรียนทุกคนในชั้นเรียน ทั้งชื่อจริง ชื่อเล่น สนใจเด็กแต่ละคนว่ามีความชอบอะไร มีจุดดี จุดด้อยตรงไหน 2) แสดงความใส่ใจในทุกข์สุขของนักเรียนแต่ละคน หมั่นถามความเป็นไปของนักเรียนและพี่น้อง 3) มอบเวลาของตนเพื่อเด็ก เพื่อช่วยเด็กที่ต้องการให้ครูช่วยเหลือพิเศษ 4) สัมผัสเด็กทั้งร่างกายและจิตใจ การสัมผัสเป็นสิ่งจำเป็น เพราะการจับตัวบ้างจะสื่อให้เด็กรู้สึกว่ามี ความใกล้ชิดสนิทสนม

สรุป การควบคุมชั้นเรียนเป็นการดูแลนักเรียนให้มีความประพฤติเรียบร้อย มีระเบียบวินัยในตนเอง สามารถเรียนรู้กับผู้อื่นได้ โดยครูต้องมีหลักประชาธิปไตย ให้ความสำคัญและให้ความยุติธรรมกับนักเรียนเท่าเทียมกัน ได้แสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ครูต้องให้ความรักความเมตตา ความสงสาร ความยินดี และความเที่ยงธรรมวางตัวเป็นกลาง เอาใจใส่ใกล้ชิดกับนักเรียนและสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้นักเรียนมีความรู้สึกสนิทสนมกับผู้อื่น จะทำให้นักเรียนรักและเคารพครู และยินดีปฏิบัติตามกฎระเบียบไม่สร้างปัญหาในห้องเรียน

2.1.4.6 องค์ประกอบด้านบรรยากาศในชั้นเรียน

การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน เป็นการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนหรือห้องเรียนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับการเรียนการสอน บรรยากาศในชั้นเรียนน่าสนใจ อบอุ่น สะอาด สะอาด ทำให้นักเรียนสนใจที่จะเรียน การส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในชั้นเรียนและการพัฒนาสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนจะเกิดประโยชน์ต่อนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543 : 1) ได้อธิบายว่า การจัดบรรยากาศในห้องเรียน เป็นการจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้สอดคล้องและส่งเสริมการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน ซึ่งมีหลายบรรยากาศดังนี้

1.บรรยากาศที่ท้าทาย (Challenge) เป็นบรรยากาศที่ครูกระตุ้นให้กำลังใจนักเรียนเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองและพยายามทำงานให้เสร็จ

2.บรรยากาศที่อิสระ (Freedom) นักเรียนมีโอกาสได้คิดได้ตัดสินใจเลือกสิ่งที่มีความหมาย และมีคุณค่า รวมถึงโอกาสที่จะผิดพลาดด้วย โดยปราศจากความกลัว และวิตกกังวล บรรยากาศเช่นนี้จะส่งเสริมการเรียนรู้ ผู้เรียนจะปฏิบัติกิจกรรมด้วยความตั้งใจโดยไม่รู้สึกตึงเครียด

3.บรรยากาศที่มีการยอมรับนับถือ (Respect) ครูรู้สึกว่่านักเรียนเป็นบุคคลสำคัญที่มีคุณค่า และสามารถเรียนได้ ทำให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองและเกิดการยอมรับนับถือตนเอง

4.บรรยากาศที่มีความอบอุ่น (Warmth) เป็นบรรยากาศทางด้านจิตใจที่มีผลต่อความสำเร็จในการเรียน ครูมีความเข้าใจและเป็นมิตร ยอมรับให้ความช่วยเหลือ ทำให้นักเรียนเกิดความอบอุ่น สบายใจ รักครู และรักการมาเรียน

5.บรรยากาศแห่งการควบคุม (Control) คือ การฝึกให้นักเรียนมีระเบียบวินัย มิใช่ควบคุมไม่ให้มีอิสระ ครูต้องมีเทคนิคในการปกครองชั้นเรียนและฝึกนักเรียนให้รู้จักใช้สิทธิหน้าที่ของตนเองอย่างมีขอบเขต

6.บรรยากาศแห่งความสำเร็จ (Success) ผู้เรียนเกิดความรู้สึกประสบความสำเร็จในงานที่ทำ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น ครูผู้สอนจึงควรพุดถึงสิ่งที่คุณเรียนประสบความสำเร็จมากกว่าพูดถึงความล้มเหลว

สรุป การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน เป็นการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับการเรียนการสอน โดยครูผู้สอนต้องจัดบรรยากาศที่ท้าทายกระตุ้นและให้กำลังใจนักเรียนให้เกิดความเชื่อมั่นและพยายามทำงานให้เสร็จ สร้างบรรยากาศที่อิสระ ให้นักเรียนได้คิดและตัดสินใจเลือกทำในสิ่งที่ต้องการ โดยไม่รู้สึกตึงเครียด ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง

และเกิดการยอมรับตนเอง ฝึกให้นักเรียนมีระเบียบวินัยและรู้จักการใช้สิทธิหน้าที่ของตนเอง และสร้างบรรยากาศแห่งความสำเร็จมากกว่าการพูดถึงความล้มเหลว

2.1.4.7 องค์ประกอบด้านการให้ความเป็นธรรม

ความเป็นธรรมเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู ครูผู้สอนที่มีความยุติธรรม มีความดีงามในจิตใจ มีความเสียสละ เอื้อเฟื้อ และซื่อสัตย์สุจริต เป็นตัวอย่างที่ดีของนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความศรัทธาในตัวครู การให้ความเป็นธรรมประกอบด้วย การให้ความรัก ความสนใจ เอาใจใส่นักเรียนเท่าเทียมกัน ตัดสินปัญหาข้อพิพาทของนักเรียนด้วยเหตุผล มีความยุติธรรมเที่ยงตรงในการทดสอบการให้คะแนน ยกย่องชมเชยผลงานของนักเรียนอย่างยุติธรรม เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามและแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี รวมถึงการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

มัทนา ปันม่วง (อ้างใน อารี พันธุ์มณี, 2546 : 10) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญด้านการให้ความเป็นธรรม ประกอบด้วย

1. ให้ความรัก ความเอาใจใส่และช่วยเหลือนักเรียนเท่าเทียมกัน
2. ตัดสินปัญหา ข้อพิพาทของนักเรียนด้วยเหตุผล ไม่ลำเอียง
3. มีความยุติธรรมในการทดสอบและการให้คะแนน
4. ยกย่องและชมเชยผลงานนักเรียนอย่างยุติธรรม
5. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามและแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี
6. วัดและประเมินผลการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์

สมจิต ชีวปรีชา (อ้างใน อารี พันธุ์มณี, 2546 : 39) กล่าวถึง ครูผู้สอนที่มีความยุติธรรม หมายความว่า ครูที่มีความดีงามอยู่ในจิตใจ มีเมตตา กรุณา ซื่อสัตย์สุจริต เสียสละและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความเห็นอกเห็นใจและความละเอียดต่อความชั่ว ซึ่งสิ่งเหล่านี้ต้องสร้างให้เกิดขึ้นในจิตใจและให้คงอยู่ตลอดไป หากทอดทิ้งคุณธรรมข้อนี้จะกลายเป็นคนแข็งกระด้าง ก้าวร้าว ไร้มารยาท

สรุป การจัดการเรียนการสอนจะมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนต้องมีความยุติธรรม ให้ความเป็นธรรมกับนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ให้ความรัก ความเอาใจใส่ ตัดสินปัญหาของนักเรียนด้วยเหตุผลไม่ลำเอียง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามและแสดงความคิดเห็น ให้การยกย่องชมเชย และให้ความยุติธรรมในการให้คะแนน ประเมินผลการเรียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

2.1.4.8 องค์ประกอบด้านการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน และสะท้อนให้เห็นว่าครูทำหน้าที่เต็มความสามารถแล้ว และมีส่วนใดที่ต้องปรับปรุงแก้ไข การวัดและประเมินผลนั้นต้องทำทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียนและเมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้ ครูต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเทคนิคการออกข้อสอบ มีการใช้คำถามหลาย ๆ ลักษณะ ใช้การวัดและประเมินผลหลาย ๆ วิธีทำการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และนำผลการวัดมาวิเคราะห์หาจุดเด่น จุดด้อยเพื่อนำไปปรับปรุงข้อบกพร่อง

จีระ งอกศิลป์ (2549 : 686-695) กล่าวถึงหลักทั่วไปของการประเมินผลการเรียนรู้ไว้ 3 ระดับ ดังนี้

1.การวัดประเมินผลระดับชั้นเรียน เป็นการประเมินกลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

- 1.1 ประเมินและวัดผลรายวิชา
- 1.2 ประเมิน โดยยึดการเรียนรู้ที่คาดหวังของรายวิชาเป้าหมาย
- 1.3 ประเมิน โดยวิธีการที่หลากหลาย เน้นการประเมินผลตามสภาพจริง
- 1.4 รายวิชาที่ผ่านเกณฑ์ประเมินต้องมีการประเมินผลการเรียนรู้ที่คาดหวังได้ผ่านทุกข้อ
- 1.5 ทำการซ่อมเสริมผลการเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน
- 1.6 นักเรียนต้องเรียนซ้ำรายวิชาที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินและไม่ผ่านการซ่อมเสริม

มีรูปแบบการวัด 3 ลักษณะ คือ การประเมินก่อนเรียน การประเมินระหว่างเรียน และการประเมินเพื่อสรุปบทเรียนหลังเรียน

2.การวัดประเมินผลระดับสถานศึกษา เป็นการวัดเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าด้านการเรียนรู้รายชั้นปี และช่วงชั้น สถานศึกษานำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการเรียน การสอนและคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้

3.การวัดประเมินผลระดับชาติ ผู้เรียนทุกคนที่เรียนปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้น ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมินคุณภาพระดับชาติ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สำคัญ เช่น วิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

สรุป การวัดและประเมินผลนั้นต้องกระทำทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และเมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้ ซึ่งครูต้องมีความรู้ ความเข้าใจและเทคนิคในการออกข้อสอบ ให้มีหลากหลายคำถาม และมีการประเมินผลหลาย ๆ วิธี เพื่อทำการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และ

นำผลที่ได้วิเคราะห์หาจุดเด่น จุดด้อยเพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการสอนของครูผู้สอนต่อไป

2.1.4.9 องค์ประกอบด้านบุคลิกลักษณะของครู

ครูที่มีบุคลิกลักษณะดีย่อมปกครองนักเรียนในชั้นได้ดี ทำให้นักเรียนเกิดความพอใจ รักใคร่ศรัทธาในตัวครู ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในการเรียนการสอน ทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่ง **ยนต์ ชุ่มจิต** (2550 : 16) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของครูที่ดีตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ซึ่งได้พระราชทานแก่ครูอาวุโส ประจำปี 2552 เมื่อวันที่อังคารที่ 28 ตุลาคม พุทธศักราช 2523 ว่า

“ครูที่แท้นั้นต้องเป็นผู้กระทำแต่ความดี ต้องขยันหมั่นเพียรและอดสาหะพากเพียร ต้องเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ ต้องหนักแน่น อดกลั้นและอดทน ต้องรักษาวินัยสำรวมระมัดระวังความประพฤติของตนให้อยู่ในระเบียบแบบแผนอันดีงาม ต้องปลื้มตัวปลื้มใจจากความสะอาดสบายและความสนุกรื่นเริงที่ไม่สมควรแก่เกียรติภูมิของตน ต้องตั้งใจให้มั่นคงและแน่วแน่ ต้องซื่อสัตย์รักษาความจริงใจ ต้องมีเมตตา หวังดี ต้องวางใจเป็นกลาง ไม่ปล่อยไปตามอำนาจอคติ ต้องอบรมปัญญาให้เพิ่มพูนสมบูรณ์ขึ้นทั้งในด้านวิทยาการ และความฉลาดรอบรู้ในเหตุ และผล”

ลักษณะครูที่ดีที่พึงประสงค์ในยุคโลกาภิวัตน์ควรมีลักษณะดังนี้ คือ รู้ดี สอนดี มีวิสัยทัศน์ เจนจัดการฝึกฝนศิษย์ ดวงจิตใฝ่คุณธรรม งามเลิศล้ำด้วยจรรยา มีศรัทธาความเป็นครู และ ดำรงอยู่ด้วยศีล สมาธิ ปัญญา

ลักษณะของครูที่ดีประกอบด้วย แต่งกายสุภาพเรียบร้อย พุดจาสุภาพอ่อนโยน มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีคุณวุฒิสูง รักและเมตตากรุณาต่อนักเรียน สุขุม เขือกเย็น ใจดี อารมณ์แจ่มใส ร่าเริง เข้มงวดต่อความประพฤติของนักเรียนเวลาสอน ขยันอดทน มีสุขภาพสมบูรณ์ มีความยุติธรรม วางตัวได้เหมาะสม มีความสามารถในการสอน มีสัมพันธ์ภาพอันดีกับนักเรียน มีความรู้และขยันหมั่นศึกษาหาความรู้ มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว เข้ากับสังคมได้ดี มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง เสียสละ ตรงต่อเวลา มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีเหตุผล รู้จักใช้เหตุผล มีความซื่อสัตย์ และความประพฤติเรียบร้อย

สรุป ครูที่มีบุคลิกลักษณะดีย่อมปกครองนักเรียนในชั้นได้ดี ทำให้นักเรียนเกิดความพอใจ รักใคร่ศรัทธาในตัวครู ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในการเรียนการสอน ทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ลักษณะของครูที่ดี คือ มีความรู้ดีและขยันหมั่นศึกษาหา

ความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ มีวิสัยทัศน์และเทคนิควิธีการสอนที่ดี พุดจาสุภาพอ่อนโยนมีระเบียบวินัย แต่งกายสุภาพเรียบร้อย มีความสุขุม ขยันอดทน อารมณ์แจ่มใส วางตัวได้เหมาะสม มีสัมพันธภาพ อันดีกับนักเรียน มีความเชื่อมั่นในตนเอง เสียสละ ตรงต่อเวลา มีความซื่อสัตย์สุจริต และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

2.2.1 ความหมายของการสอน

นักวิชาการ ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความหมายของการสอนไว้ดังนี้

กาญจนา เกียรติประวัติ (อ้างใน ยนต์ ชุ่มจิต, 2550 : 23) กล่าวว่า การสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน และหมายความรวมถึงกระบวนการต่าง ๆ ที่ผู้สอนกระทำไปเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเจริญงอกงามทั้งด้านร่างกาย สังคม อารมณ์และสติปัญญา

ณัฐติยา จตุรนาคกุล (2549 : 24) ได้กล่าวไว้ว่า การสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ให้ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่ผู้สอนกำหนดไว้

วรรณวิไล ชุมภิตมย์และศรีพรรณ กันธวัง (อ้างใน ณัฐติยา จตุรนาคกุล, 2549 : 24) ได้ให้ความหมายว่า การสอน หมายถึง วิธีการหรือกิจกรรมที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้นจะมากหรือน้อยและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการสอนเพียงใด ขึ้นอยู่กับความสามารถและวิธีการของผู้สอน

อารี พันธุ์มณี (อ้างใน ณัฐติยา จตุรนาคกุล, 2549 : 23-24) กล่าวว่า การสอน หมายถึง การที่ครูสามารถส่งเสริม ถ่ายโยงการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน โดยให้สอดคล้องกับชีวิตจริง พฤติกรรมการสอนเน้นการนำความรู้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ และทำให้มีความหมายต่อชีวิต มิใช่ให้ผู้เรียนเรียนรู้เพียงอย่างเดียว แต่ต้องสามารถนำไปปรับใช้ได้จริง

สรุป การสอน หมายถึง การที่ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดี และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการสอน โดยสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง

2.2.2 เทคนิคและลักษณะการสอนที่ดี

การสอนเป็นกระบวนการกระทำหรือจัดประสบการณ์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างคุ้มค่า และได้รับประสบการณ์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งมีหลักในการพิจารณาเพื่อเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู ซึ่งวิธีการสอนวิธีใดเป็นวิธีที่ดีที่สุดมิใช่ครูเป็นผู้พิจารณา แล้วยึดวิธีนั้นไว้ทีเดียว แต่ครูควรนำวิธีการสอนต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมในแต่ละบทเรียน และเหมาะสมกับเนื้อหา ความสามารถ ประสบการณ์ ความสนใจและวัยของผู้เรียนเป็นสำคัญ

รวีวรรณ ชุมชัย (อ้างใน ณัฐติยา จตุรนาทกุล, 2549 : 24-25) กล่าวว่า เทคนิคและวิธีการสอนที่ดี ควรมีลักษณะดังนี้

1. การสอนที่ดีต้องมีการเตรียมการสอนล่วงหน้า ศึกษาตามหลักสูตร จัดทำแผนการสอน บันทึกการสอนและจัดวัสดุและอุปกรณ์ที่จำเป็นในการสอนไว้ล่วงหน้า

2. ครูผู้สอนต้องยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ และมีความเหมาะสมกับเนื้อหา วัยของผู้เรียน และสภาพแวดล้อมทางสังคมของผู้เรียน

3. ไม่ต้องเอาหลักสูตรเป็นบรรทัดฐานแน่นอนตายตัว แต่ยึดหยุ่นนำมาใช้ให้เหมาะสม

4. มุ่งสอนให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมด้วยตนเอง ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการกระทำเป็นสำคัญ

5. การสอนต้องมุ่งให้ผู้เรียนเจริญงอกงามในทุกด้าน

6. มีจุดมุ่งหมายในการสอนอย่างชัดเจน

7. สอนจากสิ่งที่ย่างไปหายาก จากรูปธรรมไปหานามธรรม และมุ่งสนองความต้องการ ความสนใจและความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนเป็นหลัก หลักในการสอน ได้แก่

7.1 มีการกำหนดจุดประสงค์ในการสอนแต่ละครั้งแน่นอน

7.2 ช่วงเวลาในการสอนไม่ควรนานเกินไป เพราะระยะเวลาความสนใจของแต่ละคนมีจำกัด

7.3 การสอนต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และเอกลักษณ์ของผู้เรียน

7.4 สอนจากง่ายไปหายาก และสอนจากสิ่งที่รู้ไปหาสิ่งที่ยังไม่รู้ สอนตามลำดับเนื้อหา

7.6 คำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียน ซึ่งหมายถึง ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สติปัญญาและสังคม พื้นฐานเนื้อหาวิชาต้องรับกับประสบการณ์ใหม่

7.7 จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัย ความต้องการ และความสามารถของผู้เรียนเป็นส่วนรวม

7.8 ทำแบบฝึกหัดหรืองานที่ได้รับมอบหมายทุกครั้ง ฝึกให้ผู้เรียนได้ตรวจคำตอบของตนเอง

สรุป การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนต้องมีเทคนิคและวิธีการสอนที่ดี นำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาในแต่ละบทเรียน ความสามารถ ประสบการณ์ ความสนใจและวัยของผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งครูผู้สอนต้องมีการเตรียมการสอน จัดทำแผนการสอน บันทึกการสอนและจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการสอนไว้ล่วงหน้า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ไม่เอาหลักสูตรมาเป็นบรรทัดฐานแต่สามารถนำมาปรับใช้และยืดหยุ่นให้เหมาะสม มีจุดมุ่งหมายในการสอนอย่างชัดเจน มุ่งให้ผู้เรียนทำกิจกรรมด้วยตนเอง และสอนจากสิ่งที่ย่างไปหาสิ่งที่ยาก

2.2.3 เทคนิคและวิธีการสอนภาษาอังกฤษ

ปัจจุบันการสอนภาษาอังกฤษได้มีวิวัฒนาการ และทฤษฎีการสอนหลากหลายวิธี ที่ครูสามารถนำมาใช้เป็นแนวทาง และประยุกต์ใช้ในการเลือกวิธีการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่ง **นิภา เมธธาวิชัย** (2546 : 15-17) ได้สรุปวิธีการสอนภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. สอนแบบไวยากรณ์และแปล เป็นวิธีการสอนที่เน้นการสอนไวยากรณ์ แปล และการท่องจำคำอธิบายและกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ต่าง ๆ
2. สอนแบบฟัง-พูด เป็นวิธีการสอนภาษาเพื่อให้สามารถพูดได้ภายในระยะเวลาอันสั้น ใช้การเลียนแบบการท่องจำบทเรียนในรูปของการสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ และเน้นวิธีการฝึกพูดและสนทนาอย่างมาก
3. สอนแบบตรง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษและใช้ภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุด การสอนใช้วิธีพูดเป็นหลัก โดยไม่ใช้ภาษาของผู้เรียนเลย มีการใช้ท่าทางและอุปกรณ์ประกอบการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของสิ่งที่เรียน โดยไม่ต้องแปลเป็นภาษาแม่
4. วิธีการที่เน้นการอ่าน มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ในด้านการอ่านภาษาอังกฤษในขอบเขตที่พอเหมาะ ให้เรียนรู้คำศัพท์ รูปประโยค ลำนวนภาษาอังกฤษ ให้เกิดทักษะด้านการอ่านได้มากที่สุด นักเรียนจะมีความรู้สึกที่ดีต่อวิธีสอนแบบนี้ ถ้าหนังสือที่อ่านน่าสนใจและเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถด้านการอ่านของนักเรียน
5. วิธีการที่เน้นการใช้สติปัญญา เป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ขบคิดเกี่ยวกับภาษา และเข้าใจภาษาได้กว้างกว่าคำศัพท์และสถานการณ์ที่ครูสอนในชั้นเรียน โดยใช้สติปัญญาของตนเอง

6. วิธีสอนแบบเอกัตภาพ เป็นการจัดการเรียนการสอนเพื่อสนองความสามารถ ความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน

7. วิธีสอนแบบภาษาแบบเงียบ นักเรียนจะเรียนโดยการใช้สติปัญญาและความคิดมากกว่าการท่องจำ ตลอดเวลาที่เรียนจะมีอิสระในการใช้ภาษาอย่างเต็มที่ โดยมีครูเป็นผู้ฟังและติดตามการเรียนรู้ นักเรียนจึงมีโอกาสฝึกการใช้ภาษามากถึงร้อยละ 90

8. วิธีสอนแบบซักชวน เป็นวิธีสอนที่เน้นการผ่อนคลายความเครียดของผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีสมาธิและสภาพจิตใจที่พร้อมจะเรียนรู้และชี้แนะให้ผู้เรียนนำพลังสมองมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนให้มากที่สุด

9. วิธีสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ เป็นวิธีสอนที่ผู้สอนจะต้องทำความเข้าใจความรู้สึกของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้สึกดี ความสัมพันธ์ในกลุ่มช่วยให้การเรียนรู้ของแต่ละบุคคลดีขึ้น

10. วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เป็นวิธีการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถ อ่าน ฟัง พูด และเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอในการสื่อสารทางภาษา

11. วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนที่เน้นหน้าที่ของ โครงสร้างต่าง ๆ ของภาษา เพื่อให้ได้ประโยชน์ในการสื่อความหมาย

12. วิธีการสอนแบบผสมผสาน การจัดการสอนแบบผสมผสานเป็นการจัดการสอนที่ผู้สอนมีอิสระในการเลือกกิจกรรม วิธีการสอน ตามวิธีสอนแบบต่าง ๆ มาใช้ร่วมกันได้มากกว่า 1 วิธี โดยมุ่งถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียนมากกว่ากระบวนการและการเลือกกิจกรรม

ประกฤษรา โคตะขุน [online,4/02/2556] ได้สรุปรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษไว้ 15 วิธี ดังนี้

1) **วิธีการสอนไวยากรณ์และการแปล (Grammar Translation)** เป็นวิธีการสอนที่เน้นกฎ ไวยากรณ์และการแปลเป็นสื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน ครูมีบทบาทสำคัญที่สุด โดยครูจะอธิบายกฎเกณฑ์และข้อยกเว้นต่าง ๆ บอกคำแปลภาษาไทยกำกับไว้ เน้นทักษะการอ่าน และการเขียน นักเรียนต้องท่องจำกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ รับฟังและจดบันทึกในสิ่งที่ครูบอก แต่ไม่ได้นำคำศัพท์มาใช้ในรูปของประโยค

สรุป วิธีการสอนไวยากรณ์และการแปล เน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจไวยากรณ์ของภาษา รู้ความหมายของศัพท์ ใช้ภาษาได้ถูกต้อง เป็นการสอนที่เน้นทักษะด้านการอ่านและการเขียนมากกว่าทักษะการฟังและการพูด

2) **วิธีสอนแบบตรง** เป็นการสอนที่เน้นทักษะการฟัง พูด ให้เกิดความเข้าใจก่อนจะฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ไม่เน้นไวยากรณ์ บทเรียนส่วนใหญ่จะเป็นบทสนทนาให้นักเรียนได้

ใช้ภาษาได้เต็มที่ โดยครูจะกระตุ้นให้นักเรียนพูดโต้ตอบ สร้างสภาพแวดล้อมหรือใช้สื่อที่เอื้อต่อการเรียนการสอน อธิบายคำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษ ใช้ตัวอย่างประกอบเป็นของจริง การวัดผลเน้นการฟัง และพูด เช่น เขียนตามคำบอก ปฏิบัติตามคำสั่ง

สรุป วิธีการสอนแบบตรง เน้นทักษะการฟัง และทักษะการพูดเพื่อให้เข้าใจก่อนจะฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ไม่เน้นการสอนไวยากรณ์ บทเรียนส่วนใหญ่ที่ใช้เป็นบทสนทนา ครูจะกระตุ้นให้นักเรียนพูดโต้ตอบ

3)วิธีการสอนแบบฟัง-พูด (Audio – Lingual Method) เป็นการสอนตามหลักภาษาศาสตร์ และสอนตามแนวโครงสร้าง สอนตามหลักธรรมชาติ คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน โดยครูจะสอนเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ครูจะนำคำศัพท์และประโยคมาสร้างเป็นรูปประโยคให้นักเรียนพูดตามซ้ำ ๆ กันในรูปแบบที่ต่างกัน เน้นฝึกรูปประโยคในห้องเรียนมากกว่าการนำภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวัน

สรุป วิธีการสอนแบบฟัง-พูด เน้นการฝึกเพื่อให้เกิดการสื่อสารตามธรรมชาติ คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยครูนำคำศัพท์และประโยคมาสร้างเป็นรูปประโยคให้นักเรียนพูดซ้ำ ๆ และสอนจากง่ายไปหายาก เน้นการฝึกในรูปประโยคในห้องเรียนมากกว่านำไปใช้จริง

4)วิธีการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Code Learning theory) การสอนเน้นแนวคิดที่ว่าภาษาเป็นระบบที่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ความเข้าใจ และการแสดงออก หากผู้เรียนมีความเข้าใจในรูปแบบของภาษาและความหมายก็จะสามารถใช้ภาษาได้ ครูผู้สอนจะฝึกทักษะทุกด้านตั้งแต่เริ่มสอน โดยสอนเนื้อหาแตกต่างกันขึ้นอยู่กับความสามารถในทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน และความต้องการที่แตกต่างของนักเรียน และใช้ภาษาไทยช่วยในการอธิบายในเรื่องที่ฟังและพูด การวัดและประเมินผลใช้ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาแต่ละขั้นตอน

สรุป วิธีการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ ความเข้าใจ เน้นทักษะทุกด้านตั้งแต่เริ่มสอน เนื้อหาที่สอนแตกต่างกันขึ้นอยู่กับความสามารถและความต้องการของผู้เรียน ผู้สอนจะอธิบายโดยใช้ภาษาไทยกำกับ

5)วิธีการสอนตามเอกัตภาพ (Individualized Instruction) การสอนวิธีนี้เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น เปลี่ยนจากครูเป็นหลักมาเป็นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ครูจะให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองตามความสามารถของแต่ละคน โดยครูจะเตรียมสื่อการเรียนการสอนและแนวคำตอบไว้ให้

สรุป วิธีการสอนตามเอกัตภาพ เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ครูจะเตรียมสื่อการเรียนการสอนและเป็นผู้แนะแนวการค้นคว้า

6) **วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Method)** เป็นการสอนที่เน้นการฟังเพื่อความเข้าใจ ผู้เรียนจะเป็นผู้ฟังและทำตามครูโดยไม่ต้องพูด ครูเป็นผู้กำกับพฤติกรรมของนักเรียน เมื่อถึงเวลาครูจะเป็นผู้ออกคำสั่งให้นักเรียนอ่านและเขียน ภาษาที่นำมาใช้ในการสอนเน้นภาษาพูด เรียนเรื่อง โครงสร้างทางไวยากรณ์และคำศัพท์มากกว่าด้านอื่น นักเรียนจะเข้าใจความหมายจากการแสดงท่าทางของครู ซึ่งครูจะทราบได้ว่านักเรียนเข้าใจหรือไม่เข้าใจจากการสังเกตการปฏิบัติตามคำสั่ง ซึ่งครูผู้สอนต้องสั่งจากง่ายไปหายาก

สรุป วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เน้นทักษะด้านการฟังเพื่อความเข้าใจ แล้วทำตามทีครูลัง โดยครูเป็นผู้กำกับพฤติกรรมของนักเรียน ภาษาที่ใช้เน้นภาษาพูด เรียนเกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์และคำศัพท์

7) **วิธีการสอนแบบอภิปราย (Discussion Method)** เป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม ฝึกให้นักเรียนกล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็นและกล้าพูดอย่างมีเหตุผล ให้มีระเบียบวินัยและมีความอดทน รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

สรุป วิธีการสอนแบบอภิปราย เป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม ฝึกให้กล้าแสดงออก กล้าพูด รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

8) **วิธีการสอนแบบโครงงาน (Project Method)** เน้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่ผู้เรียนสนใจ หรือตามที่ครูมอบหมาย ให้นักเรียนมีอิสระในการทำงาน โดยครูเป็นผู้ชี้แนะและช่วยเหลือติดตามผลงานของนักเรียน ซึ่งนักเรียนจะมีอิสระในการใช้ภาษาได้อย่างเต็มที่

สรุป วิธีการสอนแบบโครงงาน เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่สนใจตามที่ครูมอบหมาย โดยครูเป็นผู้คอยชี้แนะ

9) **วิธีสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning)** เป็นการสอนที่มีแนวคิดต่างไปจากแนวคิดอื่น ยึดผู้เรียนเป็นหลัก เน้นการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียน โดยนักเรียนแต่ละคนร่วมกิจกรรมครูทำหน้าที่ให้คำปรึกษาด้านภาษาเท่านั้น เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สิ่งที่น่าสนใจสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ฝึกให้นักเรียนใช้โครงสร้างประโยค หากนักเรียนใช้ภาษาผิดก็จะแก้ไขโดยการให้ฝึกทำซ้ำ ๆ กัน การวัดและประเมินผลจะใช้การทดสอบแบบบูรณาการ โดยให้นักเรียนประเมินตนเองจากการเรียนรู้ของตนเองและความก้าวหน้าของตน

สรุป วิธีการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ เป็นการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นหลัก เน้นความสัมพันธ์ระหว่างครู ผู้เรียนและระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกัน โดย

ครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ฝึกให้ใช้โครงสร้างประโยค การประเมินผล ใช้แบบบูรณาการให้นักเรียนประเมินตนเอง

10) วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)

นักภาษาศาสตร์ และผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาต่างประเทศเชื่อว่า ภาษาไม่ได้เป็นเพียงระบบ ไวยากรณ์ที่ประกอบด้วยเสียง คำศัพท์ และ โครงสร้าง แต่ภาษาคือ ระบบที่ใช้ในการสื่อสาร ดังนั้น การสอนจึงควรให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้ และต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมกับ สภาพสังคมด้วย

สรุป วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนที่มุ่งเน้นพัฒนาการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง เน้นความคล่องแคล่ว และความถูกต้องของภาษา

11) โปรแกรม CIRC (Cooperative Intergrated Reading and Composition) CIRC

คือ โปรแกรมสำหรับสอนการอ่าน การเขียนและทักษะทางภาษา (Language arts) ใช้กับนักเรียน ระดับประถมศึกษาตอนปลาย เน้นที่หลักสูตรและวิธีการสอน โดยพยายามนำการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ โปรแกรมพัฒนาขึ้นโดย Madden, Slavin และ Stevens ในปี 1986 เป็นโปรแกรมใหม่ของการเรียนรู้เป็นทีม ใช้กับการอ่านและเขียนโดยตรง สำหรับการอ่าน (CIRC-Reading) นักเรียน จะได้รับการสอนภายในกลุ่มการอ่าน หลังจากนั้นให้นักเรียนแยกออกเป็นทีม เพื่อทำงานตาม กิจกรรมแบบร่วมมือ โดยการจับคู่กันอ่าน และสรุปเรื่องที่อ่านให้อีกคนหนึ่งฟัง การเขียนตอบ คำถามจากเรื่อง การฝึกสะกดคำศัพท์ นักเรียนจะทำงานเป็นทีมเพื่อให้นักเรียนสามารถจับใจความ สำคัญของเรื่องที่อ่านได้

สำหรับการเขียน (CIRC-Writing/Language Arts) วิธีการที่ใช้ขึ้นอยู่กับกระบวนการ เขียน ซึ่งใช้รูปแบบทีมเหมือน CIRC สำหรับการอ่าน นักเรียนจะทำงานร่วมกันเพื่อวางแผน ร่าง ต้นฉบับ ทบทวนแก้ไข รวบรวมและลำดับเรื่อง และพิมพ์หรือแสดงผลงานเรื่องที่แต่งออกมา โดย ครูเป็นผู้เสนอเนื้อหาเพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับแนวทางและกลวิธีการเขียน

สรุป การสอนโดยใช้โปรแกรม CIRC เป็นโปรแกรมสำหรับการสอนการอ่าน การเขียน และทักษะทางภาษา เน้นหลักสูตรและวิธีการสอน เป็นโปรแกรมที่ใช้กับการอ่านและการเขียน โดยตรง สำหรับการอ่าน นักเรียนจะได้รับการสอนการอ่านภายในกลุ่มแล้วแยกออกมาเป็นทีม ทำ กิจกรรมแบบร่วมมือโดยการจับคู่การอ่าน และสรุปเรื่องให้อีกคนหนึ่งฟัง ส่วนการเขียนนักเรียนจะ ทำงานร่วมกันเพื่อวางแผน ร่างต้นฉบับ ทบทวนแก้ไข รวบรวมและลำดับเรื่อง แล้วแสดงผลงานที่ เขียนโดยครูเป็นผู้เสนอเนื้อหาเล็กน้อยและแนะวิธีการเขียน

12) การจัดการเรียนการสอนแบบ 4 MAT หรือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับระบบการทำงานของสมองซีกซ้ายและซีกขวา เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผสมผสานกันเพื่อเอื้อแก่ผู้เรียน 4 แบบ มีแนวคิดมาจากเรื่องสไตล์การเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Style) และการทำงานของสมองโดย แมค คาร์ธี (Mc Carthy) ที่ได้รับอิทธิพลมาจากแนวคิดของ เดวิด คอลบ์ (David Kolb) การเรียนรู้เกิดจาก 2 มิติ คือ การรับรู้ (Perception) และ การจัดการข้อมูล (Processing)

12.1) การรับรู้ มี 2 ลักษณะ คือ การรับรู้ผ่านประสบการณ์รูปธรรม และการรับรู้ผ่านการสร้างมโนทัศน์ที่เป็นนามธรรม

12.2) การจัดการข้อมูล มี 2 ลักษณะ คือ การสังเกตแล้วนำมาคิดไตร่ตรอง และการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

ลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละแบบ มีลักษณะที่แตกต่างกันดังนี้

(1) ผู้เรียนแบบที่ 1 เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงที่เป็นรูปธรรมผ่านการสังเกตแล้วคิดอย่างไตร่ตรอง จัดได้ว่าเป็นผู้เรียนถนัดจินตนาการ (Imaginative Learner) ผู้เรียนลักษณะนี้มักจะพยายามค้นหาความหมายในสิ่งที่เรียนรู้ มักชอบถามว่าทำไม (Why)

(2) ผู้เรียนแบบที่ 2 เรียนรู้จากประสบการณ์ที่เป็นนามธรรมผ่านการคิดอย่างไตร่ตรองจนเกิดเป็นมโนทัศน์ จัดได้ว่าเป็นผู้เรียนที่ถนัดการวิเคราะห์ (Analytic Learner) ผู้เรียนมักชอบถามว่าอะไร (What)

(3) ผู้เรียนแบบที่ 3 เรียนรู้จากรับรู้มโนทัศน์ แล้วนำมาผ่านการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง จัดเป็นผู้เรียนที่ถนัดการใช้สามัญสำนึก (Common Sense Learner) มักชอบถามว่าอย่างไร (How)

(4) ผู้เรียนแบบที่ 4 เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจนเกิดประสบการณ์ซึ่งตนเองยอมรับได้ จัดเป็นผู้เรียนที่เรียกว่า ผู้เรียนยอมรับการเปลี่ยนแปลง (Dynamic Learner) มักชอบถามว่า ถ้า...แล้ว (If...then...)

สรุป การสอนแบบ 4 MAT เป็นการจัดการเรียนการสอนตามลักษณะผู้เรียน 4 แบบ คือ

1) เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงที่เป็นรูปธรรมจากการสังเกต แล้วคิดอย่างไตร่ตรอง ค้นหาความหมายในสิ่งที่เรียนรู้ ผู้เรียนลักษณะนี้จะถนัดจินตนาการ มักถามว่าทำไม (Why)

2) เรียนรู้จากประสบการณ์ที่เป็นนามธรรม แล้วคิดอย่างไตร่ตรองจนเกิดเป็นมโนทัศน์ ผู้เรียนลักษณะนี้จะถนัดการวิเคราะห์ มักถามว่าอะไร (What)

3) เรียนรู้จากการรับรู้มโนทัศน์ แล้วนำมาลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ผู้เรียนลักษณะนี้ถนัดการใช้สามัญสำนึก มักถามว่าอย่างไร (How)

4) เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจนเกิดประสบการณ์ ผู้เรียนลักษณะนี้จัดเป็นผู้ยอมรับการเปลี่ยนแปลง มักถามว่าถ้า...แล้ว (If...then...)

13) การจัดการเรียนการสอนแบบ Story line เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีการผูกเรื่องแต่ละตอนให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและเรียงลำดับเหตุการณ์เพื่อกำหนดเส้นทางเดินเรื่อง โดยใช้คำถามหลักเป็นตัวนำผู้ทำให้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่หลากหลาย เป็นการเรียนตามสภาพจริง ให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง เน้นกระบวนการควบคุมกับความรู้และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ให้ผู้เรียนได้แก้ไขปัญหาและเรียนรู้ ซึ่งในแต่ละเหตุการณ์ต้องมีองค์ประกอบดังนี้ ระบุสถานที่และเวลาโดยเฉพาะ ตัวละครอาจเป็นคนหรือสัตว์ วิธีการดำเนินชีวิตเพื่อใช้ศึกษาและปัญหาที่รอการแก้ไข

บทบาทของครูเมื่อใช้วิธีสอนแบบสตอรีไลน์ เป็นผู้เตรียมการในการกำหนดกรอบแนวคิดของเรื่องที่จะสอน โดยเขียนเส้นทางการเดินเรื่อง และกำหนดเรื่องเป็นตอน ๆ เป็นผู้นำเสนอประเด็นปัญหา เหตุการณ์ในเรื่องที่จะสอน สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนขณะปฏิบัติกิจกรรม กระตุ้นเสริมแรงคอยให้คำแนะนำ จัดบรรยากาศการเรียนการสอนด้านกายภาพและด้านจิตสังคมให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข ให้ข้อมูลย้อนกลับและเป็นผู้ประเมินผลเป็นระยะ ๆ

บทบาทของผู้เรียน ศึกษาค้นคว้าและปฏิบัติด้วยตนเองในทุกเรื่องตามที่ครูกำหนด มีส่วนร่วมในทุกสถานการณ์ที่ครูกำหนดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติเหมือนสถานการณ์ในชีวิตจริง มีความกระตือรือร้น และทำงานด้วยความร่วมมือร่วมใจ สามารถแก้ปัญหา และมีความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ใหม่ ๆ

สรุป การสอนแบบ Story Line เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีการผูกเรื่องแต่ละตอนให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและเรียงลำดับเหตุการณ์ เป็นการเรียนตามสภาพจริง ให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและแก้ปัญหาได้ ในแต่ละเหตุการณ์ต้อง ระบุสถานที่และเวลาโดยเฉพาะ ตัวละครอาจเป็นคนหรือสัตว์ ครูมีบทบาทในการกำหนดกรอบแนวคิด ประเด็นปัญหาและเหตุการณ์ในเรื่องที่จะสอน และสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนขณะปฏิบัติกิจกรรม จัดบรรยากาศในชั้นเรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข ให้ข้อมูลย้อนกลับและประเมินผลเป็นระยะ ๆ ส่วนผู้เรียนต้องศึกษาค้นคว้าและปฏิบัติด้วยตนเองในทุกเรื่องตามที่ครูกำหนดเหมือนสถานการณ์ในชีวิตจริง มีความคิดสร้างสรรค์และแก้ปัญหาได้

14) การสอนโดยใช้ B-SLIM Model คือ การพัฒนาการเรียนรู้อยู่ตามรูปแบบการสอนภาษาที่สองตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication Language Teaching – CLT)

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ ซึ่งมีองค์ประกอบ 5 ชั้น ดังนี้

(1) ชั้นวางแผนและเตรียมการ เป็นขั้นที่ครูเลือกเนื้อหาหรือกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและความสนใจของผู้เรียน โดยการเตรียมอุปกรณ์และสื่อที่จำเป็น

(2) ชั้นทำความเข้าใจสิ่งที่ผู้สอนป้อน ครูจะอธิบายความรู้ ข้อมูลที่ตั้งอยู่บนฐานความรู้เดิมของผู้เรียน โดยการขยายความเพิ่มเติม พูดซ้ำ ๆ ซ้ำ ๆ ชัดเจน ใ้รูปภาพสาธิตและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย ตัวป้อนมี 9 ชนิด คือ การรับรู้ภาษา การออกเสียง ศัพท์ ไวยากรณ์ สถานการณ์และความคล้องตัว วัฒนธรรม กลวิธีการเรียนรู้ ทักษะคิดและทักษะ

(3) ชั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึก หมายถึง ช่วงเวลาที่ผู้เรียน เรียนรู้เนื้อหาหรือตัวป้อน (Input) โดยครูต้องจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจตัวป้อน เรียกว่า กิจกรรมเพื่อความเข้าใจ (Intake-Getting- IT) และเมื่อผู้เรียนเข้าใจ Input แล้ว ผู้สอนจะออกแบบกิจกรรมที่ยากและซับซ้อนมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสฝึก เรียกว่า กิจกรรมขั้นใช้ภาษา (Intake- Using-IT)

(4) ชั้นผล (Output) คือ ขั้นส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาในห้องเรียนทั้งทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน กิจกรรมที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถทางภาษา ส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมเดี่ยว

(5) ชั้นประเมินผล (Evaluation) เป็นขั้นที่ครูรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากการสังเกตหรือซักถามผู้เรียนในชั้นเรียน เพื่อทราบปัญหาและการแก้ปัญหาในการสอนแต่ละครั้ง การประเมินผลการเรียนครูจะเป็นผู้ประเมิน โดยประเมินจากพฤติกรรมการเรียน ใบงาน การทดสอบย่อย และการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สรุป การสอนโดยใช้ B-SLIM Model เป็นการพัฒนาการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาที่สองตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ โดยครูจะเลือกเนื้อหาหรือกิจกรรมให้สอดคล้องกับหลักสูตรและความสนใจของผู้เรียน สื่อและอุปกรณ์ที่จำเป็นแล้วอธิบายขยายความโดยการพูดซ้ำ ๆ ซ้ำ ๆ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ซักถาม แล้วนำเข้าสู่กิจกรรมเพื่อความเข้าใจ ให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษา และส่งเสริมผู้เรียนใช้ภาษาในห้องเรียนทั้งทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน โดยผู้สอนจะสังเกตหรือซักถามผู้เรียนในชั้นเรียน เพื่อทราบปัญหาในการสอนแต่ละครั้ง ผู้สอนจะประเมินพฤติกรรมเรียนจากใบงาน การทดสอบย่อย การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

15) **วิธีการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ** เป็นวิธีการสอนที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมุติขึ้นมาจากความเป็นจริง ให้ผู้เรียนได้แสดงออกตามที่ผู้เรียนคิดว่าจะเป็น ผู้สอนใช้

การแสดงออกทั้งด้านความรู้ ความคิด และพฤติกรรมของผู้แสดงมาเป็นพื้นฐานในการให้ความรู้ และสร้างความเข้าใจแก่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนใช้ความรู้ในการแก้ปัญหาและตัดสินใจ การเรียนการสอน มีความใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริง การแสดงบทบาทสมมติมี 2 ลักษณะ คือ

(1)การแสดงบทบาทสมมติแบบละคร เป็นการแสดงบทบาทตามเรื่องราวที่มีอยู่แล้ว ผู้แสดงจะได้รับทราบเรื่องราวทั้งหมด และแสดงออกตามแนวคิดของตน ซึ่งมีลักษณะเหมือนละคร

(2)การแสดงบทบาทสมมติแบบแก้ปัญหา เป็นการแสดงที่ผู้เรียนได้รับทราบสถานการณ์ หรือเรื่องราวเพียงเล็กน้อย และจะใช้ความคิดของตนแสดงออกมา แก้ปัญหาอย่างอิสระ โดยมี ขั้นตอน

- 1)เตรียมการสอน โดยครูจะเตรียมวัตถุประสงค์และสถานการณ์สมมติ
- 2)ขั้นดำเนินงาน เลือกผู้แสดง เตรียมความพร้อมผู้แสดง จัดฉากการแสดง เตรียมผู้สังเกตการณ์ ทำการแสดงและการตัดบท
- 3)ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผลการแสดง โดยให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น
- 4)ขั้นแสดงเพิ่มเติม ผู้เรียนเสนอแนวทางใหม่ในการแก้ปัญหา
- 5)ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป ผู้เรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และสรุป ร่วมกันกับผู้สอน

สรุป วิธีการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ เป็นการสอนที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติขึ้น ให้ผู้เรียนได้แสดงออกตามที่ผู้เรียนคิดว่าจะเป็น ตัดสินใจและแก้ปัญหาด้วยตนเอง อาจแสดงแบบละคร หรือแสดงบทบาทสมมติแบบแก้ปัญหาก็ได้

2.2.4 ทักษะภาษาอังกฤษ

วิลาวรรณ ชัยมา [Online, 25/04/2554>,<14/12/2555>.] ทักษะภาษาอังกฤษที่ใช้สอน โดยทั่วไป มีหลักสำคัญ ๆ 4 ด้าน ได้แก่

1)ทักษะด้านการฟัง (Listening) ทักษะการฟังถือว่าเป็นทักษะแรกในการสื่อสาร ถ้าฟังไม่รู้เรื่องก็ไม่สามารถพูดโต้ตอบได้ ฉะนั้น ครูจำเป็นต้องออกแบบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง นู่นนั้น และ แลมป์ ได้แนะนำว่า สิ่งสำคัญที่ครูจำเป็นต้องรู้ก่อนที่จะเตรียมกิจกรรม คือ การสอนทักษะการฟัง โดยคำนึงถึงสถานการณ์หรือบริบท โดยออกแบบกิจกรรมฝึกการฟังที่หลากหลายน่าสนใจ เช่น ให้นักเรียนฟังเทปแล้ววาดภาพ

2)ทักษะด้านการพูด (Speaking) ในการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมทักษะการพูด ครูผู้สอน ต้องคิดว่ากิจกรรมนั้นต้องเริ่มจากง่ายไปหายาก โดยเริ่มจากกิจกรรมที่ครูควบคุมให้ความช่วยเหลือ มีรูปแบบและตัวอย่างให้นักเรียน ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้เรียกว่า กิจกรรมภายใต้การควบคุม เช่น ก่อนที่

ครูจะให้นักเรียนฝึกสนทนา ครูต้องมีบทสนทนาให้นักเรียน หลังจากนั้นให้นักเรียนทำกิจกรรมที่ยากขึ้น เช่น แสดงบทบาทสมมติ การเรียนแบบการอภิปราย

3) ทักษะด้านการอ่าน (Reading) ก่อนที่ครูจะจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่าน ครูต้องพูดคุย ประสพการณ์หรือเรื่องราวที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน หลังจากนั้นแจ้งจุดประสงค์ของการอ่านว่า หลังจากอ่านแล้วนักเรียนได้อะไรบ้าง เช่น มีการตอบคำถาม อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่ย่านสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และที่สำคัญที่สุด ครูต้องแนะนำคำศัพท์หรือโครงสร้างใหม่ ๆ ก่อนให้นักเรียนทำกิจกรรม อาจจะทำเดี่ยว ทำเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่มก็ได้ ขึ้นอยู่กับความยากง่ายของเนื้อหาที่อ่าน

4) ทักษะด้านการเขียน (Writing) ทักษะในการเขียนเป็นกุญแจสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สอง การเรียนรู้การเขียนไม่ได้เกิดขึ้นได้โดยธรรมชาติ การเขียนต้องเขียนจากสิ่งที่ง่ายไปหายาก มี 4 ส่วนดังนี้

(1) ส่วนเอ เรียกว่าส่วน “ศัพท์น้อยกฏน้อย” เริ่มจากฝึกเขียนในสิ่งที่ใช้คำศัพท์น้อย และกฏน้อย เช่น คำขวัญ ใบสมัคร เมนู คำพังเพย การ์ด

(2) ส่วนบี เรียกว่าส่วน “ศัพท์มากกฏน้อย” จำนวนคำศัพท์มีคำศัพท์มากแต่กฏเกณฑ์น้อย เช่น ใคอรื คำถาม เพลง จดหมายส่วนตัว แบบสอบถาม

(3) ส่วนซี เรียกว่า “กฏมากคำศัพท์น้อย” คือการเขียนต้องใช้กฏเกณฑ์มาก แต่ใช้คำศัพท์น้อย ได้แก่ การเขียนเกี่ยวกับชีวประวัติ ปกนอกหนังสือ ปฏิทิน บัตรเชิญ โฆษณา

(4) ส่วนดี เรียกว่า “คำศัพท์มากกฏเกณฑ์มาก” การเขียนในขั้นนี้จะยากขึ้น เพราะเขียนในสิ่งที่ประกอบไปด้วยกฏเกณฑ์และคำศัพท์เป็นจำนวนมาก เช่น นิยายผจญภัย นิทาน เปรียบเทียบ ตำนาน เขียนบทกวี

2.3 การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช

2551

2.3.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

จากการศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 5-29) สามารถสรุปสาระสำคัญได้เป็น 6 ข้อ ดังนี้

2.3.1.1 จุดหมายของหลักสูตร

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดหมายของหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนเกิด

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ข้อ คือ 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ 2) ซื่อสัตย์สุจริต 3) มีวินัย 4) ใฝ่เรียนรู้ 5) อยู่อย่างพอเพียง 6) มุ่งมั่นในการทำงาน 7) รักความเป็นไทย และ 8) มีจิตสาธารณะ

2.3.1.2 โครงสร้างของหลักสูตร

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแบ่งออกเป็น 4 ช่วงชั้น 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้และ 1 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ หลักสูตรได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ที่เป็นข้อกำหนดคุณภาพผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมไว้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้

2.3.1.3 การจัดหลักสูตรและเวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดระดับการศึกษาออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6)

สถานศึกษาต้องจัดสาระการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับธรรมชาติการเรียนรู้และระดับพัฒนาการของผู้เรียน และต้องจัดให้ครบทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยเฉพาะช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ซึ่งเป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ ต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจของตนเอง ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตัว มีทักษะในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดสร้างสรรค์ และคิดแก้ปัญหา มีทักษะในการดำเนินชีวิต ใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความรู้ ความคิด ความดีงาม มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย และสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพและศึกษาต่อ

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) เน้นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้าน สนองตอบความสามารถ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนด้านวิชาการ และวิชาชีพ มีทักษะในการใช้วิทยาการ เทคโนโลยี กระบวนการคิดขั้นสูง สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ มุ่งพัฒนาตนเองและประเทศตามบทบาทของตน สามารถเป็นผู้นำและผู้ให้บริการชุมชนในด้านต่าง ๆ

การจัดเวลาเรียน ได้กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐานสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้ตามความพร้อม โดยปรับให้เหมาะสมกับสถานศึกษาหรือสภาพผู้เรียนในแต่ละชั้นปี โดยช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาคมีเวลาเรียนวันละไม่เกิน 6 ชั่วโมง ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาคมีเวลาเรียนวันละไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง ดังแสดงในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 แสดงโครงสร้างหลักสูตรและเวลาเรียนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน			
	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น			ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
	ม. 1	ม. 2	ม. 3	ม. 4 – 6
กลุ่มสาระการเรียนรู้				
ภาษาไทย	120(3 นก.)	120(3 นก.)	120(3 นก.)	240(6 นก.)
คณิตศาสตร์	120(3 นก.)	120(3 นก.)	120(3 นก.)	240(6 นก.)
วิทยาศาสตร์	120(3 นก.)	120(3 นก.)	120(3 นก.)	240(6 นก.)
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	120(3 นก.)	120(3 นก.)	120(3 นก.)	240(6 นก.)
สุขศึกษาและพลศึกษา	80(2นก.)	80(2 นก.)	80(2 นก.)	120(3นก.)
ศิลปะ	80(2นก.)	80(2 นก.)	80(2 นก.)	120(3 นก.)
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	80(2นก.)	80 (2 นก.)	80(2 นก.)	120(3 นก.)
ภาษาต่างประเทศ	120(3 นก.)	120 (3 นก.)	120(3 นก.)	240(6 นก.)
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	840(21 นก.)	840(21 นก.)	840(21 นก.)	1,560(39 นก.)
● กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	120	120	120	360
● รายวิชา / กิจกรรมที่ สถานศึกษาจัดเพิ่มเติมตาม ความพร้อมและจุดเน้น	ปีละไม่เกิน 240 ชั่วโมง			ไม่น้อยกว่า 1,680 ชั่วโมง
รวมเวลาเรียนทั้งหมด	ไม่เกิน 1,200 ชั่วโมง/ปี			รวม 3 ปี ไม่น้อยกว่า 3,600 ชั่วโมง

(ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 23)

2.3.1.4 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ไว้สำหรับแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อเป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยให้สถานศึกษากำหนดขึ้นเองตามความเหมาะสม ในส่วนของวิชาภาษาอังกฤษประกอบด้วย 4 สาระ 8 มาตรฐาน ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.3.1.5 การจัดการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด มีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ และคุณธรรม

การจัดการเรียนรู้ในแต่ละสาระการเรียนรู้และในแต่ละช่วงชั้น ควรใช้รูปแบบ วิธีการที่หลากหลาย เช่น การเรียนรู้แบบบูรณาการ เรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้จากธรรมชาติ การเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา เรียนรู้จากประสบการณ์จริง การลงมือปฏิบัติ กระบวนการวิจัย ดังนั้น

ผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางการจัดการเรียนรู้สำหรับช่วงชั้นที่ 3 และ 4 เป็นการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีหลักการทฤษฎีที่ยาก ซับซ้อน ควรเน้นการจัดการเรียนรู้แบบ โครงงานมากขึ้น ให้ผู้เรียนเกิดความคิด และเข้าใจตนเองในด้านความสามารถ ความถนัด เพื่อเตรียมความพร้อมสู่อาชีพ สถานศึกษาต้องจัดบรรยากาศในการเรียนให้เหมาะสม

สำหรับสื่อการเรียนรู้มีหลากหลายประเภท ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีในท้องถิ่น การเลือกใช้สื่อควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการของผู้เรียน ผู้เรียนและผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาขึ้นเอง นำมาใช้ประกอบในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมและสื่อสารให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

2.3.1.6 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และเกณฑ์การผ่านช่วงชั้นและการจบ

หลักสูตร

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักพื้นฐานสองประการ คือ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับชาติ

การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมิน โครงงาน การประเมิน ชิ้นงาน/ ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาส ให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไม่ผ่านตัวชี้วัดให้มี การสอนซ่อมเสริม

การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค และเมื่อสิ้นสุดช่วงชั้น

การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระ ความรับผิดชอบ สามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบ มาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัด

การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนทุกคนในปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้น คือชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมินในระดับชาติ

2.3.2 มาตรฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.3.2.1 วิสัยทัศน์และเป้าหมาย

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันเนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ คือภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม ซึ่ง **กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 220-221)** ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ 5 ประการ ดังนี้

- 1) ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ
- 2) ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้
- 3) ผู้เรียนแสวงหาความรู้เพื่อประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
- 4) ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก
- 5) ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

2.3.2.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างประเทศ ประกอบด้วย 4 สาระ 8 มาตรฐาน ได้แก่ 1). ภาษาเพื่อการสื่อสาร 2). ภาษาและวัฒนธรรม 3). ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และ 4). ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ซึ่งได้กำหนดมาตรฐานของแต่ละสาระไว้ 8 มาตรฐาน ดังแสดงในตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 ความหมายของสาระและมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สาระ/ความหมาย	ความหมายของมาตรฐานการเรียนรู้
<p>สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม</p>	<p>มาตรฐาน ต.1.1 นักเรียนเข้าใจและตีความของเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล</p> <p>มาตรฐาน ต.1.2 นักเรียนมีทักษะสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>มาตรฐาน ต.1.3 นักเรียนสามารถนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน</p>
<p>สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม</p> <p>การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม</p>	<p>มาตรฐาน ต.2.1 นักเรียนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ</p> <p>มาตรฐาน ต.2.2 นักเรียนเข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม</p>
<p>สาระที่ 3 ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น</p> <p>การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์</p>	<p>มาตรฐาน ต.3.1 นักเรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตนเอง</p>
<p>สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก</p> <p>การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน สังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก</p>	<p>มาตรฐาน ต.4.1 นักเรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม</p> <p>มาตรฐาน ต.4.2 นักเรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก</p>

(ที่มา: กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 221)

2.3.1.3 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น (Benchmarks)

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เป็นตัวบ่งชี้การเรียนรู้ที่คาดหวังที่จะเกิดขึ้นในตัวผู้เรียนเมื่อเรียนจบในแต่ละช่วงชั้น ซึ่งจะบอกได้ว่านักเรียนทุกคนควรรู้อะไร สามารถทำอะไรได้ เป็นการให้รายละเอียดเพิ่มเติมจากมาตรฐานการเรียนรู้ และระบุนกรอบเนื้อหาสำหรับผู้สอนนำไปจัดทำสาระการเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักเรียนบรรลุระดับประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ในหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง มาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้น แสดงไว้ในตารางที่ 2.3 ดังนี้

ตารางที่ 2.3 ตัวชี้วัดชั้นปี/ช่วงชั้นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้	ตัวชี้วัดชั้นปี/ช่วงชั้น				ม.4-6
	ม.1	ม.2	ม.3	รวม	
1. ภาษาไทย	35	32	36	103	36
2. คณิตศาสตร์	27	26	25	78	32
3. วิทยาศาสตร์	42	37	40	119	67
4. สังคมศึกษา	45	44	49	138	63
5. สุขศึกษาและพลศึกษา	23	25	24	72	29
6. ศิลปะ	27	27	32	86	39
7. การงานอาชีพฯ	9	14	12	35	29
8. ภาษาต่างประเทศ	20	21	21	62	21
รวม	228	226	239	693	316

(ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ตารางที่ 2.4 แสดงขอบเขต ความสัมพันธ์และความต่อเนื่อง มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 4 ช่วง
ชั้น

ช่วงชั้น	สาระ/มาตรฐานการเรียนรู้/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น		ตัวชี้วัดชั้นปี									ตัวชี้วัดช่วง ชั้น	
			ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6	ม.1	ม.2	ม.3		ม.4-6
สาระที่ 1	มฐร. ต.1.1	มฐช.1											
		มฐช.2											
		มฐช.3											
		มฐช.4											
	มฐร. ต.1.2	มฐช.1											
		มฐช.2											
		มฐช.3											
		มฐช.4											
		มฐช.5											
	มฐร. ต.1.3	มฐช.1											
		มฐช.2											
		มฐช.3											
สาระที่ 2	มฐร. ต.2.1	มฐช.1											
		มฐช.2											
		มฐช.3											
	มฐร. ต.2.2	มฐช.1											
		มฐช.2											
สาระที่ 3	มฐร. ต.3.1	มฐช.1											
	สาระที่ 4	มฐร. ต.4.1	มฐช.1										
มฐร. ต.4.2			มฐช.1										
			มฐช.2										
รวม 4 สาระ	8 มาตรฐาน	21 มาตรฐาน ช่วงชั้น	15	15	18	20	20	20	20	21	21	21	

(ที่มา : หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551, หน้า 228-243.)

2.3.2.4 คุณภาพผู้เรียน เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 224-226) ได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียง ข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือกรระบุหัวข้อเรื่องใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียง สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยค ชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและ อธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศมีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

2.3.2.5 คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 227) ได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้นถูกต้องตามหลักการอ่านอธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่านรวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ดีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือกและใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ และให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์ เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็น

เกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างประกอบ

เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล เวลา โอกาสและสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสมอธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ ลำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย วิเคราะห์/อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

ค้นคว้า/สืบค้นบันทึกสรุปและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ

มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขายลมฟ้าอากาศการศึกษาและอาชีพการเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

2.3.3 มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

มาตรฐานการศึกษา และตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานรอบที่สาม (พ.ศ.2554-2558) มีทั้งหมด 5 ด้าน 15 มาตรฐาน ประกอบด้วย 1) มาตรฐานด้านผู้เรียน 2) มาตรฐานด้านการจัดการศึกษา 3) มาตรฐานด้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ 4) มาตรฐานด้าน อัตลักษณ์ของสถานศึกษา และ 5) มาตรฐานด้านมาตรการส่งเสริม (สมศ., 2554) ซึ่งสามารถแสดงได้ดังตารางที่ 2.5 ดังนี้

ตารางที่ 2.5 แสดงมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน 5 ด้าน 15 มาตรฐาน 65 ตัวบ่งชี้

มาตรฐานการศึกษา	ตัวบ่งชี้
1. มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน	
มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีสุขภาพที่ดีและมีสุนทรียภาพ	1.1 มีสุขนิสัยในการดูแลสุขภาพและออกกำลังกายสม่ำเสมอ 1.2 มีน้ำหนักส่วนสูงและมีสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์ 1.3 ป้องกันตนเองจากสิ่งเสพติดให้โทษและหลีกเลี่ยงตนเองจากสภาวะที่เสี่ยงต่อความรุนแรง โรคภัย อุบัติเหตุ และปัญหาทางเพศ 1.4 เห็นคุณค่าในตนเอง มีความมั่นใจกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม 1.5 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและให้เกียรติผู้อื่น สร้างผลงานจากการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปะ ดนตรี/กีฬา/นันทนาการ
มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์	2.1 มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตร 2.2 เอื้ออาทรผู้อื่นและกตัญญูกตเวทีต่อผู้มีพระคุณ 2.3 ยอมรับความคิดและวัฒนธรรมที่แตกต่าง 2.4 ตระหนักรู้คุณค่าร่วมอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม
มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	3.1 มีนิสัยรักการอ่านและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากห้องสมุด แหล่งเรียนรู้ และสื่อต่างๆ 3.2 มีทักษะในการอ่าน ฟัง ดู ฟุคเขียน และตั้งคำถามเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม 3.3 เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อการเรียนรู้ระหว่างกัน 3.4 ใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้และเสนอผลงาน
มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ คิดสร้างสรรค์ ตัดสินใจแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล	4.1 สรุปความคิดจากเรื่องที่อ่าน ฟัง ดู และสื่อสารโดยการพูดหรือเขียนตามความคิดของตนเอง 4.2 นำเสนอวิธีคิด วิธีแก้ปัญหาด้วยภาษาหรือวิธีการของตนเอง 4.3 กำหนดเป้าหมาย ทัศนคติ ตัดสินใจแก้ปัญหาโดยมีเหตุผลประกอบ 4.4 มีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ผลงานด้วยความภาคภูมิใจ

ตารางที่ 2.5 (ต่อ)

มาตรฐานการศึกษา	ตัวบ่งชี้
1. มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน	
มาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร	5.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละกลุ่มสาระเป็นไปตามเกณฑ์ 5.2 ผลการประเมินสมรรถนะสำคัญตามหลักสูตรเป็นไปตามเกณฑ์ 5.3 ผลการประเมินการอ่าน คณิตศาสตร์ และเขียนเป็นไปตามเกณฑ์ 5.4 ผลการทดสอบระดับชาติเป็นไปตามเกณฑ์
มาตรฐานที่ 6 ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ	6.1 วางแผนการทำงานและดำเนินการจนสำเร็จ 6.2 ทำงานอย่างมีความสุขมุ่งมั่นพัฒนางานและภูมิใจในตนเอง 6.3 ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ 6.4 มีความรู้สึกที่ดีต่ออาชีพสุจริตและตนเองสนใจ
2. มาตรฐานด้านการจัดการศึกษา	
มาตรฐานที่ 7 ครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล	7.1 ครูมีการกำหนดเป้าหมายคุณภาพผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการสมรรถนะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 7.2 ครูมีการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลและใช้ข้อมูลในการวางแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน 7.3 ครูออกแบบและจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสติปัญญา 7.4 ครูใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมผนวกกับการนำบริบทและภูมิปัญญาของท้องถิ่นมาบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ 7.5 ครูมีการวัดและประเมินผลที่มุ่งเน้นการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย 7.6 ครูให้คำแนะนำ คำปรึกษา และแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้เรียนทั้งด้านการเรียนและคุณภาพชีวิตด้วยความเสมอภาค 7.7 ครูมีการศึกษาวิจัยและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในวิชาที่ตนเองรับผิดชอบและใช้ผลในการปรับการสอน 7.8 ครูประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สถานศึกษา 7.9 ครูจัดการเรียนการสอนตามวิชาที่ได้รับมอบหมายเต็มความสามารถ

ตารางที่ 2.5 (ต่อ)

มาตรฐานการศึกษา	ตัวบ่งชี้
2. มาตรฐานด้านการจัดการศึกษา	
<p>มาตรฐานที่ 8 ผู้บริหารปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล</p>	<p>8.1 ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ ภาวะผู้นำ และความคิดริเริ่มที่เน้นการพัฒนาผู้เรียน</p> <p>8.2 ผู้บริหารใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมและใช้ข้อมูลผลการประเมินหรือผลการวิจัยเป็นฐานคิดทั้งด้านวิชาการและการจัดการ</p> <p>8.3 ผู้บริหารสามารถบริหารจัดการการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการ</p> <p>8.4 ผู้บริหารส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้พร้อมรับการกระจายอำนาจ</p> <p>8.5 นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนพึงพอใจผลการบริหารการจัดการศึกษา</p> <p>8.6 ผู้บริหารให้คำแนะนำ ปรีกษาทางวิชาการและเอาใจใส่การจัดการศึกษาเต็มศักยภาพและเต็มเวลา</p>
<p>มาตรฐานที่ 9 คณะกรรมการสถานศึกษาและผู้ปกครอง ชุมชนปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล</p>	<p>9.1 คณะกรรมการสถานศึกษารู้และปฏิบัติหน้าที่ตามที่ระเบียบกำหนด</p> <p>9.2 คณะกรรมการสถานศึกษากำกับติดตาม ดูแล และขับเคลื่อนการดำเนินงานสถานศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย</p> <p>9.3 ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานศึกษา</p>
<p>มาตรฐานที่ 10 สถานศึกษามีการจัดหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างรอบด้าน</p>	<p>10.1 หลักสูตรสถานศึกษาเหมาะสมและสอดคล้องกับท้องถิ่น</p> <p>10.2 จัดรายวิชาเพิ่มเติมที่หลากหลายให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามถนัดความสามารถและความสนใจ</p> <p>10.3 จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ส่งเสริมและตอบสนองความต้องการความสามารถและความสนใจของผู้เรียน</p>

ตารางที่ 2.5 (ต่อ)

มาตรฐานการศึกษา	ตัวบ่งชี้
2. มาตรฐานด้านการจัดการศึกษา	
<p>มาตรฐานที่ 10 สถานศึกษามีการจัดหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างรอบด้าน</p>	<p>10.4 สนับสนุนให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงจนสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง</p> <p>10.5 นิเทศภายในกำกับ ติดตามตรวจสอบและนำผลไปปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>10.6 จัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพและครอบคลุมถึงผู้เรียนทุกคน</p>
<p>มาตรฐานที่ 11 สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมและการบริการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มศักยภาพ</p>	<p>11.1 ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อาคารเรียนมั่นคง สะอาด ปลอดภัย มีสิ่งอำนวยความสะดวกพอเพียงอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี สภาพแวดล้อมร่มรื่น และมีแหล่งเรียนรู้สำหรับผู้เรียน</p> <p>11.2 จัดโครงการ กิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของผู้เรียน</p> <p>11.3 จัดห้องสมุดที่ให้บริการสื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศที่เอื้อให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองหรือเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม</p>
<p>มาตรฐานที่ 12 สถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>12.1 กำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา</p> <p>12.2 จัดทำและดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา</p> <p>12.3 จัดระบบข้อมูลสารสนเทศและใช้สารสนเทศในการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา</p> <p>12.4 ติดตามตรวจสอบ และประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา</p> <p>12.5 นำผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกไปใช้วางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง</p> <p>12.6 จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน</p>

ตารางที่ 2.5 (ต่อ)

มาตรฐานการศึกษา	ตัวบ่งชี้
3. มาตรฐานด้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้	
มาตรฐานที่ 13 สถานศึกษามีการสร้าง ส่งเสริม สนับสนุน ให้สถานศึกษาเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้	13.1 มีการสร้างและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษาและใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและบุคลากรของสถานศึกษา รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้อง 13.2 มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคลากรภายในสถานศึกษา ระหว่างสถานศึกษากับครอบครัว ชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง
4. มาตรฐานด้านอัตลักษณ์ของสถานศึกษา	
มาตรฐานที่ 14 การพัฒนาสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ ปรัชญา และจุดเน้นที่กำหนด	14.1 โครงการ กิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมายวิสัยทัศน์ ปรัชญา และจุดเน้นของสถานศึกษา 14.2 ผลการดำเนินงานส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย วิสัยทัศน์ ปรัชญา และจุดเน้นของสถานศึกษา
5. มาตรฐานด้านมาตรการส่งเสริม	
มาตรฐานที่ 15 การจัดกิจกรรมตามนโยบาย จุดเน้น แนวทางปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาและส่งเสริมสถานศึกษาให้ยกระดับคุณภาพสูงขึ้น	15.1 จัดโครงการ กิจกรรมพิเศษเพื่อตอบสนองนโยบาย จุดเน้น ตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา 15.2 ผลการดำเนินงานบรรลุตามเป้าหมาย

(ที่มา : ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ, www.hi-supervisory17.net<17/02/2554, 28/01/2556>.)

2.4 ทฤษฎีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ในปัจจุบันมีรูปแบบและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลากหลายรูปแบบด้วยกัน ซึ่งแต่ละรูปแบบและแนวคิดเหล่านั้นจะช่วยสร้างความคิดที่เป็นระบบแก่ผู้สอน ทำให้การสอนของครูมีประสิทธิภาพมากขึ้น รูปแบบและแนวคิดที่เป็นที่นิยมใช้กันแพร่หลายมีดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (อ้างใน วิไลลักษณ์ เดชะ, 2549 : 17-21) ได้จัดรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษออกเป็น 5 รูปแบบ ดังนี้

1) รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน ให้ผู้เรียนจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน เริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ จดจำแล้วนำไปใช้ โดยเนื้อหาที่สอนจะเป็นภาษาในชีวิตประจำวัน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

1.1) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ครูจะเป็นผู้ให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่ให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริง โดยการออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์

2.2) ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) ให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่ได้เรียนรู้จากขั้นการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะของการฝึกแบบควบคุมหรือชี้แนะ โดยผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกแล้วค่อย ๆ ปล่อยให้ทำเอง โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษา เน้นความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก ครูผู้สอนจะเริ่มจากการฝึกปากเปล่า พูดแบบง่าย ๆ ก่อนแล้วค่อยเปลี่ยนสถานการณ์ไป โดยการสร้างสถานการณ์ขึ้นภายในห้องเรียน ฝึกการใช้โครงสร้างของประโยคตามบทเรียน ให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือเปล่า แล้วจึงฝึกด้วยการเขียนเพื่อความแม่นยำในการใช้

2.3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นการจำลองสถานการณ์ในห้องเรียนสู่การใช้ภาษาจริงนอกห้องเรียน ให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองขึ้นด้วยตนเองอย่างอิสระ โดยผู้สอนเป็นผู้แนะแนวทาง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างแท้จริง

2) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ (Integrate Learning) เป็นการเชื่อมโยงความคิดรวบยอดจากวิชาต่าง ๆ และประสบการณ์ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ทำให้เกิดการถ่ายโอน

การเรียนรู้จากวิชาหนึ่งไปยังวิชาอื่นที่นำมาผสมผสาน เป็นการส่งเสริมให้เกิดการขยายโลกทัศน์ และวิสัยทัศน์ให้กว้างขวาง ตอบสนองความสามารถทางปัญญาและการแสดงออกทางอารมณ์ของผู้เรียน สร้างองค์ความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเอง แบ่งได้เป็น 4 รูปแบบ คือ

2.1) เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนอย่างกระตือรือร้น

2.2) ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานกลุ่มด้วยตนเอง จัดให้มีกิจกรรมกลุ่มที่หลากหลายให้ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างแท้จริง

2.3) จัดประสบการณ์ตรงให้ผู้เรียน ให้มีโอกาสปฏิบัติจริงสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้

2.4) จัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกอยากเรียน กล้าคิด กล้าทำ

2.6) ปลุกฝึกล้าขี้น และจริยธรรมที่ถูกต้องดีงามแก่ผู้เรียน

3) รูปแบบการเรียนรู้จากการทำโครงการงาน (Project Based Learning) เน้นการสอนจากการศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าภายในเวลาที่กำหนดจนได้ผลตามที่ตั้งจุดประสงค์ไว้ การสอนโดยวิธีนี้ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง การทำโครงการงานต้องเริ่มจากผู้เรียนเป็นผู้คิด ลงมือปฏิบัติ หาทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยครูผู้สอนเป็นผู้คอยแนะแนวทางให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด จนได้ผลงานออกมา แล้วทำรายงาน วิธีดำเนินการและเสนอผลงาน การทำโครงการงาน มี 3 ขั้นตอน ทั้งโครงการแบบเต็มรูป และแบบกิจกรรมเสริม ดังนี้

โครงการแบบเต็มรูป (Full-scale Project) ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1) การวางแผนในห้องเรียน (Classroom Planning) ครูผู้สอนและผู้เรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อหาและขอบข่ายของโครงการที่จะทำ วิธีการดำเนินการและการรวบรวมข้อมูล

2) การดำเนินการทำโครงการงาน (Carrying out the Project) ซึ่งผู้เรียนจะดำเนินการตามขั้นตอนที่วางไว้

3) การทบทวนและติดตามงาน (Reviewing and Monitoring the Work) เป็นการอภิปรายและประเมินผลย้อนกลับ ระหว่างและหลังทำโครงการงาน ครูผู้สอนจะคอยให้คำวิจารณ์และเสนอแนะกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์งานและร่วมกันติดตามผล

โครงการแบบกิจกรรมเสริม (Bridging Activities) มีขั้นตอนดังนี้

1) วางแผน (Plan) อภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหาและขอบข่ายโครงการ โดยผู้เรียนสามารถตัดสินใจได้ว่าจะทำเป็นกลุ่ม หรือทำคนเดียว ใช้ความรู้และความต้องการเฉพาะช่วยในการตัดสินใจ โดยผู้สอนจะช่วยในด้านภาษาที่จำเป็นต้องใช้

2) ปฏิบัติการ (Do) ลงมือปฏิบัติในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน ผู้เรียนจะใช้ทักษะของตนในการดำเนินการ

3) แลกเปลี่ยนประสบการณ์ทำในห้องเรียน (Share) ผู้เรียนนำเสนอโครงการงาน เพื่อน ๆ ในห้องเรียนถามคำถามและอภิปราย

4) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา (**Content-Based Instruction Curriculum : CBI**) เป็นการสอนภาษาที่นำเนื้อหาวิชาต่าง ๆ มาบูรณาการกับจุดหมายของการสอนภาษา ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และพัฒนาการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วย การเลือกเนื้อหาให้ผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะต้องบูรณาการการสอนภาษาใน 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาระบวนการคิดวิเคราะห์ ดีความ ประเมินข้อมูลจากเรื่องนั้น ๆ ได้ ทำให้เกิดการเรียนภาษาแบบองค์รวม (Whole Language Learning) ซึ่งครูผู้สอนจะดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การเลือกแก่นสาระ (Selecting the Theme) ผู้สอนจะเลือกหัวเรื่องที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง และเลือกหัวข้อย่อย ที่สัมพันธ์กัน โดยคำนึงถึงความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ครูผู้สอนสามารถเลือกเรื่องจากวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรมาบูรณาการด้วย

ขั้นที่ 2 การเลือกสื่อการสอนหรือบทเรียน (Selecting the Material or the Text) เนื้อหาหรือบทเรียนที่เลือกต้องทำให้ผู้เรียนสนใจ สามารถใช้ฝึกให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดในระดับสูง การตีความ การสังเคราะห์ข้อมูล หรือแยกประเด็นความเห็นออกจากข้อเท็จจริง เห็นภาพตามคำบรรยาย เลือกเนื้อหาที่เป็นจริง ทันสมัยเป็นที่สนใจของผู้เรียน มีความยาวและความยากเหมาะกับผู้เรียน ให้ผู้เรียนฝึกทักษะการอ่าน เขียน ฟังและพูดได้

ขั้นที่ 3 การสร้างแผนภูมิแสดงเครือข่าย (Web) เมื่อได้เนื้อหาแล้วกำหนดหัวเรื่องและหัวเรื่องย่อย เพื่อเจาะลึกเนื้อหาให้มีความต่อเนื่องสัมพันธ์กัน และสอดคล้องกับวิชาอื่นในหลักสูตร

ขั้นที่ 4 การเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอน (Developing the Instructional Tasks and Activities) ผู้สอนใช้เนื้อหาที่เลือกไว้มาเตรียมการสอนในด้านการสอนศัพท์ และโครงสร้างทางภาษา กิจกรรมการสอนทักษะฟัง พูด อ่านและเขียน ซึ่งผู้สอนจะสร้างบทเรียนแบบบูรณาการทักษะทั้ง 4 ด้านเข้าด้วยกันจำลองการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยการประเมินผลครูผู้สอนจะประเมินจากทักษะทางภาษาและเนื้อหาวิชา

5) รูปแบบการสอนภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (**Language for Specific Purpose**) เป็นการเรียนการสอนที่ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือเพื่อรับความรู้ศาสตร์อื่น ๆ ทั้งด้านวิชาการและด้านอาชีพ เช่น ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ภาษาอังกฤษเพื่องานเลขานุการ โดยครูผู้สอนจะเลือกความ

จำเป็นในการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับลักษณะงานนั้น ๆ โดยกำหนดระดับความสามารถทางภาษาในทักษะต่างๆ ที่จำเป็น เช่น การท่องเที่ยวช่วยผู้ใช้ทักษะในการฟัง และพูด มากกว่าทักษะด้านการเขียน การอ่าน ซึ่งในการประเมินผลจะประเมินเนื้อหาและทักษะเฉพาะด้าน

จากรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 5 รูปแบบ สามารถสรุปสาระสำคัญและเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างในแต่ละรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 2.6

ตารางที่ 2.6 สรุปลักษณะสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

รูปแบบการจัดการเรียนการสอน	เป้าหมาย	เนื้อหา	วิธีสอน	การวัดผลประเมินผล
1.การเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร	ใช้ทักษะการสื่อสารทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง พูดอ่านและเขียน	ภาษาในชีวิตประจำวัน การเขียนที่มีความหมาย ทักษะสัมพันธ์	ภาษาเพื่อการสื่อสาร	ทักษะสื่อสารที่เน้นทั้งความคล่องแคล่วและความถูกต้อง
2. การเรียนแบบบูรณาการ	เชื่อมโยงสิ่งที่เรียนเข้ากับชีวิตจริงและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	ความรู้และทักษะต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง	ความสัมพันธ์เชื่อมโยงความรู้และทักษะจากวิชาต่างๆ มาใช้แก้ปัญหา	การมีส่วนร่วมของผู้เรียน การปฏิบัติงานกลุ่ม ผลการเรียนรู้
3. การเรียนการสอนที่ใช้โครงงานเป็นฐาน	เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เชื่อมโยงองค์ความรู้กับชีวิตจริง	กิจกรรมต่างๆ ในสถานการณ์จริง วิธีแสวงหาความรู้และการรวบรวมอย่างเป็นระบบ	ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ และงานศึกษาค้นคว้าที่ทำร่วมกัน	การวางแผนการทำงาน ความรับผิดชอบผลสำเร็จของงาน
4. การเรียนการสอนที่เน้นเนื้อหาวิชา	ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้	การเชื่อมโยงกับวิชาอื่นๆ ในหลักสูตร	บูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน	ทักษะทางภาษาและเนื้อหาวิชา
5. การเรียนการสอนเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะด้าน	ทักษะและเนื้อหาวิชาชีพเฉพาะด้าน	วิชาการ วิชาชีพเฉพาะด้าน	ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ที่ภาระงานเป็นหลัก	เนื้อหาและทักษะเฉพาะด้าน

(ที่มา: วิไลลักษณ์ เศษ, 2549: 22)

2.5 ปรัชญาและแนวคิดทฤษฎีในการวิจัยเชิงคุณภาพ

2.5.1 ปรัชญาและแนวคิดทฤษฎีที่มีอิทธิพลต่อการวิจัยเชิงคุณภาพ

2.5.1.1 ปรัชญาการณวิทยา (Phenomenology)

ชาย โปทิตตา (2552 : 69-86) กล่าวถึงแนวคิดพื้นฐานเชิงปรัชญาว่า การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการวิจัยที่มุ่งเน้นอธิบายกระบวนการของปรากฏการณ์ทางสังคมและความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์กับสภาพแวดล้อม โดยอาศัยมิติทางสังคม และวัฒนธรรมเป็นหลักในการศึกษาและวิเคราะห์ปรากฏการณ์นั้น ซึ่งเป็นปรัชญาเชิงปรากฏการณ์นิยม ที่มีความเชื่อว่าพฤติกรรมมนุษย์เป็นผลจากวิธีการที่มนุษย์คิดและให้ความหมายแก่โลกและบริบทรอบตัว จึงให้ความสนใจกับข้อมูลที่เป็นความรู้สึก ความคิด และคุณค่าต่าง ๆ ของมนุษย์ ให้ความสนใจเป็นพิเศษกับความหมายที่มนุษย์สร้างให้แก่สิ่งต่าง ๆ รอบตัว เมื่อทำการศึกษาวิจัยผู้วิจัยจึงต้องสลัดความเชื่อและระบบคิดเดิมของตนออกให้หมด เพื่อรับรู้และเข้าใจความเชื่อ ระบบความคิด ระบบคุณค่า และการให้ความหมายของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ตนทำการศึกษา ตั้งอยู่บนพื้นฐานของคำถามเชิงปรัชญาที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่

1) คำถามทางภววิทยา (ontology) ซึ่งเกี่ยวข้องกับ “ธรรมชาติของความจริง” คือคำถามเกี่ยวกับธรรมชาติหรือลักษณะ รูปแบบ (form) ของความจริง ความรู้ ซึ่งเชื่อว่าความรู้ที่มีอยู่และเป็น อยู่โดยอิสระด้วยตนเองเป็นสิ่งที่ไม่มีอยู่จริง “ความจริง” อันรวมถึงความรู้ที่นักวิจัยค้นพบล้วนเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น (reality in constructed) หรือเป็น “ภาพสร้าง” (construct) ของความจริง ความรู้เนื่องจากกระบวนการทางความคิดของปัจเจกบุคคล ซึ่งมีรากฐานมาจากค่านิยมและประสบการณ์ชีวิตส่วนบุคคล ประกอบกับบริบทด้านต่าง ๆ ของชุมชนและสังคมที่แวดล้อม ความรู้ความจริงที่เป็นหนึ่งเดียวและมีความเป็นสากล (universal) จึงไม่มีอยู่จริง มีแต่ความจริงเฉพาะสิ่ง (particular) ความรู้ความจริงในหลากหลายมิติและรูปแบบ (multiple realities) ซึ่งแต่ละมิติหรือรูปแบบไม่อาจลดทอน รูปแบบและเนื้อหาของ “ความจริง” ไม่ได้มีอยู่อย่างแน่นอนตายตัว แต่ขึ้นอยู่กับบริบทและตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องที่สร้างขึ้นมา ณ ช่วงเวลาหนึ่ง ๆ รูปแบบและเนื้อหาสามารถเปลี่ยนแปลงได้เมื่อเวลาและบริบทเปลี่ยนไป ทั้งนี้ในการทำวิจัย ผู้ที่สร้าง “ภาพสร้าง” ของความรู้ ความจริงก็คือนักวิจัยและคนที่แหล่งข้อมูล ซึ่งต่างตีความ ให้ความหมายสิ่งที่อยู่รอบตัวตามภูมิหลัง รวมถึงประสบการณ์ชีวิตทั้งที่มีอยู่แล้วและที่สร้างขึ้นใหม่จากการมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่นบนพื้นฐานของระบบทางสังคมและวัฒนธรรม สำหรับในกรณีของนักวิจัยเป็นการเฉพาะ จะเห็นได้ว่าความรู้ที่ถูกค้นพบ เป็นเสมือน “ภาพสร้าง” ของภูมิหลังทางแนวคิดทฤษฎีของผู้วิจัย

2) คำถามเกี่ยวกับญาณวิทยา (epistemology) หรือ “ลักษณะของความรู้” ได้แก่คำถามเกี่ยวกับแหล่งกำเนิด บ่อเกิด หน้าที่และความสมเหตุสมผลของความรู้ ความจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสัมพันธ์ที่เหมาะสมระหว่างผู้แสวงหาความจริง ความรู้ (the knower) กับสิ่งที่ต้องการศึกษา หรือผู้ที่ถูกรู้ (the known) ซึ่งเกี่ยวข้องกับความเชื่อว่ นักวิจัยควรมีความสัมพันธ์แบบมีส่วนร่วม หรือแบบเป็นกลางกับสิ่งหรือคนที่ตัวเองมุ่งศึกษา ซึ่งกระบวนการค้นแบบปรากฏการณ์นิยมไม่เชื่อว่าความรู้ความจริงมีอยู่อย่างเป็นเอกเทศ แต่เชื่อในธรรมชาติของความรู้ว่ามีลักษณะเป็นแบบอัตวิสัย หรืออัตนิยมนิยม (subjectivism) และปฏิสัมพันธ์นิยม (transactionism) คือเชื่อว่าความรู้ความจริงถูกสร้างภายในจิตใจโดยผ่านกระบวนการคิดพิจารณา รู้สึก รับรู้ วิเคราะห์ และ สังเคราะห์โดยปัจเจกบุคคลในกระบวนการวิจัย ผู้วิจัยจึงไม่สามารถแยกข้อเท็จจริง (fact) และค่านิยม (value) ออกจากกันได้ เพราะผู้วิจัยต้องใช้ค่านิยมทั้งของตัวเองและชุมชน สังคมเป็นพื้นฐานของการพิจารณา “เลือก” ในกระบวนการต่าง ๆ ของการวิจัย ตั้งแต่เลือกเรื่องที่ศึกษา เลือกทฤษฎีที่นำมาใช้วิเคราะห์ เลือกข้อมูลที่วิเคราะห์หามาสรุปผล ความรู้ความจริงที่ได้จากการวิจัย เป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น จึงมีลักษณะฝังตรึงค่านิยม (value-embedded knowledge) และมีความหลากหลายขึ้นอยู่กับผู้สร้างและบริบทแวดล้อม ดังนั้นความรู้ ความจริงจึงเป็นสิ่งที่ไม่สามารถปราศจากอัตวิสัย (subjective) ได้ การวิจัยที่พยายามให้ผู้วิจัยต้องหลีกเลี่ยงการมีความสัมพันธ์กับผู้ถูกวิจัย และทำหน้าที่เป็นเพียงผู้สังเกตการณ์ เพื่อป้องกันไม่ให้การวิจัยเสียความเป็นภววิสัย จึงเป็นสิ่งที่ขัดกับความเป็นจริง

3) คำถามเกี่ยวกับวิธีวิทยา (methodology) หรือวิธีการ กระบวนการสืบค้นเพื่อที่จะเข้าถึงความจริง ความรู้ (mode of inquiry) นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับคำถามอื่น ๆ อีก เช่น ความเป็นไปได้ในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล (causality) ของปัจจัยและตัวแปร บทบาทของ “ค่านิยม” หรือ “อคติ” ในการวิจัย (axiology) และประเด็นเกี่ยวกับสามัญการ (generalization) หรือความสามารถ ความน่าเชื่อถือในการนำผล ข้อค้นพบของการวิจัยเรื่องหนึ่งที่ทำการศึกษาภายใต้บริบทด้านพื้นที่และเวลาหนึ่ง ไปใช้อธิบาย ทำความเข้าใจ และคาดคะเนปรากฏการณ์ปัจเจกบุคคลในอีกบริบทด้านพื้นที่และเวลา ซึ่งเรียกได้ว่า “ความถูกต้องตรงประเด็นภายนอก” (external validity)

วิธีวิทยาในการสืบค้นความรู้ความจริงคือวิธีการตีความหมาย หรืออรรถปริวรรตศาสตร์ (hermeneutics) และวิธีสนทนาเชิงวิพากษ์หรือการโต้แย้งทางวิชาการ โดยใช้หลักตรรกศาสตร์ที่เรียกว่า วิชายวิธี (dialectic) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการรื้อถอนความรู้บนรากฐานแนวคิดของความเชื่อแบบดั้งเดิม (deconstruction) และสร้างสรรค์ความรู้ขึ้นมาใหม่ จากฉันทามติกลุ่มบุคคลหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้ส่วนเสียกับกระบวนการแสวงหาความรู้ (reconstruction) ซึ่งจะได้อผลลัพท์

เป็นความรู้ที่มีรายละเอียดและมีความซับซ้อนมากกว่าความรู้เดิมที่เคยมีในอดีต ทั้งนี้ความรู้ ความจริงที่สร้างขึ้นใหม่ต้องมีรากฐานเป็นข้อเท็จจริงหรือข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปที่ไม่ใช่ตัวเลขหรือเชิงคุณภาพที่เชื่อถือได้จากกระบวนการรวบรวม วิเคราะห์และตีความหมาย โดยความพยายามร่วมกันหรือความเต็มใจในการให้ข้อมูลโดยผู้ที่มีส่วนร่วมหรือส่วนได้ส่วนเสียกับความรู้ความจริงที่สร้างขึ้น โดยผ่านขั้นตอนการสืบค้นที่มีลักษณะดำเนินตามธรรมชาติ (natural inquiry) วิธีการวิจัยที่ควรเริ่มต้นด้วยความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักวิจัยและผู้ถูกวิจัย เพราะข้อมูลที่ดียิ่งจะเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ผู้ถูกศึกษามีความไว้วางใจนักวิจัยและทั้งสองฝ่ายมีปฏิสัมพันธ์ในบรรยากาศเป็นกันเองและเป็นธรรมชาติ นักวิจัยจึงมักใช้วิธีการต่าง ๆ ในการติดต่ออย่างใกล้ชิดหรือเข้าไปมีอยู่อาศัยและส่วนร่วมกับประชากรและชุมชนที่ตนมุ่งศึกษาเป็นระยะเวลาอันนาน เพื่อการสืบค้นความรู้ที่ครอบคลุมหรือแทรกแซงสภาวะความเป็นไปโดยปกติของที่ปรากฏการณ์ที่ต้องการศึกษาให้น้อยที่สุด

2.5.1.2 นฤมิตนิยมและนัยนิยม

จันทน์ เจริญศรี (2545 : 35) กล่าวถึงแนวคิดนฤมิตนิยมและนัยนิยม หรือ คตินิยมแนวการตีความ (Constructionism and Interpretivism) เป็นที่รู้จักในนาม “คตินิยมแนวการสร้างเชิงสังคม” (Social constructionism) เป็นแนวคิดที่มุ่งทำความเข้าใจการกระทำทางสังคมที่เกิดขึ้น การกระทำซ้ำ ๆ และเป็นสิ่งที่ยอมรับร่วมกันภายใต้สถานการณ์และบริบทอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งความหมายและ สัญลักษณ์ไม่จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์กันแบบตรงไปตรงมากับการกระทำ แต่อาจเป็นความหมายอีกอย่างหนึ่งก็ได้ เช่น การหัวเราะอาจหมายถึงความรู้สึกสนุกสนาน ขบขัน แต่ในบางบริบทอาจมองว่าเป็นการเยาะเย้ยอีกฝ่ายหนึ่งเพื่อให้เกิดความอับอายได้ ดังนั้นในการวิจัย นักวิจัยต้องให้ความสำคัญแก่บริบทของการกระทำหรือปรากฏการณ์ที่ศึกษาอย่างเพียงพอและเข้าใจความหมายของสิ่งที่สื่อได้เป็นอย่างดี

2.5.1.3 ทฤษฎีวิพากษ์ (Critical Theories)

แนวคิดทฤษฎีวิพากษ์ไม่ยอมรับว่าความจริง ความรู้ต้องเป็นภววิสัยและปราศจากค่านิยม แต่เห็นค่านิยมเป็นสิ่งที่แยกไม่ออกจากการวิจัย เนื่องจากหัวข้อหรือปัญหาวิจัยที่ผู้วิจัยเลือกศึกษา สะท้อนค่านิยมและความสนใจส่วนตัว เช่น ภูมิหลังทางทฤษฎีหรือทัศนคติเกี่ยวกับนโยบายทางสังคมและการเมือง ของผู้วิจัย ข้อมูลที่ได้จากการตอบคำถามวิจัย วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ล้วนได้รับอิทธิพลจากมุมมองทางทฤษฎีที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาวิจัยไม่ทางตรงก็โดยอ้อม การศึกษาที่เป็นภววิสัยและปราศจากค่านิยมอย่างสิ้นเชิงนั้นไปได้แต่เพียงในอุดมคติหรือเฉพาะทางทฤษฎีเท่านั้น

ในทางปฏิบัติถือเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยาก เพราะความรู้ที่ปราศจากค่านิยมหรือการชี้นำในทางที่ถูกต้อง ไม่ถือเป็นความรู้ที่มีประโยชน์ในทัศนะของทฤษฎีวิพากษ์

2.5.1.4 แนวคิดหลังนวยุคนิยมหรือคตินิยมหลังแนวสมัยใหม่ (Postmodernism)

คตินิยมตามแนวสมัยใหม่ไม่ได้หมายถึงแนวคิดหรือทฤษฎีอันใดอันหนึ่งโดยเฉพาะ แต่เป็นชื่อใช้เรียกแนวคิดซึ่งวิพากษ์และแย้งวาทกรรม ความรู้และวิธีวิทยาของแนวคิดนิยมสมัยใหม่ นักคิดคตินิยมแนวสมัยใหม่เสนอแนวคิดโดยอ้างเหตุผลทางภววิทยาและญาณวิทยา ซึ่งแตกต่างโดยสิ้นเชิงกับภววิทยาและญาณวิทยาของคตินิยมแนวใหม่ที่มีปฏิฐานนิยมเป็นฐานสำคัญ การวิพากและแย้งวาทกรรมแบบคตินิยมแนวสมัยใหม่ ความรู้และวิธีการที่สร้างขึ้นและสั่งสมมา ภายใต้กระแสนิยมแนวสมัยใหม่ไม่สอดคล้องกับโลกแห่งความเป็นจริง ซึ่งยุคสมัยใหม่ได้เปลี่ยนแปลงไปทำให้ความรู้และศาสตร์แบบเดิมล้าสมัย ระบบการคิดและทฤษฎีคตินิยมแนวสมัยใหม่ซ่อนไว้ซึ่งความขัดแย้ง คลุมเครือ และเป็นเครื่องมือนำไปสู่อำนาจเพื่อการควบคุม ไม่ได้สะท้อนความเป็นจริงของโลก นักคตินิยมหลังแนวสมัยใหม่จึงปฏิเสธหลักความเชื่อว่ามีธรรมชาติเป็นเหตุมีผล และเป็นอิสระ มีความเชื่อว่าความจริง ความรู้ที่แท้จริง ต้องเป็นสิ่งที่มิพื้นฐานเชิงประจักษ์รองรับ และความสามารถในการใช้เหตุผลเป็นธรรมชาติสากลของมนุษย์

2.5.2 แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยเชิงคุณภาพ

จุมพล หนีมพานิช (2552 : 35-36, 54-55) กล่าวว่า การวิจัยเชิงคุณภาพ หมายถึง การศึกษาวิจัยที่พรรณนาโลกของชีวิตมนุษย์จาก “ด้านใน” มาสู่ “ด้านนอก” (From the inside out) เป็นการศึกษาวิจัยที่มองจากทรรสนะของบุคคลที่มีส่วนร่วมในเหตุการณ์หรือในปรากฏการณ์นั้น ๆ เป็นการวิจัยที่ให้ความสำคัญด้านความรู้ลึกแบบ “คนใน” ขณะเดียวกันก็พยายามแสวงหาความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นจริงทางสังคม (Social Realities) การให้ความสนใจกับกระบวนการ (Processes) แบบแผนของความหมาย (Meaning Pattern) ลักษณะทางโครงสร้าง (Structural Features) การวิจัยเชิงคุณภาพจึงเป็นการแสวงหาความรู้โดยพิจารณาปรากฏการณ์ทางสังคมจากสภาพความเป็นจริงในทุกมิติ เป็นการศึกษาติดตามระยะยาวและเจาะลึก โดยการศึกษาปรากฏการณ์ต่าง ๆ เป็นการศึกษาในสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ โดยมุ่งเน้นที่ปัจจัยด้านความรู้ลึกนึกคิด จิตใจ ความหมายที่มนุษย์กำหนดขึ้น

ชาย โพธิ์สิตา (2552 : 29) ได้นิยามความหมายของการวิจัยเชิงคุณภาพว่า เป็นการศึกษาที่ทำในสถานการณ์ที่เป็นธรรมชาติ ใช้เครื่องมือและวิธีการศึกษาในการเก็บข้อมูลที่หลากหลาย เครื่องมือที่สำคัญในการเก็บข้อมูลคือตัวผู้วิจัย การวิจัยเชิงคุณภาพมีการออกแบบที่ยืดหยุ่น ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาและทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยหลักการแบบอุปนัย การวิเคราะห์และการเก็บ

ข้อมูลดำเนินการไปพร้อมกันในภาคสนาม เริ่มจากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างละเอียด จนมองเห็นมโนทัศน์หรือแนวคิดที่มีความหมายจากข้อมูล จนผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นคำอธิบายแนวคิด หรือทฤษฎีเบื้องต้นได้ การวิจัยเชิงคุณภาพมุ่งการตีความ เพื่อทำความเข้าใจความหมายของพฤติกรรม หรืออธิบายปรากฏการณ์ในทัศนะของผู้ที่ถูกรศึกษา โดยมีจุดยืนบนบริบทของปรากฏการณ์หรือของผู้ที่ถูกรศึกษา

ศุกิจ วงศ์วิวัฒน์นุกิจ (2550 : 90-91) ให้ความหมายของการวิจัยเชิงคุณภาพว่า เป็นการวิจัยที่มุ่งหาความเข้าใจ ตีความและให้ความหมายแก่ปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ ความรู้สึก นึกคิด เจตคติ พฤติกรรมและวัฒนธรรมทางสังคมของมนุษย์ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลหลาย ๆ วิธีที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์ต่าง ๆ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ นักวิจัยอาจแฝงตัวเข้าไปคลุกคลีกับประชากรในท้องถิ่นหรือชุมชนที่ต้องการศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลความสำคัญกับการตีความและสังเคราะห์ข้อค้นพบบนพื้นฐานของข้อเท็จจริงที่เก็บได้ ซึ่งไม่ได้เน้นข้อมูลในรูปของตัวเลข และนำเสนอข้อค้นพบในรูปของการบรรยายเชิงพรรณนา หรืออาจสร้างออกมาเป็นทฤษฎีเพื่อใช้อธิบายพฤติกรรมทางวัฒนธรรมของมนุษย์ หรือใช้เป็นแนวทางในการสร้างสมมติฐานในการวิจัยครั้งต่อไป

สรุป การวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการศึกษาปรากฏการณ์ที่เป็นไปตามธรรมชาติในทุกมิติที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิด เจตคติ พฤติกรรมและวัฒนธรรมทางสังคม มุ่งศึกษาประเด็นปัญหาทางสังคมเพื่อหาความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์กับสภาพแวดล้อม การออกแบบการวิจัยมีความยืดหยุ่น ผู้วิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญในกระบวนการวิจัยเน้นเข้าไปศึกษาหรือสัมผัสกับข้อมูลโดยตรง เก็บรวบรวมข้อมูลใช้การสังเกตและสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลไม่เน้นสถิติตัวเลข เน้นการวิเคราะห์โดยการตีความสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย และรายงานผลการวิจัยในรูปของการบรรยายเชิงพรรณนา

2.6 การวิจัยเชิงคุณภาพ

แววดาว พรหมเสน (2554 : 97-98) ได้สรุปองค์ประกอบของการวิจัยเชิงคุณภาพไว้ดังนี้

2.6.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิจัยเชิงคุณภาพมีวัตถุประสงค์เพื่อ อธิบายปรากฏการณ์ต่าง ๆ ทางสังคม (Contextual) เนื่องจากปรากฏการณ์ทางสังคมบางประการไม่สามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผลธรรมดาทั่วไปได้ จึงต้องพยายามทำความเข้าใจเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อนำมาอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมที่นักวิจัยต้องการศึกษา

2.6.2 ลักษณะของข้อมูล

การวิจัยเชิงคุณภาพมีความต้องการข้อมูลที่หลากหลาย รอบด้าน เพื่อเข้าใจบริบทของสังคม ซึ่งเป็นแนวคิดพื้นฐานของงานวิจัย การเก็บรายละเอียดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง ความเชื่อ พิธีกรรมอย่างละเอียด แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางวัฒนธรรมและสังคม เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาสังคมและวัฒนธรรมทั้งหมด

2.6.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเชิงคุณภาพเน้นเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลขนาดเล็ก ไม่เน้นการสำรวจจากคนจำนวนมากเหมือนการวิจัยเชิงปริมาณ การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีสังเกตและสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยอาจแฝงตัวเข้าไปอยู่ในชุมชนเพื่อให้ได้ข้อมูลหลายด้าน เทคนิคการวิจัยไม่แยกขั้นตอนของการเก็บข้อมูลกับการวิเคราะห์ข้อมูลออกจากกัน

2.6.4 การตั้งสมมติฐานและการทดสอบสมมติฐาน

การวิจัยเชิงคุณภาพไม่เน้นการตั้งสมมติฐาน หากมีสมมติฐานอาจมีการปรับเปลี่ยนได้ตลอดเวลาขึ้นอยู่กับข้อมูลที่ได้อาจสะท้อนให้เห็นว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ไม่สอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงที่ค้นพบ

2.6.5 การทดสอบความตรง (Validity) ความเที่ยง (Reliability) ของข้อมูล

การวิจัยเชิงคุณภาพไม่เน้นการใช้แบบสอบถาม การทดสอบความเชื่อถือได้และความถูกต้องของข้อมูลจะทำโดยนักวิจัยในขณะที่ทำการสัมภาษณ์ โดยผู้ได้จากคำตอบที่ได้มาว่าสอดคล้องกับบริบทของชุมชนและสังคมนั้น ๆ หรือไม่

2.6.6 ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

การวิจัยเชิงคุณภาพใช้ระยะเวลาในการศึกษานาน แม้จะดูเหมือนปริมาณงานไม่มากนัก แต่มีความลึกซึ้ง เพราะต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะในการเก็บข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในขณะที่เก็บข้อมูลภาคสนาม เพื่อตรวจสอบว่าข้อมูลมีความถูกต้อง ครบถ้วนหรือไม่

2.6.7 ขั้นตอนการวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิจัยเชิงคุณภาพ มีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

(1) กำหนดปัญหาในการวิจัย การกำหนดปัญหาในการวิจัยเชิงคุณภาพมี 2 ประเภท คือ การวิจัยลักษณะทั่วไปของปรากฏการณ์ และการวิจัยลักษณะเฉพาะเจาะจง เช่น การวิจัยเพื่อหาสาเหตุ ปัจจัยกำหนดกระบวนการ และผลกระทบ ซึ่งการศึกษาปรากฏการณ์เหล่านี้ต้องเป็นการศึกษาที่มองรอบด้านและคำนึงถึงบริบทของปรากฏการณ์นั้น ๆ ด้วย

(2) ศึกษาและทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยต้องศึกษาวรรณกรรมเพื่อทบทวนว่ามีผู้ใดทำวิจัยในหัวข้อที่ศึกษาหรือไม่ เพื่อนำมาเป็นเครื่องมือในการกำหนดกรอบแนวคิด และสรุปแนวคิดทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เพื่อนำไปใช้ในการออกแบบเครื่องมือวิจัย

(3) การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยมีบทบาทสำคัญในการเก็บข้อมูลที่ได้จากการสังเกต จดบันทึก สัมภาษณ์ และข้อมูลเอกสารต่าง ๆ เพื่อหาข้อสรุป หรือตั้งสมมติฐานจากข้อเท็จจริงที่ค้นพบจากการวิจัย ฉะนั้นผู้วิจัยต้องกำหนดพื้นที่ของการวิจัยให้ชัดเจน รวบรวมข้อมูลที่เป็นบริบทของข้อมูลในการวิจัยทั้งหมด เพราะถือเป็นเรื่องสำคัญของการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยต้องเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการเข้าไปมีส่วนร่วมในเหตุการณ์ ใช้เทคนิคการสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความละเอียดเกี่ยวกับ ประวัติ คุณลักษณะ ความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม

(4) การวิเคราะห์ข้อมูลและเสนอรายงานผลการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย เชิงคุณภาพใช้วิธีจำแนกและจัดระบบข้อมูลเพื่อตอบคำถามว่าคืออะไร เป็นอย่างไร และหาความสัมพันธ์ของข้อมูล แยกแยะเงื่อนไขเพื่อทราบสาเหตุ ความสัมพันธ์กระบวนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยเขียนบรรยายในรูปของการบรรยายเชิงพรรณนา

2.6.8 การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (triangulation) ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิจัยเชิงคุณภาพมีความยืดหยุ่นสูง เพื่อให้เกิดความไว้วางใจในเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลและผลการวิจัยมีความน่าเชื่อถือ ผู้วิจัยจึงต้องใช้วิธีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนนำไปวิเคราะห์ วิธีหนึ่งที่ได้รับคามนิยม ก็คือ การตรวจสอบแบบสามเส้าเชิงคุณภาพ (triangulation) ซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญ ให้ข้อสรุปไว้ดังนี้

วรรณีย์ แกมเกตุ (2551 : 201) กล่าวถึง การเพิ่มความน่าเชื่อถือของผลการวิจัยเชิงคุณภาพมีหลายวิธี วิธีหนึ่งคือ การตรวจสอบแบบสามเส้าเชิงคุณภาพมีหลายวิธี คือ เป็นแนวคิดที่ถ่ายทอดมาจากแนวคิดของการสำรวจหรือการชี้ทิศในการเดินเรือ ซึ่งถ้ารู้จุดตั้งบนแผนที่สองจุด แล้วลากเส้นจากจุดทั้งสองมาตัดกันก็จะได้ทิศทาง หรือถ้ารู้จุดตั้งเพียงจุดเดียว ผู้สังเกตก็จะรู้ว่าเราควรจะอยู่ในทิศทางระนาบใด ๆ ของเส้นนั้น ๆ วิธีการตรวจสอบสามเส้านี้เปรียบเสมือนการตรึงความจริง ณ จุดหนึ่ง แล้วก็จะรู้ถึงความจริงอื่น ๆ ซึ่งสามารถตรวจสอบข้อมูลได้หลายวิธี

สุภางค์ จันทวานิช (2552 : 32) กล่าวถึง ความสำคัญของการตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพไว้ว่า ในการวิจัยเชิงคุณภาพเรามักจะได้ยินเสมอว่า มีผู้สงสัยในความแม่นยำและความน่าเชื่อถือของข้อมูล เพราะแคลงใจในความลำเอียงของนักวิจัยที่อาจเกิดขึ้นเมื่อได้ไปคลุกคลีกับปรากฏการณ์และผู้ให้ข้อมูล นักวิจัยเชิงคุณภาพตระหนักถึงข้อสงสัยนี้ และได้วางมาตรการที่จะป้องกันความผิดพลาด คือ การตรวจสอบข้อมูลก่อนทำการวิเคราะห์ การตรวจสอบ

ข้อมูลที่ใช้กันมากในการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า(triangulation) มีวิธีตรวจสอบ 4 วิธี คือ

1. การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (data triangulation) คือ การพิสูจน์ว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มานั้นถูกต้องหรือไม่ วิธีการตรวจสอบ คือ

1.1 การตรวจสอบแหล่งของข้อมูล แหล่งที่จะพิจารณาในการตรวจสอบ ได้แก่

(1) แหล่งเวลา หมายถึง ถ้าข้อมูลต่างเวลากันจะเหมือนกันหรือไม่ เช่น ถ้าผู้วิจัยเคยสังเกตผู้ป่วยโรคจิตเวลาเช้า ควรตรวจสอบโดยการสังเกตผู้ป่วยเวลาบ่ายและเวลาอื่นด้วย

(2) แหล่งสถานที่ หมายถึง ถ้าข้อมูลต่างสถานที่กันจะเหมือนกันหรือไม่ เช่น ผู้ป่วยโรคจิตมีอาการคลุ้มคลั่งเมื่ออยู่ในบ้าน ถ้าหากไปอยู่ที่อื่นจะยังมีอาการคลุ้มคลั่งหรือไม่

(3) แหล่งบุคคล หมายถึง ถ้าบุคคลผู้ให้ข้อมูลเปลี่ยนไป ข้อมูลจะเหมือนเดิมหรือไม่ เช่น เคยซักถามบุตรชายผู้ป่วยเปลี่ยนเป็นซักถามบุตรหญิง หรือพยาบาล หรือเปลี่ยนจากปัจเจกบุคคลเป็นกลุ่มบุคคลหรือกลุ่มสังคม

2.การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัย(investigator triangulation) คือ ตรวจสอบว่า ผู้วิจัยแต่ละคนจะได้ข้อมูลแตกต่างกันอย่างไร โดยเปลี่ยนตัวผู้สังเกต แทนที่จะใช้ผู้วิจัยคนเดียวกันสังเกต โดยตลอด ในกรณีที่ไม่แน่ใจในคุณภาพของผู้รวบรวมข้อมูลภาคสนาม ควรเปลี่ยนให้มีผู้วิจัยหลายคน

3.การตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎี(theory triangulation) คือ การตรวจสอบว่า ถ้าผู้วิจัยใช้แนวคิดทฤษฎีที่ต่างไปจากเดิมจะทำให้การตีความข้อมูลแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด อาจทำได้ง่ายกว่าในระดับสมมติฐานชั่วคราว(working hypothesis) และแนวคิดขณะที่ยังมีตีความสร้างข้อสรุปเหตุการณ์แต่ละเหตุการณ์ ปกตินักวิจัยจะตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎีได้ยากกว่าตรวจสอบด้านอื่น

4.การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล (Methodological triangulation) คือ การใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ กันเพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน เช่น ใช้วิธีการสังเกตควบคู่กับการซักถาม พร้อมกันนั้นก็ศึกษาข้อมูลจากแหล่งเอกสารประกอบด้วย

หลักของการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า คือ การไม่ปักใจว่าแหล่งข้อมูลแหล่งหนึ่งแหล่งใดที่ได้มาตั้งแต่แรกเป็นแหล่งที่เชื่อถือได้แล้ว นักวิจัยจำเป็นต้องแสวงหาความเป็นไปได้ว่า ยังมีแหล่งอื่นใดอีกบ้าง มีวิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า ดังนี้

1)วิธีตรวจสอบโดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลที่ต่างกันออกไป (methodological triangulation) ยกตัวอย่าง เช่น ในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอนของครูในโครงการวิจัย ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูล

เกี่ยวกับวิธีการสอนของครู ด้วยการสัมภาษณ์ครู ครูที่เป็นผู้ให้ข้อมูลแจ้งว่า ในการสอนเลขครูจะใช้วิธีอธิบายตัวอย่างแล้วให้ทำแบบฝึกหัด ถ้าเด็กไม่เข้าใจครูจะอธิบายซ้ำอีกครั้ง เนื่องจากข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการสอนของครูเป็นข้อมูลสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงตรวจสอบข้อมูลนี้ด้วยวิธีการเก็บข้อมูลอีกวิธีหนึ่ง ได้แก่ การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมนอกห้องเรียนและการเงี่ยหูฟัง (eavesdropping) ผู้วิจัยได้พบว่าในช่วงโมงเลขเมื่อเด็กไม่เข้าใจตัวอย่างและทำแบบฝึกหัดไม่ได้ ครูคิดว่าเด็กด้วยถ้อยคำรุนแรง ไม่ได้มีการอธิบายซ้ำดังที่ครูบอกแก่ผู้วิจัย ข้อมูลที่ได้มาจากวิธีการแบบที่สองจึงเป็นข้อมูลที่ตรงกันข้ามกับข้อมูลที่ครูให้สัมภาษณ์ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยไม่ได้ปักใจเชื่อว่าข้อมูลจากการสัมภาษณ์เป็นข้อมูลที่แท้จริงทั้งหมด แล้วสรุปว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยแอบเงี่ยหูฟังเป็นข้อมูลที่ถูกต้องเชื่อถือได้ เพราะข้อมูลทั้ง 2 แบบนี้มีลักษณะตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิง

2) วิธีตรวจสอบโดยใช้แหล่งข้อมูลที่ต่างกัน (data triangulation) ใช้วิธีการโดยเปลี่ยนแหล่งที่เป็นบุคคลเวลาหรือสถานที่ที่ให้ข้อมูล เช่น ผู้วิจัยหาวิธีการเก็บข้อมูลใหม่ โดยเข้าไปสังเกตแบบมีส่วนร่วมในห้องเรียนที่มีการสอนเลขโดยครูคนเดิม โดยทอดเวลาให้ผ่านไปจนผู้วิจัยกับครูมีความสนิทสนมกัน การได้สังเกตแบบมีส่วนร่วมในห้องเรียนนี้ ผู้วิจัยจึงได้พบว่า ครูใช้ทั้งวิธีอธิบายซ้ำให้เด็กฟัง และวิธีดุค่าเด็กด้วยถ้อยคำรุนแรง โดยจะอธิบายซ้ำให้เด็กที่ตั้งใจเรียนแต่สติปัญญาเชิงช้า และจะดุค่า ด้วยถ้อยคำรุนแรงแก่เด็กที่เกรงในห้องเรียน นอกจากนั้นการใช้ถ้อยคำดุค่ารุนแรงยังขึ้นอยู่กับพื้นฐานอารมณ์ในวันที่มีการสอนอีกด้วย ถ้าวันใดครูมีปากเสียงกับสามี ก็จะมีพื้นฐานอารมณ์เสีย ดุค่าเด็กรุนแรงกว่าปกติ ข้อมูลที่รวบรวมได้ในที่สุดจึงเป็นแบบ ค ซึ่งมีลักษณะการตั้งเคราะห์ข้อมูลแบบ ก. และข้อมูลแบบ ข. ก็เชื่อถือได้ในระดับหนึ่ง แต่ข้อมูล ค. มีความเชื่อถือได้มากขึ้น เพราะได้แสดงเงื่อนไข (Condition) ว่าเมื่อใดจึงจะเกิดข้อมูล แบบ ก. และเมื่อไรจะเกิดข้อมูลแบบ ข.

3) วิธีตรวจสอบโดยใช้ผู้เก็บข้อมูลที่ต่างกัน (investigator triangulation) เช่น ในการเก็บข้อมูลและสังเกตการณ์ในชั้นเรียน โดยเปลี่ยนผู้เก็บข้อมูลเป็นผู้ช่วยผู้วิจัย แล้วนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์ว่าหากเปลี่ยนผู้เก็บข้อมูล ข้อมูลที่ได้จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

อรุณี อ่อนสวัสดิ์ (2551 : 282) ได้สรุปไว้ว่า เนื่องจากการวิจัยเชิงคุณภาพไม่เน้นข้อมูลเชิงปริมาณ การเก็บข้อมูลจึงไม่เน้นที่การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนั้น ความถูกต้องและน่าเชื่อถือของข้อมูล จึงฝากไว้ที่คุณภาพของผู้วิจัย และการตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์ โดยจะต้องตรวจสอบข้อมูลในขณะที่เก็บข้อมูลอยู่ในภาคสนาม และเมื่อออกจากภาคสนามก็ต้องมีการตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อพิจารณาว่าข้อมูลที่ได้นั้นเพียงพอที่จะตอบคำถามวิจัยได้หรือไม่

และข้อมูลที่ได้มีความถูกต้องน่าเชื่อถือเพียงไร การตรวจสอบข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพนิยมใช้วิธีการตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation Method) ซึ่งกระทำได้ 3 ลักษณะ ได้แก่

1.การตรวจสอบข้อมูลสามเส้าด้านข้อมูล เป็นการตรวจสอบแหล่งที่มาของข้อมูล ในด้านเวลา สถานที่ และบุคคล เพื่อพิจารณาว่า ถ้าเก็บข้อมูลต่างเวลา ต่างสถานที่ และผู้ให้ข้อมูลต่างคนจะยังได้ข้อมูลเหมือนเดิมหรือไม่

2.การตรวจสอบข้อมูลสามเส้าด้านผู้วิจัย เป็นการตรวจสอบข้อมูลว่าถ้าเปลี่ยน ผู้เก็บข้อมูลเป็นผู้ช่วยผู้วิจัยรวม 3 คนแล้ว ข้อมูลที่ได้ควรจะตรงกัน

3.การตรวจสอบข้อมูลสามเส้าด้านวิธีการ เป็นการตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากวิธีการเก็บข้อมูล 3 วิธีที่ต่างกันแล้วจะได้ผลเหมือนเดิม เช่น ใช้วิธีการสังเกต การสัมภาษณ์ และการใช้เอกสาร

องอาจ นัยวัฒน์ (อ้างใน อรุณี อ่อนสวัสดิ์, 2551 : 282) กล่าวว่า ในทางปฏิบัตินักวิจัยภาคสนามสามารถประเมินแบบแผนความสัมพันธ์ในข้อมูลได้หลายวิธี เช่น การตรวจสอบเชื่อมโยงแบบสามเส้า โดยใช้ผู้วิเคราะห์ หรือตีความหมายข้อมูลแตกต่างกัน (data analyst/interpreter triangulation) การตรวจสอบโดยตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลการวิจัย(member checks) การตรวจสอบโดยกลุ่มเพื่อนนักวิจัย(peer debriefing) และการตรวจสอบโดยใช้หลักฐานร่องรอย(audit trail)ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการทำวิจัย เช่น สมุดบันทึกการสังเกตการณ์ในภาคสนาม(field note) และใบสำเนาถอดเสียงถ้อยคำให้สัมภาษณ์(interview transcript)

สรุป การวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการวิจัยที่แสวงหาความจริงในสภาพที่เป็นอยู่โดยธรรมชาติในภาพรวมทุกมิติด้วยตัวผู้วิจัย มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์ที่สนใจกับสภาพแวดล้อมนั้น ๆ เพื่อนำมาอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมที่นักวิจัยต้องการศึกษา ซึ่งไม่สามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผลธรรมดาทั่วไปได้ ลักษณะของข้อมูลเน้นข้อมูลที่หลากหลาย รอบด้าน เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง ความเชื่อและพิธีกรรมอย่างละเอียด นักวิจัยต้องลงไปศึกษา สังเกต สัมภาษณ์กลุ่มบุคคลที่ต้องการศึกษาโดยละเอียดในลักษณะเจาะลึก โดยใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการในการเก็บรวบรวมข้อมูล การทดสอบความเชื่อถือได้และความถูกต้องของข้อมูลกระทำโดยนักวิจัยขณะสัมภาษณ์ว่าคำตอบที่ได้สอดคล้องกับบริบทของชุมชนหรือสังคมนั้น ๆ หรือไม่ ซึ่งใช้ระยะเวลาในการศึกษานาน ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์เชิงเหตุผลไม่เน้นเก็บข้อมูลเป็นตัวเลข

วิธีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนนำไปวิเคราะห์ เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือของผลงานวิจัยเชิงคุณภาพ มี 4 วิธีคือ (1) การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล เป็นการตรวจสอบ

แหล่งที่มาของข้อมูล ในด้านเวลา สถานที่ และบุคคล เพื่อพิจารณาว่า ถ้าเก็บข้อมูลต่างเวลา ต่างสถานที่ และผู้ให้ข้อมูลต่างคนจะยังได้ข้อมูลเหมือนเดิมหรือไม่ (2) การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัยเพื่อ ตรวจสอบว่า ผู้วิจัยแต่ละคนจะได้ข้อมูลแตกต่างกันอย่างไร (3) การตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎี เพื่อตรวจสอบว่า ถ้าผู้วิจัยใช้แนวคิดทฤษฎีที่ต่างไปจากเดิมจะทำให้การตีความข้อมูลแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด และ (4) การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล คือ การใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ กันเพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (อึ้งใน วิไลลักษณ์ เดชะ, 2549 : 24-26) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน” พบว่า ปัจจัยด้านบริบทที่นักเรียนจะดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จได้ โดยใช้ทักษะการสื่อสาร คือ การจัดกิจกรรมที่หลากหลาย จัดกิจกรรมให้สนุกสนานน่าสนใจ เหมาะสมกับเนื้อหาและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ระดับความรู้ทางภาษาของนักเรียน และมีปฏิสัมพันธ์ที่ระหว่างผู้สอนกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน และผู้สอนกับชุมชน

การจัดการเรียนการสอนเน้นให้นักเรียนมีทักษะการสื่อสาร เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกทางภาษาตามสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลองอย่างสร้างสรรค์ ครูจัดกิจกรรมให้หลากหลาย เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติจริง ส่งเสริมให้นักเรียนเห็นประโยชน์การของนำภาษาไปใช้ รูปแบบวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ คือ วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

จิตรา อินทจักร์ (2548 : 129-139) ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดอุดรดิษฐ์” ผลการวิจัยพบว่า (1) สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านหลักสูตร ครูส่วนใหญ่สร้างหลักสูตร โดยศึกษาจากเอกสารหลักสูตรและแบบเรียน นำหลักสูตรแกนกลางมาปรับใช้ตามความเหมาะสม จัดหน่วยการเรียนรู้จากแบบเรียนเขียนคำอธิบายรายวิชาจากผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนใหญ่จะศึกษาเนื้อหาที่จะสอนก่อนเขียนแผนการสอนและนำแผนการสอนของสำนักพิมพ์มาปรับใช้ โดยเน้นทักษะการฟัง พูด การจัดกิจกรรมการสอนใช้วิธีการสอนแบบสื่อสาร โดยสอนภาษาอังกฤษสลับกับภาษาไทย (3) ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ ครูทุกคนใช้ภาพเป็นสื่อการสอน โดยจัดทำขึ้นเองและให้นักเรียนช่วยทำหรือจัดหา แหล่งเรียนรู้ที่ใ้มากที่สุดคือ

ห้องสมุด ครูไม่เคยนำนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่แต่ให้นักเรียนพบปะพูดคุยกับเจ้าของภาษา (4) ด้านการวัดผลและประเมินผล มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้เป็นบางครั้ง ตรวจสอบงาน แบบฝึกหัดและสังเกตระหว่างการสอนทุกครั้ง วิธีการวัดผลนักเรียนใช้แบบทดสอบและตรวจสอบงาน แบบฝึกหัดโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า (1) ด้านหลักสูตร วิธีการจัดทำหลักสูตรที่ใช้สอนและการจัดทำหลักสูตรที่สอนให้สอดคล้องกับความต้องการของเรียน ผู้ปกครองและชุมชนมีปัญหามากที่สุด (2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับมากในทุกข้อ (3) ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดในทุกข้อ (4) ด้านการวัดและประเมินผล มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

การเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระหว่างโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ พบว่า ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยโรงเรียนขนาดกลางมีปัญหา มากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ยกเว้นด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ ที่โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง มีปัญหามากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมากในทุกด้าน ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนโดยวัดจากขนาดโรงเรียนพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จิรายุ สายทอง (2548 : 87-91) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง “ศึกษการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวารินวิชาชาติ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวารินชำราบ อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี” พบว่า การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกิจกรรมโครงการ ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้น เรียนรู้การทำงานร่วมกันมีความสุขสานในการเรียนภาษาอังกฤษ

ณรงค์ฤทธิ์ โสภา (2547 : 29-30) วิจัยเรื่อง “การศึกษา ผลของการสอน ไวยากรณ์เพื่อการสื่อสาร ต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม” ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีสอน ไวยากรณ์เพื่อการสื่อสาร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

การเรียนวิชาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับข้อบกพร่องทางด้านไวยากรณ์ จากงานเขียนของนักศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาไวยากรณ์สูงขึ้น ข้อบกพร่องทางด้านไวยากรณ์จากงานเขียนของนักศึกษาน้อยลง

ด้านเจตคติของนักศึกษาต่อการเรียนไวยากรณ์ และการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้น นักศึกษาเห็นว่าไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งสำหรับการเขียนภาษาอังกฤษ และขอให้ครูอธิบายกฎไวยากรณ์ให้ฟัง เพราะคิดว่าการเขียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ยากและซับซ้อน โดยเฉพาะความแตกต่างเกี่ยวกับระบบ โครงสร้าง ไวยากรณ์ เสียงอื่น ๆ ระหว่างภาษาแม่และภาษาอังกฤษ

ดารุณี คำมูล (2552 : 61-62) ได้ค้นคว้าเรื่อง “การศึกษาความสามารถด้านการฟัง – พูด ภาษา อังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง” ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียน มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ นักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป

การสอนภาษาอังกฤษ โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการฟัง-พูด อยู่ในระดับสูงกว่าตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

นิคม ปิยมโนชา (2550 : 60-63) ทำการวิจัยเรื่อง “ผลการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบฟัง-พูด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลห้างฉัตร” ผลการวิจัยพบว่า ผลการใช้วิธีสอนแบบฟัง-พูด ทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สูงขึ้นในทุกด้าน และพบว่า ผู้เรียนมีความสนใจ ตั้งใจ และกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมอย่างสนุกสนาน กล้าแสดงออกมากขึ้น มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน

วิธีสอนแบบฟัง-พูด ส่งผลในเชิงบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนการสอนครูจะจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการสื่อสารด้วยการฟัง และการพูด ในระยะแรกผู้เรียนอาจไม่คุ้นเคยกับการพูดออกมาแบบนับปล้น หรือคิดคำพูดด้วยตนเองเพื่อใช้ในการสื่อสารเฉพาะหน้า แต่หลังจากได้รับเรียนรู้และปรับพฤติกรรมให้สอดคล้องกับกิจกรรม เช่น เกม สื่อ รูปภาพ จะทำให้นักเรียนสามารถคิดคำพูดด้วยตนเอง เกิดความชื่นชอบและตื่นเต้นที่จะได้พูด โดยไม่มีการเตรียมตัวล่วงหน้า

พัชรินทร์ สติมัน (2552 : 50-58) ได้ค้นคว้าวิจัยเรื่อง “ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ภาษา อังกฤษของครูประถมศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์” พบว่า ปัญหาการจัดการเรียน

การสอน (1) ด้านครูผู้สอน ครูผู้สอนส่วนมากสอนไม่ตรงตามความถนัด เนื่องจากไม่ได้จบวิชาเอกภาษาอังกฤษโดยตรง ขาดความรู้ความสามารถและทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษ ทำให้ขาดความมั่นใจในการสอน (2) ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ ครูผู้สอนไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนในการนำหลักสูตรไปใช้ แต่จัดชั้นตอนโดยการใส่แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีขายสำเร็จรูป ทำให้ขาดความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรไปใช้อย่างต่อเนื่อง (3) ด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ งบประมาณในการผลิตสื่อไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเฉพาะสื่อประเภทเทคโนโลยีที่ทันสมัยและสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ครูผู้สอนไม่ใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย ขาดความรู้ความเข้าใจในการผลิต จัดหาและใช้สื่อเทคโนโลยี (4) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนมีทักษะพื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษไม่ดีพอ ขาดทักษะและเทคนิคในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่มีความชำนาญในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เน้นการสอนหลักไวยากรณ์มากกว่าการสื่อสารที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายและมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (5) ด้านการวัดและประเมินผล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าเป้าหมาย ซึ่งส่วนหนึ่งมาจากการใช้ เครื่องมือวัดและประเมินผลด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนไม่ได้มาตรฐาน ไม่ครอบคลุมเนื้อหา ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ไม่สามารถวัดได้จริง (6) ด้านคุณภาพผู้เรียน ผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษไม่ได้ ไม่ทราบพื้นฐานของสระและพยัญชนะ สะกดคำไม่ถูกต้อง เขียนไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง ทำให้ไม่กล้าแสดงออก และไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรม ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา ควรจัดอบรม สัมมนา เพื่อพัฒนาสมรรถนะของผู้ที่สอนภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ จัดสรร งบประมาณในการผลิตสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยและมีคุณภาพ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เพียงพอและเหมาะสม

พรชัย นาชัยเวียง (2546 : 54-61) ได้ศึกษาค้นคว้า “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษา อังกฤษ โดยใช้รูปแบบ 4 MAT ระดับชั้นมัธยมศึกษา” ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 75.75 ซึ่งผ่านเกณฑ์เป้าหมายผลสัมฤทธิ์ที่โรงเรียนกำหนดคือร้อยละ 70 ความเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบ 4 MAT เป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข สนุกสนาน ได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเพื่อน ๆ เกิดความภาคภูมิใจในผลงาน กล้าพูด กล้าแสดงออก และทำให้เกิดความมั่นใจในตนเอง

รุ่งนภา เทศนา (2550 : 75-77) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษา อังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนแบบปกติ” ผลการศึกษาพบว่า ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยวิธีสอนแบบ

ตอบสนองด้วยท่าทางสูงกว่าวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีของแอชเชอร์ที่ว่า ธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็กก่อนที่เด็กจะสามารถพูดคำหนึ่งคำได้ออกมานั้น ผ่านประสบการณ์การฟังมาก่อน แล้วเกิดการเลียนแบบการใช้ภาษาด้วยการสื่อความหมายโดยการเคลื่อนไหวอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย ดังนั้นการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นช่วยส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีกว่าการสอนแบบปกติ

การสอนที่เน้นทักษะการฟัง การพูด และบทบาทสมมติทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้ สนุกสนาน จึงส่งผลต่อความพึงใจต่อการจัดการเรียนรู้มากกว่าวิธีสอนแบบปกติที่เน้นหลักไวยากรณ์

รสมาลิน จิตสว่าง (2549 : 57-60) ศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลของการสอนไวยากรณ์แบบบูรณาการ ที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่สะเรียง “บริพัตรศึกษา” พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนไวยากรณ์แบบบูรณาการมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนไวยากรณ์แบบบูรณาการ มีทักษะการพูดที่สูงกว่านักเรียนที่สอนไวยากรณ์แบบปกติ และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยผู้เรียนสามารถค้นหากฎไวยากรณ์ต่าง ๆ ได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาในเรื่องการสื่อสาร โดยเฉพาะในด้านการพูด

ละมัย โคตรโสภณ (2547 : 68-70) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสานกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร” ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนโดยการประยุกต์ใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือกับเรียนรู้แบบผสมผสานกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการสอนตามคู่มือครู และมีความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการสอนตามคู่มือครู

รูปแบบการสอนโดยการประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสานกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นรูปแบบที่มีขั้นตอนที่เป็นไปตามหลักการที่มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะด้านสติปัญญา ทักษะทางสังคม พัฒนาและเห็นคุณค่าในตนเอง ยอมรับในความสามารถและความคิดเห็นของผู้อื่น เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการจัดการวางแผน การจัดกิจกรรมภายในกลุ่มของตัวเอง ผู้เรียนเกิดความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ซึ่งตรงข้ามกับการสอนตามคู่มือครู ที่มุ่งเน้นสอนเป็นกลุ่มใหญ่ ปฏิบัติกิจกรรมตามแบบที่ครูวางไว้ นักเรียนไม่สามารถแสดงศักยภาพของตัวเองได้อย่างเต็มที่ รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีคุณลักษณะในการพัฒนาผู้เรียนตามความต้องการ ความถนัด ความสนใจและความสามารถของผู้เรียน ซึ่งตอบสนอง

แนวการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 และสามารถนำวิธีการนี้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้

วารุณี สืบชมพู (2550 : 101-108) ได้ทำการค้นคว้าวิจัยเรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบ 4 MAT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ 4 MAT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 และนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบ 4 MAT มีเจตคติต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

ผลการวิเคราะห์บันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียนในกลุ่มทดลองทุกคน พบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนแบบ 4 MAT ช่วยให้ผู้เรียน (1) เกิดการพัฒนาด้านการคิด มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เกิดความ สามารถในการคิดวิเคราะห์ ไตร่ตรองและมีความสามารถในการแก้ปัญหา (2) เกิดกระบวนการแสวงหาความรู้ ผู้เรียนมีการร่วมกันคิดวิเคราะห์ปัญหา แสวงหาความรู้ หาข้อมูลและวิธีการต่าง ๆ จากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย ได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจ สะท้อนความคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเอง สามารถสร้างชิ้นงานตามความสนใจและความถนัดของตน ส่งผลให้การเรียนรู้และการทำกิจกรรมเป็นไปอย่างมีความสุข (3) การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการทำงานร่วมกัน การที่ผู้เรียนได้ทำงานเป็นกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนทำให้เกิดการช่วยเหลือกันในกลุ่ม ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น รู้จักฟังและเคารพการตัดสินใจของผู้อื่น ส่งเสริมให้มีความรับผิดชอบ ทำตามข้อตกลงของกลุ่ม ทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข (4) ส่งเสริมให้เป็นคนดี คนเก่งและมีความสุข การจัดกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียนทำให้นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข เกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนอย่างชัดเจน สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันและแก้ปัญหาสังคมได้ ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนดี คนเก่งและมีความสุข

วิไล พลเยี่ยม (2552 : 82-84) ได้วิจัยเรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนการสอนแบบโครงงานชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเรื่อง Family หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การเรียนการสอนแบบโครงงานเป็นการเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน เพื่อตนเองและสมาชิกในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์ระกว้างกันในลักษณะเป็นประชาธิปไตยและมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การเรียนการสอนจะมีประสิทธิภาพได้ สมาชิกในกลุ่มต้องเห็นคุณค่าของการทำงานร่วมกัน โดยมีแนวทาง 5 ประการ คือ ฟังพาอาศัยกันในทางที่ดี สร้างทีมงานตามความรับผิดชอบ ทักษะสังคม โครงสร้างการเรียนรู้และวิธีการจัดการ

เรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้ผู้เรียนต้องการศึกษาแล้วทำการศึกษาค้นคว้าภายในเวลาที่ตกลงกันได้ จนผลงานออกมาตามที่ตั้งจุดประสงค์ไว้

นักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบโครงการมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมในระดับที่สูงที่สุด เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงการส่งเสริมให้นักเรียนได้ร่วมมือกันทำงาน เน้นการมีส่วนร่วม เปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันได้แสดงออกอย่างเท่าเทียมกัน กิจกรรมการเรียนการสอนฝึกให้คิดและปฏิบัติจริง ตอบสนองกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นไปอย่างสนุกสนานทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน เพราะวิธีการเรียนแบบโครงการมุ่งเน้นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย

วิไลลักษณ์ เดชะ (2549 : 90-297) ศึกษาค้นคว้าเรื่อง “การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนสองภาษาและโรงเรียนทั่วไป : การศึกษาเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ” พบว่า

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนสองภาษาที่มีการปฏิบัติที่ดีเป็นเลิศ มีความเชื่อในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ มักจะจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ ครูผู้สอนจัดทำและดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามหลัก 3 P's คือ ขั้่นนำเสนอ (Presentation) ขั้่นฝึกปฏิบัติ (Practice) และขั้่นนำไปใช้ (Production) โดยสอนด้วยภาษาอังกฤษตลอดชั่วโมง และเน้นการฝึกหลายรูปแบบ และวัดผลจากพัฒนาการและชิ้นงานของนักเรียน โรงเรียนจัดครูสอนที่เป็นเจ้าของภาษามาสอนทำให้นักเรียนมีผลการเรียนภาษาอังกฤษดี มีความสามารถใช้ภาษา ภาษาอังกฤษอย่างโดดเด่น มีความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก ปัญหาคือ นักเรียนบางส่วนยังขาดความรับผิดชอบ และครูส่วนใหญ่เป็นครูจ้างสอนบางเวลา

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนทั่วไปที่มีการปฏิบัติที่ดีเป็นเลิศ มีความเชื่อ หลักการ วัตถุประสงค์คล้ายคลึงกับโรงเรียนสองภาษา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นแบบ 3P's เช่นเดียวกัน กิจกรรมที่เน้นคือการมอบหมายงานให้ไปค้นคว้า และวัดผลจากชิ้นงานของนักเรียน และให้เดินเรียน ความสำเร็จของรูปแบบนี้ คือ นักเรียนมีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี และมีทักษะในการค้นคว้า แก้ปัญหาและคิดวิเคราะห์ ปัญหา คือ มีจำนวนนักเรียนมากต่อห้อง และนักเรียนบางส่วนยังขาดความรับผิดชอบและตั้งใจเรียน

ผลการเปรียบเทียบรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ 2 รูปแบบ พบความแตกต่างที่หลักสูตรผู้สอน และผลสำเร็จ คือ โรงเรียนสองภาษากำหนดให้มีรายวิชาเรียนภาษาอังกฤษมากกว่าโรงเรียนทั่วไป และมีครูเจ้าของภาษาเป็นผู้สอน ผลสำเร็จคือ นักเรียนในโรงเรียนสองภาษามีทักษะทางภาษาอังกฤษดีและกล้าแสดงออกมากกว่าโรงเรียนทั่วไป

เวียงชัย พิมพ์ศรี (2547 : 81-87) ได้ค้นคว้าวิจัยเรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการหลักการจัดการกิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไปกับกิจกรรมบทบาทสมมติ” พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยบูรณาการหลักการจัดการกิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไปกับกิจกรรมบทบาทสมมติ และผู้เรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการจัดกิจกรรมตามคู่มือครูมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง ด้านการพูดและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้หลักการจัดการกิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไปกับกิจกรรมบทบาทสมมติ มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการฟัง การพูด และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

กิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการหลักการจัดการกิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไปกับกิจกรรมบทบาทสมมติ ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน ฝึกความสามารถในด้านคำศัพท์ เสียง และโครงสร้างประโยคที่เหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ โดยผู้เรียนทำกิจกรรมเป็นคู่และเป็นกลุ่ม เพื่อร่วมกันคิดหาวิธีใช้คำพูดในการสื่อสาร เมื่อผู้เรียนมีปัญหาครูจะคอยเป็นผู้ชี้แนะให้คำปรึกษา ส่วนการสอนในกลุ่มควบคุมที่เน้นการสอนตามคู่มือครูเป็นการสอนโดยเน้นเนื้อหาวิชา กฎและไวยากรณ์เป็นการฝึกจำภาษามากกว่าการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง จึงทำให้บทเรียนไม่น่าสนใจ

การเรียนการสอนตามหลักการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการจัดการกิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไปกับกิจกรรมบทบาทสมมติ เป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้เรียน เพราะครูได้มีโอกาสใกล้ชิดกับผู้เรียนทุกคนในห้อง และยังเป็นโอกาสฝึกให้ผู้เรียนกล้าพูด กล้าแสดงออก ทำให้ใช้ภาษาได้คล่องมีความสนุกสนานในการทำกิจกรรม และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพยายามใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในการแก้ปัญหาาร่วมกัน และทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ

ศิริภรณ์ ศรีนาค (2550 : 67-71) ได้วิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร” ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้านทักษะการฟัง และทักษะด้านการพูด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นการสอนที่ฝึกทักษะโดยเริ่มจากการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เมื่อเริ่มเรียนนักเรียนไม่ต้องใช้ทักษะการอ่านและเขียน แต่ใช้ทักษะการฟัง เป็นการสอนที่ใช้ประโยคคำสั่งเพื่อเชื่อมโยงให้เกิดความเข้าใจเนื้อหาที่จะสอน ครูจะเป็นผู้สาธิตการปฏิบัติตามคำสั่งก่อนทุกครั้ง จากนั้นนักเรียนจะปฏิบัติตามคำสั่งทันทีไม่ต้องคอยคำตอบเหมือนการสอนด้วยวิธีอื่น วิธีนี้จะช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในการที่จะปฏิบัติตามคำสั่งและแสดงออก ไม่มีความกังวลในเรื่องการทำผิด นักเรียนจะสังเกตการปฏิบัติจากครูและเพื่อนในชั้นเรียนหลาย ๆ ครั้ง ทำให้จดจำและปฏิบัติได้เอง วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ เพราะเป็นวิธีที่เน้นทักษะด้านการฟัง การพูด ทำให้การสอนไม่ฝืนหลักธรรมชาติของการสอนภาษา

นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางกับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีเจตคติต่อการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนักเรียนจะเรียนด้วยความสนุกสนาน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนในกลุ่มและครู ทำให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรมอย่างเต็มที่ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้ จึงส่งผลต่อเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

สุเมธ เทียงดาห์ (2544 : 35-36) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ผู้ช่วยสอนในกลุ่มย่อย” ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ผู้ช่วยสอนในกลุ่มย่อย สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การพูดของผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาดำ ให้สามารถพูดภาษาได้มากขึ้น โดยผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ขณะเรียนเพิ่มขึ้น

อารี ปรียัติกุล (2544 : 140-145) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปและความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนของนักศึกษาที่ได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยวิธีสตอรีไลน์และวิธีปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยวิธีสตอรีไลน์มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ

รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบสตอรีไลน์มีส่วนประกอบสำคัญ 3 ประการคือ

1) บทบาทผู้สอน ต้องมีการเตรียมการ วางแผนการสอน เขียนแผนการสอน สร้างแบบทดสอบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นผู้อำนวยความสะดวกและลดบทบาทจากผู้สอนมาเป็นผู้กำกับ

2) บทบาทผู้เรียน ผู้เรียนต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อค้นหาคำตอบและสรุปความรู้ที่ได้ด้วยตนเอง เป็นผู้ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายของผู้สอน และ 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ครูกอลล์ (Crookall, 1984 : 262-273) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผลการวิจัยพบว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและที่ได้ผล คือ การแสดงบทบาทสมมติ หรือการสร้างสถานการณ์จำลอง เพราะสถานการณ์จำลองเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษโดยอัตโนมัติ การที่ครูให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ เพื่อที่จะทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจอย่างแจ่มชัดและเป็นการฝึกบทเรียนโดยไม่รู้ตัวและไม่เบื่อหน่าย

เอนริเควซ (Enriquez, อ้างใน หนึ่งนภา อินทรสุตร, 2551 : 55) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารกับการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่เรียนโปรแกรมสองภาษา ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการสอนที่ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในชั้นเรียนคือ การมีส่วนร่วมในการใช้ภาษาอังกฤษส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสูงขึ้น

โทเรส (Torres, อ้างใน หนึ่งนภา อินทรสุตร, 2551 : 102) ได้ทำการศึกษาผลของการพัฒนา การใช้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการแบบร่วมมือกัน พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้เรียนทำให้มีความสามารถในการใช้ภาษาในการฟัง และพูดภาษาอังกฤษได้ การมีส่วนร่วมทำให้การฟัง การพูด และความรู้ของผู้เรียนในการสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว และการอภิปรายกลุ่มทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนมากขึ้น

ชรัม เจ แอล และ กลิสัน อี ดับเบิลยู (Shrum, J.L. and Glisan, E.W., 2000, อ้างใน พรพรรณว บุญประเสริฐผล, 2553 : 70) ได้สรุปการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ที่ใช้สิ่งแวดล้อม การเรียนรู้ในห้องเรียนอย่างฉลาดตามความต้องการเกี่ยวกับการสื่อสารของผู้เรียน ได้แก่ สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมติ การศึกษานอกสถานที่ พบว่า สามารถเชื่อมโยงการใช้ภาษา กับจินตนาการของผู้เรียนได้ ผู้เรียนสามารถนำทักษะทางภาษาต่าง ๆ มาใช้แล้วได้รับความรู้ทางวัฒนธรรมเกิดเป็นความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการติดต่อสื่อสารที่เกิดขึ้นจริงในโลกภายนอกชั้นเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ ของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ และ ตรวจสอบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของ โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งมีขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 ขอบเขตของการวิจัย

3.1.1 ด้านเนื้อหา

3.1.2 วิธีวิจัย

3.1.3 ด้านระยะเวลา

3.1.4 ด้านพื้นที่

3.1.5 ด้านผู้ให้ข้อมูล

3.2 วิธีดำเนินการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.3 การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.2.4 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ขอบเขตของการวิจัย

3.1.1 ด้านเนื้อหา

การวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย” ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาในการศึกษา ดังนี้

1) เนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้แก่

1.1) ศึกษา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ

1.2) ตรวจสอบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของ

โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

3.1.2 วิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) ซึ่งผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม (Field Study) ด้วยตนเอง ใช้การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล โดยตั้งประเด็นคำถามตามแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่กำหนดไว้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.1.3 ด้านระยะเวลา

การศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย จากการได้รับพิจารณาอนุมัติโครงร่างสารนิพนธ์ตั้งแต่เดือน ธันวาคม 2555 ดังนี้

(1) เวลาที่ใช้ในการดำเนินการขออนุญาตเข้าเก็บรวบรวมข้อมูล 2 สัปดาห์

(2) เวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามและเขียนรายงาน คือระหว่างเดือนสิงหาคม 2556 – มีนาคม 2557

3.1.4 ด้านพื้นที่

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกพื้นที่ที่จะดำเนินการวิจัย คือ โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื่องจากในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา 2 แห่ง คือ โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย และโรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดนิเวศธรรมประวัติ ซึ่งในการเลือกพื้นที่เพื่อทำการวิจัยครั้งนี้ เป็นการเลือกพื้นที่แบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

1. โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย จัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนโรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดนิเวศธรรมประวัติ จัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเท่านั้น

2. จำนวนนักเรียนที่ศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย มีจำนวนมากกว่าโรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดนิเวศธรรมประวัติ

3. ผู้วิจัยเป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

3.1.5 ด้านผู้ให้ข้อมูล

3.1.5.1 ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลที่ศึกษาได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่ายต่างๆ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

3.1.5.2 คุณลักษณะของผู้ให้ข้อมูล

เนื่องด้วยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ผู้ให้สัมภาษณ์ต้องเป็นผู้มีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงจะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ถูกต้อง เชื่อถือได้และสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการเลือกผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยที่ให้ข้อมูลสำคัญ (Key information's) ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่ายอื่นๆ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 รวมจำนวน 25 รูป/คน โดยได้กำหนดคุณสมบัติ ดังนี้

- (1) เป็นผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหาร ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป
- (2) เป็นอาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษ มีประสบการณ์การสอน ตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป
- (3) เป็นอาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป
- (4) เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

3.2 วิธีดำเนินการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาสรุปและกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อสร้างเครื่องมือตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย นำเครื่องมือที่ได้ให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของเนื้อหา นำมาปรับปรุงแก้ไขให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย ก่อนนำไปใช้ในภาคสนาม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

3.2.1.1 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ได้แก่ แนวหรือประเด็นในการสนทนาแบบมีโครงสร้างเป็นรายบุคคล ซึ่งประกอบด้วย

- (1) ประวัติผู้ให้สัมภาษณ์
- (2) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ
- (3) การตรวจสอบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
- (4) ปัญหาอุปสรรคและวิธีการแก้ปัญหา

(5) ข้อเสนอแนะและวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

3.2.1.2 แบบบันทึกข้อมูลภาคสนาม (Field Note) ได้แก่

(1) รายละเอียดด้านสภาพแวดล้อมและการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

(2) ประเด็นที่สนใจ ขณะที่ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล

3.2.1.3 อุปกรณ์สำหรับการวิจัย ได้แก่ สมุดจดบันทึก เครื่องเขียน เครื่องบันทึกเสียง กล้องถ่ายรูป

3.2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลที่มีลักษณะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยมีวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 ก่อนลงภาคสนาม ผู้วิจัยได้ลงศึกษาพื้นที่ 2 ครั้ง คือ ครั้งแรกเมื่อเดือน สิงหาคม 2556 และครั้งที่ 2 เมื่อเดือน กันยายน 2556 เพื่อติดต่อประสานงาน สัมภาษณ์ที่วางแผนร่วมกับผู้บริหาร ครูผู้สอนและนักเรียนที่เป็นตัวแทนที่จะทำการสัมภาษณ์ และสังเกตการณ์การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน รวมทั้งศึกษาเอกสารข้อมูลของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ที่เป็นทั้งข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ ได้แก่ เอกสารเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

1.2 การวางแผนและการเตรียมการทำงานในภาคสนาม ผู้วิจัยได้มีการวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการสัมภาษณ์ และส่วนที่ 2 คือ การสังเกตการณ์การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นเรียน โดยมีการเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงานภาคสนามด้วยการทำความเข้าใจในประเด็นคำถาม และเทคนิคในการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเป็นรายบุคคล เตรียมอุปกรณ์เครื่องเขียน สมุดจดบันทึก เครื่องบันทึกเสียงและกล้องถ่ายรูปเพื่อช่วยบันทึกเสียงและบันทึกภาพต่าง ๆ ในระหว่างการสัมภาษณ์เพื่อความสมบูรณ์

1.3 ผู้วิจัย ได้ติดต่อขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูลรายชื่อผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และนักเรียนที่ศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เพื่อใช้อ้างอิงกลุ่มตัวอย่างในการทำสารนิพนธ์ และขอหนังสือขออนุญาตสัมภาษณ์บุคลากรเพื่อเก็บข้อมูลประกอบการทำสารนิพนธ์ ถึงผู้จัดการโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

1.4 หลังจากได้รับรายชื่อของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ส่งหนังสือขอความอนุญาติสัมภาษณ์บุคลากรเพื่อเก็บข้อมูลประกอบการทำสารนิพนธ์ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

2. ขั้นตอนการสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ผู้วิจัยได้ขอนัดพบผู้บริหารโรงเรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายต่าง ๆ และตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 โดยนัดล่วงหน้า ตามวัน เวลา ที่ผู้ให้สัมภาษณ์สะดวกเข้าพบ โดยผู้วิจัยพร้อมด้วยคณะได้สัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์ ณ โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยมีการบันทึกข้อมูลด้วยอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องบันทึกเสียง และจดบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร รวมถึงการบันทึกภาพถ่ายไว้เป็นหลักฐานในการเดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างในครั้งนี้

2.2 ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และตัวแทนนักเรียน ด้วยตนเอง เพื่อที่จะได้สังเกตพฤติกรรมและการแสดงข้อคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ตามแนวและประเด็นคำถามที่กำหนดไว้ โดยการสัมภาษณ์ประเด็นที่ง่าย และสามารถตอบได้อย่างสะดวกก่อนยึดถือหลักการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างด้วยการสนทนา 2 ทาง (Two way communication) ปล่อยให้ผู้ตอบคำถาม ตอบข้อซักถามได้อย่างเสรี มีความยืดหยุ่นและเป็นอิสระมากที่สุด เพื่อนำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์และสังเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยผู้วิจัยขออนุญาตผู้ให้สัมภาษณ์บันทึกเทป และถ่ายภาพประกอบ เพื่อที่จะได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลอีกครั้ง ผู้วิจัยได้จดบันทึกคำให้สัมภาษณ์ของผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อนำมาประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เวลาในการสัมภาษณ์คนละประมาณ 1 ชั่วโมง

3.2.3 การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.2.3.1 การจัดกระทำข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการนำข้อมูลที่ได้อจากการสัมภาษณ์นำมารวบรวมเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลและสังเคราะห์ข้อมูล โดยแยกตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยมาจัดกระทำดังนี้

1) การเตรียมข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์ ผู้วิจัยทำการถอดเทป เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นลายลักษณ์อักษร โดยการจดบันทึกและนำมาวิเคราะห์ประกอบกับข้อมูลที่ได้อจดบันทึกมาและข้อมูลที่ผู้ให้สัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็นมาทำการจัดหมวดหมู่ข้อมูล และสรุปสาระสำคัญตามประเด็นที่ทำการศึกษาวิจัย โดยแบ่งข้อมูลออกเป็น

- (1) ข้อมูลที่ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์
- (2) ข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึกซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้จดบันทึกเองและ
- (3) ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตการณ์

ผู้วิจัยใช้เวลาในการติดต่อประสานงาน ติดตามและเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ โดยตรง ประมาณ 6 เดือน เริ่มตั้งแต่เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2556 ถึงเดือน มกราคม พ.ศ. 2557 ปรากฏว่า ได้รับการสัมภาษณ์ จำนวน 25 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของการสัมภาษณ์ทั้งหมด

2) นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ และความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ ดังนี้

(1) ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์และความพอเพียงของข้อมูล ด้วยการตรวจสอบว่า ข้อมูลที่ได้มาทั้งหมดมีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์หรือไม่ (Content Validity) ให้คำตอบตรงประเด็นคำถามเพียงใด และมีมากพอที่จะวิเคราะห์หรือไม่ เป็นข้อมูลตามแนวคิด ทฤษฎี หรือโครงสร้างเพียงใด ซึ่งถ้าไม่ครบถ้วนหรือขาดบางข้อ บางด้าน หรือไม่เพียงพอ ต้องกลับไปเก็บรวบรวมใหม่

(2) ตรวจสอบความน่าเชื่อถือได้ของข้อมูล ตรวจสอบว่า ข้อมูลที่ได้มานั้น มีความน่าเชื่อถือ (Reliability) ใช้วิธีตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation Method) ในเรื่องของเวลา สถานที่ และบุคคลที่ให้ข้อมูลว่าต่างเวลา ต่างสถานที่ และต่างบุคคล ข้อมูลที่ได้มีความน่าเชื่อถือหรือไม่ หรือเก็บเมื่อใดก็ได้ผลเหมือนกันทุกครั้งที่ไปหรือไม่

(3) ตรวจสอบเกี่ยวกับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการตรวจสอบว่าได้มีการใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลาย ๆ วิธีการหรือไม่ เช่น มีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ควบคู่กับการสังเกตการณ์ รวมทั้งจากเอกสารประกอบด้วยหรือไม่

(4) ตรวจสอบด้านการใช้ทฤษฎี เป็นการตรวจสอบว่าได้มีการใช้แนวคิดทฤษฎี ตรงกันหรือไม่ รวมทั้งมีแนวคิดที่จะตีความหรือสรุปเป็นแนวคิดหรือไม่อย่างไร

3.2.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัย ได้นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างทุกฉบับที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องเป็นอย่างดีจากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญแล้ว มาดำเนินการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาและสังเคราะห์ในภาพรวมตามที่กำหนดไว้ โดยนำข้อมูลมาจำแนกออกเป็นประเภทหรือตามตัวแปรต่างๆ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปในการตอบปัญหาวิจัย และวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ เช่น ข้อมูลที่เป็นรูปธรรมสามารถนำมาแจกแจงเป็นจำนวนได้ เพื่อให้ทราบว่า มีจำนวนเท่าใด จากทั้งหมด หากข้อมูลเป็นนามธรรม เช่น ความคิดเห็น ความรู้สึก ค่านิยมและการตัดสินใจ ผู้วิจัยจะโยนไปหาแนวความคิดหรือทฤษฎี โดยแยกในภาพรวมและแยกวิเคราะห์ในแต่ละประเด็นที่เด่น โดยอาศัยข้อมูลหรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในห้องเรียน เช่น กิจกรรมการเรียนการสอน การสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน เทคนิควิธีการสอนของครู การมีส่วนร่วมของผู้เรียน สภาพทางสังคมและสภาพแวดล้อม มาใช้วิเคราะห์ให้เห็นสาเหตุที่ก่อให้เกิด

ผลต่าง ๆ ซึ่งการวิเคราะห์นี้เป็นการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาเป็นการอธิบายหรือให้เหตุผลเชิงตรรกวิทยา ในปรากฏการณ์เหล่านั้น ซึ่งมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล (สากุล ช่างไม้, 2546 : 164-173) ดังนี้

1) ถอดเทปบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยละเอียดชนิดคำต่อคำ (Transcribing Interview) โดยไม่มีการข้ามประโยคที่ผู้วิจัยคิดว่า “ไม่มีความสำคัญ” เพราะข้อมูลบางข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์อาจนำมาใช้ในการตรวจสอบในภายหลังได้

2) การจัดเตรียมข้อมูล โดยเก็บรวบรวมข้อมูลที่ทำกรจดบันทึกแล้วมาเก็บเข้าแฟ้มเพื่อสะดวกและง่ายต่อการนำข้อมูลมาวิเคราะห์

3) ให้รหัส (Coding) การทำดัชนีเพื่อจัดหมวดหมู่ข้อมูล (Categoring) โดยการเลือกคำ (Words) แนวคิด (Concept) หรือประโยค (Sentences) เพื่อง่ายต่อการวิเคราะห์ข้อมูล

4) ทำการสรุปข้อมูลชั่วคราว โดยเขียนสรุปในแต่ละเรื่องแต่ละประเด็นแล้วทำการตัดทอนข้อมูลและลดขนาดของข้อมูลที่ไม่ต้องการและไม่ตรงประเด็นออกไป

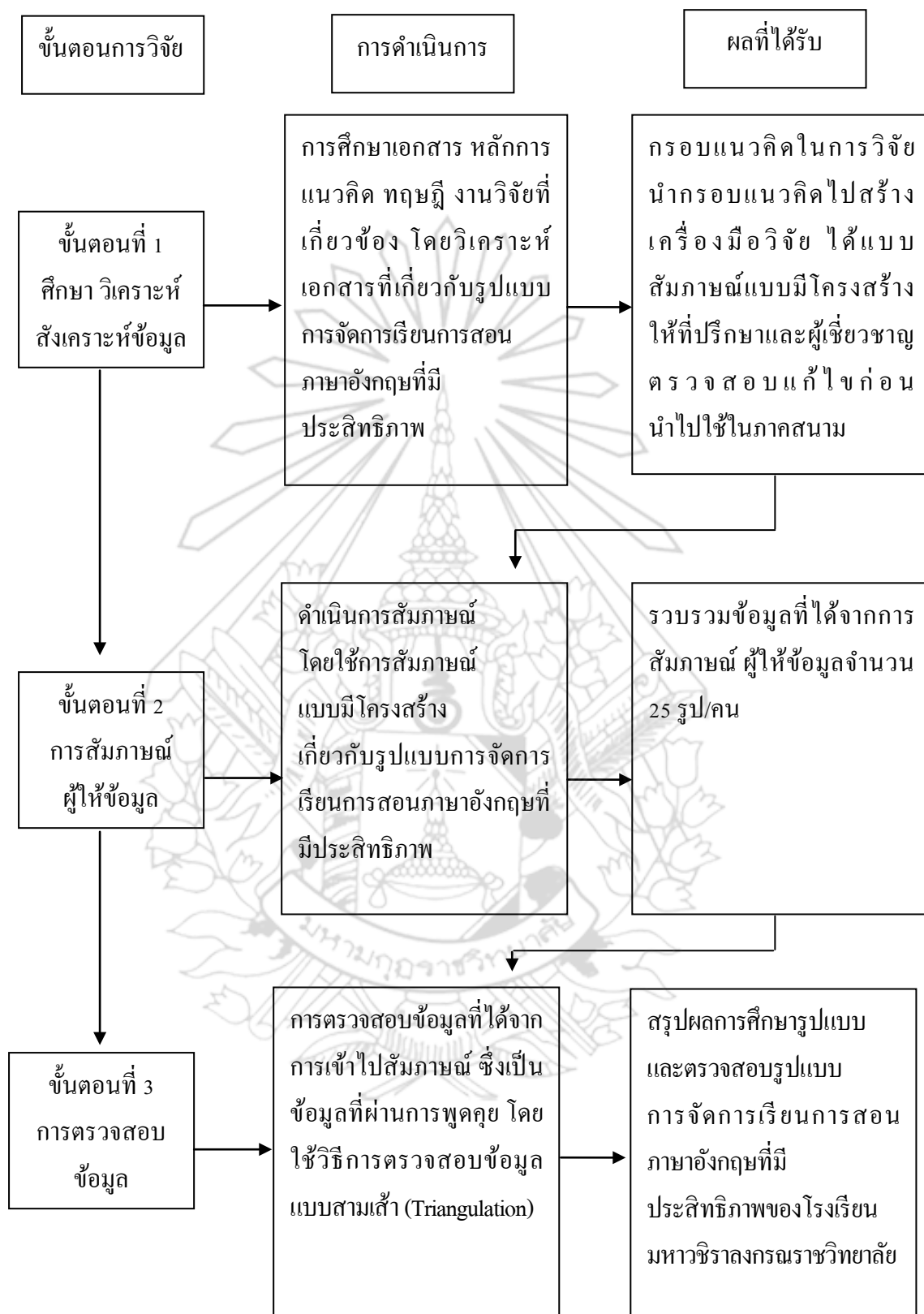
5) นำเสนอข้อมูลที่ทำกรวิเคราะห์ โดยนำข้อสรุปย่อย ๆ มาเชื่อมโยงเพื่อหาข้อสรุปที่ตอบโจทย์การวิจัย โดยจัดทำเป็นแผนภูมิ (Charts) และตารางบรรจุเนื้อหา (Matrices)

6) ประมวลผลและสรุปข้อเท็จจริง โดยระบุความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ การเชื่อมโยงแนวคิด ทฤษฎีกับสิ่งที่ค้นพบในการวิจัย ซึ่งข้อมูลที่สมบูรณ์จะสร้างบทสรุปที่น่าสนใจ

7) พิสูจน์บทสรุป โดยการตรวจสอบความเป็นตัวแทนของข้อมูลว่ามาจากแหล่งที่เป็นตัวแทนจริงหรือไม่ ตรวจสอบผู้วิจัยว่ามีอคติหรือลำเอียงหรือไม่ ตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า การประเมินคุณภาพของข้อมูลโดยอาจตรวจสอบบทสรุปที่ได้จากการวิจัยกับผู้ให้ข้อมูล เมื่อบทสรุปที่ได้มีความน่าเชื่อถือจึงทำเป็นรายงานเพื่อเผยแพร่ต่อไป

3.2.4 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย ที่ได้จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ประมวลผลข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรตามเป็นจริง ในรูปของการบรรยายเนื้อหาเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยจัดเนื้อหาเป็นหมวดหมู่แล้วแบ่งออกเป็นตอน ๆ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปขั้นตอนการวิจัยได้ดังแสดงในภาพที่ 3.1 ดังนี้

แผนภูมิที่ 3.1 แสดงขั้นตอนการวิจัย

บทที่ 4

สภาพพื้นที่ที่ศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ไว้ดังนี้

4.1 สภาพทั่วไปของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

4.1.1 ประวัติโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

4.1.2 พื้นที่และอาณาเขต

4.1.3 การศึกษา

4.1.4 วิทยุทัศน์

4.1.5 พันธกิจโรงเรียน

4.1.6 ยุทธศาสตร์โรงเรียน

4.2 โครงสร้างการบริหารงานของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

4.3 โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

4.3.1 หลักสูตรสถานศึกษา

4.3.2 โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

4.3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

4.1 สภาพทั่วไปของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

4.1.1 ประวัติโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ด้วยพระดำริของสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (จวน อุฏฐายีมหาเถร) วัดมกุฏกษัตริยาราม ที่ว่า “ความสำคัญของการศึกษาของคณะสงฆ์ในปัจจุบันนี้ จะต้องอนุวัติให้ทันกับความเจริญของโลกซึ่งเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา” พระองค์ทรงมีประสงค์ที่จะขยายการศึกษาของคณะสงฆ์ให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น ในปี พ.ศ. 2513-2514 ได้ทรงจัดตั้งคณะกรรมการ ขึ้นทำหน้าที่ร่างหลักสูตรพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาและกระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้เป็นหลักสูตรหนึ่งในปี พุทธศักราช 2514 สมัย ฯพณฯ สุกิจ นิมมานเหมินทร์ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ พระองค์ได้ทรงเปิดโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาแห่งแรกขึ้นชื่อว่า “โรงเรียนวชิรมกุฏ” ที่บริเวณหลังวัดมกุฏกษัตริยาราม กรุงเทพมหานคร เป็นสาขาหนึ่งของ

สภาการศึกษามหาจุฬาราชวิทยาลัย โดยใช้หลักสูตรพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พุทธศักราช 2514

ในปีเดียวกันนี้ นายฉบับ – คุณนายสงวน ชูจิตรมย์ ได้มีจิตศรัทธาถวายที่ดิน 186 ไร่ ที่ตำบลสนับทึบ อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้เป็นที่ตั้งสถานศึกษาของคณะสงฆ์ขยายการศึกษาออกไปสู่ชนบทเปิดทำการสอนพระภิกษุ-สามเณรขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ 6 ประการ คือ

1. เพื่อเป็นสถาบันการศึกษาชั้นสูงของคณะสงฆ์
2. เพื่อเป็นสถานที่พักอาศัยเล่าเรียนของพระภิกษุ-สามเณร
3. เพื่อเป็นสถานที่พักอาศัยเล่าเรียนวิชาการทางพระพุทธศาสนาของชาวต่างประเทศ
4. เพื่อเป็นศูนย์กลางการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการชั้นสูงเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา
5. เพื่อเป็นสถานที่อบรมในด้านการปฏิบัติธรรม
6. เพื่อเป็นสถานที่ศึกษาฝึกอบรมพระภิกษุผู้จะปฏิบัติศาสนกิจในระดับสูง เช่น งาน

ด้านการปกครอง การเผยแผ่ การสาธารณูปการ

ต่อมาปี พ.ศ. 2516 พระเถรานุเถระผู้มีบทบาทในการจัดการศึกษาของคณะสงฆ์หลายรูป เช่น

1. สมเด็จพระญาณสังวร	สมเด็จพระสังฆราชฯ วัดบวรนิเวศวิหาร
2. สมเด็จพระพุทธชินวงศ์	(ประจวบ กนฺตจาโร) วัดมกุฏกษัตริยาราม
3. สมเด็จพระญาณวโรคา	(ประยูร สนฺตงฺกโร) วัดเทพศิรินทราวาส
4. พระธรรมวราจารย์	(แบน กิตฺติสาโร) วัดบวรนิเวศวิหาร
5. พระธรรมปาโมกข์	(สุวรรณ กณฺจโน) วัดมกุฏกษัตริยาราม
6. พระเทพเจติยาจารย์	(วิริยงค์ สิรินฺธโร) วัดธรรมมงคล
7. พระเทพปัญญาภิกขุ	(บรรจง กคฺฉิโต) วัดมกุฏกษัตริยาราม

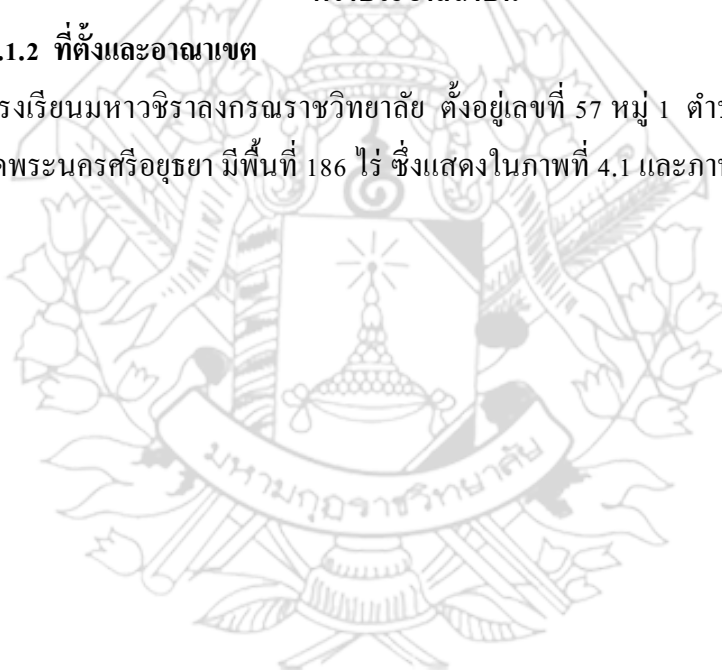
ได้ร่วมกันก่อตั้งสถาบันสงฆ์แห่งนี้ขึ้น เริ่มแรกใช้ชื่อว่า **สภาการศึกษามหามกุฏราชวิทยาลัย สาขาวังน้อย** เป็นที่รู้จักกันของประชาชนโดยทั่วไปว่า “วิทยาลัยสงฆ์วังน้อย” และได้ขอตั้งเป็นวัดชื่อ “**วัดชูจิตธรรมาราม**” ในปี พ.ศ. 2519 เพื่อเป็นเกียรติแก่วงศ์สกุล **ชูจิตารมย์** ผู้ถวายที่ดินเพื่อการก่อตั้ง (ปี พ.ศ. 2521 ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา) ต่อมาเมื่อวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2520 ได้รับพระมหากรุณาธิคุณ พระราชทานพระนามาภิไธยในสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ว่า “**มหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย**” และทรงพระราชทานพระนามาภิไธยย่อว่า “**ม.ว.ก.**” ภายใต้อาณัติกรมจักร พร้อมทั้งพระราชทานสุภาภิตว่า “**วชิรูปมจิตโต ลียา**” (พึงเป็นผู้มีจิตแกร่งประดุจเพชร) ให้เป็นตราประจำสถาบัน

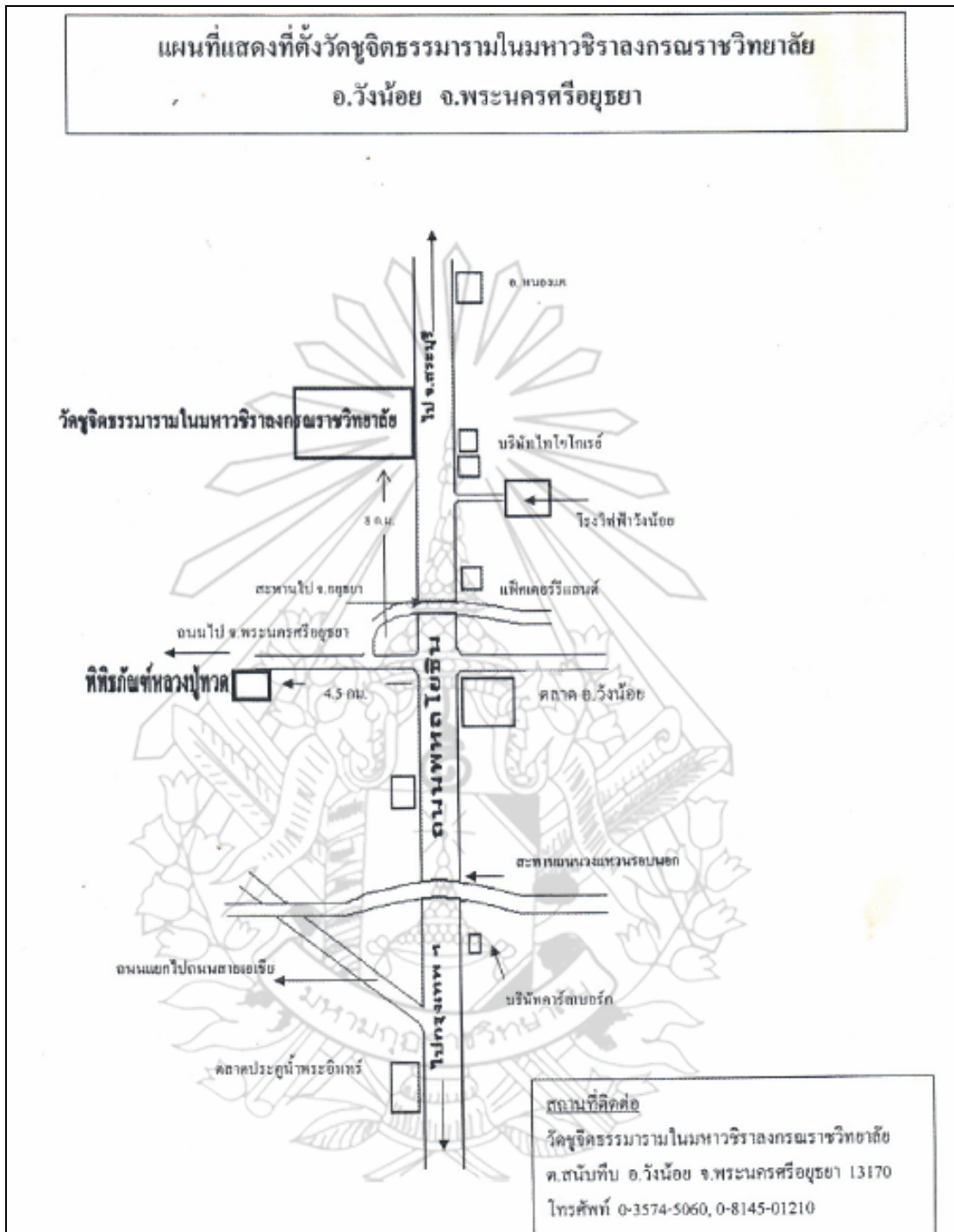

ตราประจำสถาบัน

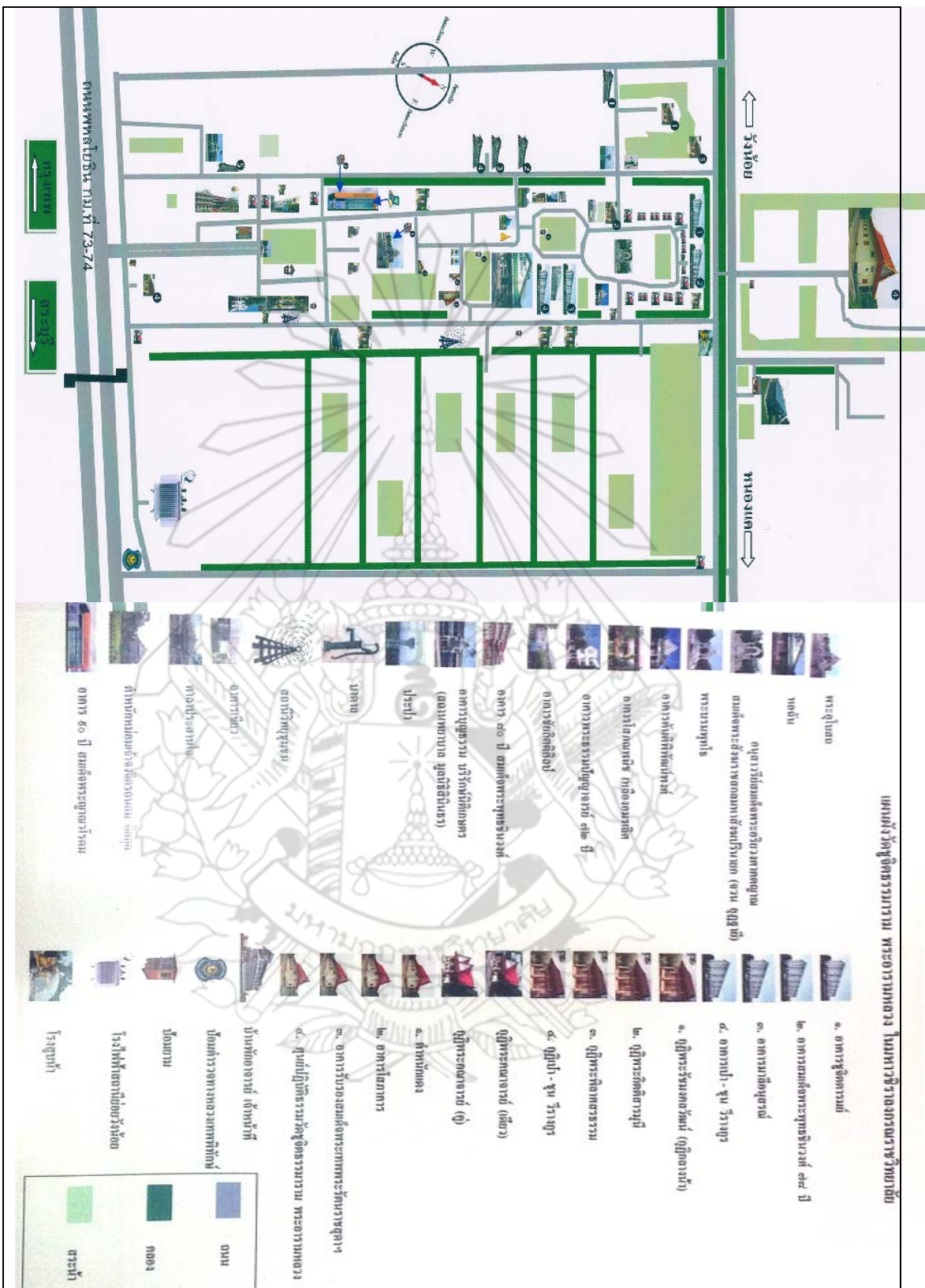
4.1.2 ที่ตั้งและอาณาเขต

โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตั้งอยู่เลขที่ 57 หมู่ 1 ตำบลสนับทึบ อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีพื้นที่ 186 ไร่ ซึ่งแสดงในภาพที่ 4.1 และภาพที่ 4.2 ดังนี้

ภาพที่ 4.1 แผนที่แสดงที่ตั้งวัดจุฬิธรรรามพระอารามหลวง ในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาพที่ 4.2 แผนผังภายในวัดชูจิตธรรมาราม พระอารามหลวง ในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

1.จัดการศึกษาหลักสูตรการศึกษาของคณะสงฆ์ไทย ได้แก่ การเรียนนักธรรม และภาษาบาลี ซึ่งเป็นหลักสูตรโดยตรงสำหรับพระภิกษุ-สามเณร และเป็นรายวิชาบังคับแก่นในการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โดยโรงเรียนจัดการเรียนการสอนในภาคเช้า ตั้งแต่เวลา 08.00 – 10.30 น. ใช้เวลาเรียนวันละ 3 คาบ สัปดาห์ละ 15 คาบ และจัดอบรมพิเศษก่อนสอบ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรของคณะสงฆ์ไทย

2.จัดการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยได้จัดการศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย ได้จัดการเรียนการสอนในภาคบ่าย เริ่มตั้งแต่เวลา 13.00-17.30 น.

4.1.4 วิสัยทัศน์

เป็นผู้นำในการจัดการศึกษาปริยัติสามัญของประเทศที่มีความเป็นเลิศด้านการสร้างศาสนทายาทที่เปี่ยมด้วยภูมิรู้และภูมิธรรม เผยแผ่พระพุทธศาสนาให้เจริญงอกงาม มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมบูรณ์ด้วยความรู้ คู่คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองของชาติและเป็นศาสนทายาท มีความตระหนัก รักท้องถิ่นและดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข

4.1.5 พันธกิจโรงเรียน

พันธกิจ (Mission) เป็นกรอบการดำเนินงานที่เป็นการผสมผสานของภารกิจในสิ่งที่ต้องทำ เพื่อให้บรรลุถึงวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย 3 พันธกิจ ดังนี้

- 1)จัดการศึกษาระดับพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาเพื่อสร้างศาสนทายาท และผู้เรียนที่สมบูรณ์พร้อมด้วยภูมิรู้ และภูมิธรรม
- 2)พัฒนาโรงเรียนให้เป็น โรงเรียนคุณภาพสูงทั้งด้านการจัดการศึกษา การบริหารจัดการ ภายในและด้านบุคลากร
- 3)เผยแผ่และทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาให้เจริญงอกงาม และร่วมสร้างสังคมพุทธธรรม ให้มีความเข้มแข็ง

4.1.6 ยุทธศาสตร์โรงเรียน

โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อาศัยการขับเคลื่อนด้วยวิธีการทางยุทธศาสตร์ให้มีการพัฒนาที่บังเกิดผลสัมฤทธิ์ที่แตกต่าง โดดเด่น และก้าวกระโดด ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- 1)การสร้างและพัฒนาผู้เรียนให้เป็นศาสนทายาทที่มีคุณภาพ
- 2)การพัฒนากระบวนการบริหาร โรงเรียนให้เข้มแข็ง และมีมาตรฐานเป็นโรงเรียนคุณภาพที่ยั่งยืน

3)การเสริมสร้างศักยภาพของโรงเรียนเป็นต้นแบบนำของการจัดการศึกษาปรัยัติธรรม
แผนกสามัญศึกษาของประเทศ

4)การทำนุ บำรุง เผยแผ่พระพุทธศาสนาให้เจริญงอกงาม

4.2 โครงสร้างการบริหารงานของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

โครงสร้างการบริหารงานของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ประกอบด้วย 3 ฝ่ายใหญ่ ๆ ได้แก่ ฝ่ายบริหารงานวิชาการ ฝ่ายบริหารกิจการนักเรียน และฝ่ายบริหารทั่วไป ซึ่งแต่ละฝ่ายจะแยกการบริหารงานออกเป็นกลุ่มงานต่างๆ ดังแสดงในภาพที่ 4.4 และภาพ ที่ 4.5

ภาพที่ 4.4 แสดงโครงสร้างการบริหารงานของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

ภาพที่ 4.5 แสดงโครงสร้างการบริหารวิชาการ

4.3 โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

4.3.1 หลักสูตรสถานศึกษา

ฝ่ายวิชาการ (2551 : 1-3) หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏบรจบุรี จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนานักเรียนในระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยเริ่มตั้งแต่ปี การศึกษา 2553 เป็นมา โดยใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็น กรอบแนวทางในการจัดทำ

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ช่วยให้เกิดความชัดเจนเรื่อง การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และช่วยแก้ปัญหาการเทียบโอนระหว่างสถานศึกษา ในการ พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏบรจบุรี ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จะสะท้อนคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งเป็นกรอบทิศทางในการจัดการศึกษา ทุกรูปแบบ และครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมายในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างแท้จริง โดยมี

หลักการที่สำคัญ 6 ประการ คือ พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ จัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น โครงสร้างมีความยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียน รู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราลงกรณราชวิทยาลัย มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมบูรณ์ด้วยภูมิรู้และภูมิธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองของชาติและเป็นศาสนทายาท โดยกำหนดจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุนทรีย์ และรักการออกกำลังกาย

4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมมีจิตสำนึกที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ 5 ประการ คือ

1. ความสามารถในการสื่อสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดอย่างสร้างสรรค์ มีวิจารณญาณ และคิดเป็นระบบ นำไปสู่การสร้างองค์ความรู้และสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3.ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้ มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา

4.ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม รู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5.ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เลือกใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ มีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

4.3.2 โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง จัดโครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาพื้นฐาน และรายวิชาเพิ่มเติม ในช่วงชั้นที่ 3 (ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ม.1-3) และช่วงชั้นที่ 4 (ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ม.4-6) ดังแสดงในตารางที่ 4.1 และ ตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.1 แสดงโครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 มัธยมศึกษา
ปีที่ 1-3 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ชั้น	รายวิชา	รายวิชาพื้นฐาน		รายวิชาเพิ่มเติม	
		จำนวน หน่วยกิต/ ภาคเรียน	ชม./ภาค เรียน	จำนวน หน่วยกิต/ ภาคเรียน	ชม./ภาค เรียน
ม.1	วิชาภาษาอังกฤษ รหัส อ21101	1.5	60		
	วิชาภาษาอังกฤษ รหัส อ21102	1.5	60		
	รายวิชาภาษาอังกฤษ ฟัง พูด 1 รหัส อ 30201			0.5	20
	รายวิชาภาษาอังกฤษ ฟัง พูด 2 รหัส อ 30201			0.5	20
ม.2	วิชาภาษาอังกฤษ รหัส อ22101	1.5	60		
	วิชาภาษาอังกฤษ รหัส อ22102	1.5	60		
	รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1			0.5	20
	รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 2			0.5	20
ม.3	วิชาภาษาอังกฤษ รหัส อ23101	1.5	60		
	วิชาภาษาอังกฤษ รหัส อ23102	1.5	60		
	รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการอ่าน 1			0.5	20
	รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการอ่าน 2			0.5	20

(ที่มา : ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 2551 : 32-33)

ตารางที่ 4.2 แสดงโครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 4 มัธยมศึกษา
ปีที่ 4-6 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ชั้น	รายวิชา	รายวิชาพื้นฐาน		รายวิชาเพิ่มเติม	
		จำนวนหน่วยกิต/ ภาคเรียน	ชม./ ภาคเรียน	จำนวนหน่วยกิต/ ภาคเรียน	ชม./ภาค เรียน
ม.4	วิชาภาษาอังกฤษ รหัส อ31101	1	40		
	วิชาภาษาอังกฤษ รหัส อ31102	1	40		
	รายวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ 1 รหัส อ 30201			0.5	20
	รายวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ 2 รหัส อ 30201			0.5	20
	รายวิชาภาษาอังกฤษสนทนา 1			1.5	60
	รายวิชาภาษาอังกฤษสนทนา 2			1.5	60
	รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน เขียน 1			1.5	60
	รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน เขียน 2			1.5	60
ม.5	วิชาภาษาอังกฤษ รหัส อ32101	1	40		
	วิชาภาษาอังกฤษ รหัส อ32102	1	40		
	รายวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ 3 รหัส อ 30201			0.5	20
	รายวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ 4 รหัส อ 30201			0.5	20
	รายวิชาภาษาอังกฤษสนทนา 3			1.5	60
	รายวิชาภาษาอังกฤษสนทนา 4			1.5	60
	รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน เขียน 3			1.5	60
	รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน เขียน 4			1.5	60
ม.6	วิชาภาษาอังกฤษ รหัส อ33101	1	40		
	วิชาภาษาอังกฤษ รหัส อ33102	1	40		
	รายวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ 5 รหัส อ 30201			0.5	20
	รายวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ 6 รหัส อ 30201			0.5	20
	รายวิชาภาษาอังกฤษสนทนา 5			1.5	60
	รายวิชาภาษาอังกฤษสนทนา 6			1.5	60
	รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน เขียน 5			1.5	60
	รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน เขียน 6			1.5	60

(ที่มา : ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 2551 : 31-37)

4.3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย จัดการเรียนการสอนนักธรรมและบาลี ควบคู่กับการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ คู่คุณธรรม มุ่งเน้นผลิตศาสนทายาทที่มีคุณภาพตามวิสัยทัศน์ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนสู่การพัฒนาคุณภาพโรงเรียน รองรับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและภายนอกองค์กร เพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชน

ภาพที่ 4.6 กิจกรรมการเรียนการสอนแผนกนักธรรม-บาลี และแผนกสามัญศึกษา

กิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เน้นการจัดการเรียนการสอนทั้งในชั้นเรียน และนอกชั้นเรียน ครูผู้สอนจัดกิจกรรมนำนักเรียนออกไปทัศนศึกษานอกสถานที่ ในแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยว เพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ในชั้นเรียนไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพ นักเรียนมีความกล้าที่จะแสดงออกในการสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างเต็มความสามารถ ไม่เกิดความกลัวที่จะเรียนภาษาต่างประเทศ เป็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในอนาคต

ภาพที่ 4.7 แสดงกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน

บทที่ 5

ผลการวิเคราะห์

การวิจัย เรื่องรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย เป็นการวิจัยคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ

- 1.ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
- 2.ตรวจสอบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

5.1 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอน 5 รูปแบบ เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ดีและมีประสิทธิภาพอยู่แล้ว เพียงแต่นำรูปแบบใดมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ขึ้นอยู่กับบริบทของโรงเรียน ครูผู้สอน และผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ดีที่สุด และมีประสิทธิภาพสูงสุดเรียงลำดับความมีประสิทธิภาพจากมากไปหาน้อย แสดงได้ดังตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 แสดงความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์ เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ

รูปแบบการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ	ระดับความคิดเห็น					รวม(รูป/คน)
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1. รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	19	3	3	0	0	25
2. รูปแบบการสอนแบบบูรณาการ	1	16	7	1	0	25
3. รูปแบบการสอนการทำโครงการ	0	3	13	9	0	25
4. รูปแบบการสอนที่เน้นเนื้อหา	5	3	2	15	0	25
5. รูปแบบการสอนเพื่อจุดประสงค์ เฉพาะ	0	0	0	0	25	25
รวม	25	25	25	25	25	

จากตารางที่ 5.1 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ จำนวน 19 รูป/คน ให้ความคิดเห็นว่า รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่ดีที่สุด และมีประสิทธิภาพสูงสุดเป็นลำดับที่ 1 เพราะจุดประสงค์ของการเรียนภาษาอังกฤษก็เพื่อจะสื่อสารโต้ตอบกันให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ซึ่งรูปแบบการสอนเพื่อการสื่อสารนั้นเน้นฝึกทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ จากการได้สัมภาษณ์นักเรียนที่เรียนแต่เนื้อหาเพียงอย่างเดียว เรียนไปนาน ๆ ก็ลืม แต่ถ้าสื่อสารได้ฟังได้พูดได้ อ่านได้เขียนได้ เริ่มจากระดับที่ง่าย ๆ เริ่มไประดับที่ยากขึ้นเรื่อย ๆ หากนักเรียนได้ฝึกบ่อย ๆ จะทำให้นักเรียนกล้าที่จะคิด กล้าที่จะพูดและกล้าที่จะแสดงออก รองลงมาคือรูปแบบที่สองการสอนแบบบูรณาการ มีจำนวน 16 รูป/คน เพราะการเรียนต้องควบคู่กับทุกวิชาต้องเชื่อมโยงกันได้หมด รูปแบบที่สามการเรียนการสอนแบบทำโครงการ มีจำนวน 13 รูป/คน เพราะเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดเป็นของตัวเอง ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนมีกระบวนการคิด วิเคราะห์ แยกแยะอย่างเป็นลำดับขั้นตอน และทำงานอย่างเป็นระบบ ไม่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายที่ต้องนั่งเรียนในห้องเรียนอย่างเดียว ได้หัดแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง และเรียนรู้การแบ่งภาระหน้าที่และการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม รูปแบบที่สี่รูปแบบการสอนที่เน้นเนื้อหา มีจำนวน 15 รูป/คน ซึ่งการสอนโดยวิธีนี้ครูจะเป็นผู้ควบคุมดูแล หากครูสามารถถ่ายทอดความรู้ได้ดี นักเรียนจะได้เนื้อหาที่ครบถ้วน จดจำเนื้อหา แนวคิดและทฤษฎีตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในกรอบการเรียนรู้ และรูปแบบสุดท้ายคือรูปแบบการเรียนการสอนแบบเฉพาะทาง ซึ่งก็ถ้าสอน

เฉพาะในเรื่องของโรงแรมการใช้ภาษาในการเป็นไกด์ ก็เป็นเรื่องเฉพาะทางเนื้อหาที่จะไม่ครอบคลุมเท่าที่ควรจะเน้นเฉพาะเรื่อง ๆ ไป แต่หากนำมาเฉพาะเจาะจงในด้านการเผยแพร่พระพุทธศาสนา ก็จะเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนพระปริยัติธรรมในการเผยแพร่พระพุทธศาสนาสืบไป

จากการวิเคราะห์การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล จำนวน 25 รูป/คน ได้สรุปผลการวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยและแนวทางแก้ไขรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในแต่ละรูปแบบ ดังนี้

5.1.1 รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เรื่องรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดัตย พบว่า รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จะส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษในด้านการสื่อสาร เพราะเป็นการเรียนการสอนใน 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ เกิดความมั่นใจ กล้าแสดงออก การมีปฏิสัมพันธ์ มีการพูดจาโต้ตอบกันบ่อย ๆ ความมั่นใจในการใช้ภาษาจะเกิดขึ้นเองโดยอัตโนมัติ การสื่อสารภาษาอังกฤษที่เน้นการพูดเป็นหลัก การเขียน การนำเสนอ หากทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ จะเกิดทักษะ และการเรียนรู้ ไม่มุ่งเน้นการท่องจำ เพราะภาษาอังกฤษต้องอาศัยความเข้าใจและปฏิบัติจริง ซึ่งจุดเด่นของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ เป็นจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายของการเรียนภาษา ซึ่งในอนาคตประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทุกคนต้องสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ฉะนั้น การสื่อสารที่สำคัญคือการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ซึ่งมีประโยชน์และมีความจำเป็นต่อนักเรียนที่จะนำไปพัฒนาด้านการสื่อสารกับชาวต่างชาติ และรูปแบบการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ ในอนาคตนักเรียนที่จบจากโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดัตย อาจลาสิกขา ก็สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ และการศึกษาต่อได้

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นทักษะการฟัง และทักษะการพูด คือ สิ่งที่ได้พบได้เห็นในชีวิตประจำวัน และอาชีพ พูดทักทาย การแนะนำตัวเอง ครอบครัวยุทธกิจวัตรประจำวัน สิ่งที่ชอบและไม่ชอบ งานอดิเรก การพูดออกคำสั่ง การขอร้องได้ และสามารถตั้งคำถาม ถามผู้อื่นในเรื่องดังกล่าวได้ ส่วนการสอนที่เน้นทักษะการอ่านและการเขียน จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจ มีความเพลิดเพลินสนุกสนาน เกิดนิสัยรักการอ่าน การแสวงหาความรู้ สามารถเขียนรูปประโยค ข้อความหรือเรียงความเรื่องต่าง ๆ ได้ เพื่อสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง

จุดด้อย ของรูปแบบการสอนเพื่อการสื่อสาร (1) ด้านอาจารย์ผู้สอน ครูผู้สอนเป็นคนไทย การสื่อสารย่อมจะไม่ใช่เป็นธรรมชาติและไม่เข้าถึงความลึกซึ้งของภาษาเท่าที่ควร และไม่มีครู

สอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมาสอนด้านการพูดหรือสนทนา (2) ด้านผู้เรียน นักเรียนโดยรวมยังมีพื้นฐานภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำและปานกลาง ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่มาจากโรงเรียนในชนบท หลากหลายพื้นที่ จึงมีพื้นฐานทางด้านภาษาที่แตกต่างจากนักเรียนโรงเรียนทั่ว ๆ ไป สังเกตได้จาก ผู้เรียน ไม่กล้าแสดงออกในเรื่องของการสื่อสาร โดยการใช้ภาษาอังกฤษ เกิดความประหม่า กลัวพูด ผิด ไม่รู้จะสื่อสาร หรือโต้ตอบอย่างไรกับคู่สนทนา โดยเฉพาะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ยังขาดทักษะด้านการเขียน และการพูด

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลมีข้อเสนอแนะ

1. จัดให้มีครูสอนหรือเชิญวิทยากรที่เป็นชาวต่างประเทศที่พูดภาษาอังกฤษ เพื่อนักเรียน จะได้มีประสบการณ์สื่อสารกับชาวต่างชาติเจ้าของภาษาได้อย่างดี และมีประสบการณ์ตรง
2. ครูผู้สอนต้องปลูกฝังเรื่องของการใช้ภาษา ให้นักเรียนกล้าที่จะแสดงออกไม่ต้องกลัวผิด ครูต้องคอยให้คำแนะนำ และเป็นกำลังใจให้เมื่อเด็กกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษ ไม่กลัวโทษ หรือทำ โทษ
3. ครูผู้สอน จัดให้มีการจัดกิจกรรมหน้าชั้นเรียน ให้นักเรียนได้หัดพูดคำง่าย ๆ ซึ่งจะทําให้เกิดความสนุกสนาน และกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ อยากแสดงออก ไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน จัดให้มีเกมส์ตอบคำถาม หรือเขียนคำศัพท์ง่าย ๆ ให้ผู้เรียนไม่เกิดความกลัวที่จะเรียน ภาษาอังกฤษ รวมทั้งหาสื่อที่ทันสมัย และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการเรียนการสอน เพื่อให้เป็นแหล่ง ค้นคว้าข้อมูลให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน
4. ควรให้นักเรียนฝึกทักษะการเขียน โดยฝึกเขียนคำ (word) ง่าย ๆ ก่อนเขียนเป็นอักษร พยัญชนะ สระ จนชำนาญแล้วฝึกเขียนคำ (word) แล้วจึงพัฒนาการเขียนเป็นวลี ประโยค ด้าน ทักษะการพูด ควรฝึกให้นักเรียนมาพูดแนะนำตัวเองหน้าชั้นเรียนในชั่วโมงเรียนทุก ๆ ครั้งที่มีการ เรียน ผลัดเปลี่ยนกัน ประมาณชั่วโมงละ 2 รูป เพื่อเป็นการฝึกให้กล้าแสดงออกทักษะการพูด
5. ควรปรับพื้นฐานให้กับเด็กนักเรียนที่เรียนอ่อนด้านภาษาอังกฤษ และควรมีการสอน เสริมให้กับนักเรียนเพิ่มเติม การสอนที่จะได้ผลจริงต้องมีวิธีการปฏิบัติจริง นักเรียนต้องปฏิบัติโดย การฝึกเขียน โดยการฝึกพูด โดยการฝึกอ่าน พยายามให้เขาได้ปฏิบัติซ้ำ ๆ หรืออาจจะมีการเรียนรู้ นอกสถานที่ ได้สื่อสารกับชาวต่างชาติ เพราะว่าภาษา ถ้าเราเรียนรู้ภาษาแต่ไม่สามารถนำไปใช้ให้ เกิดประโยชน์ได้ก็ไม่มีประโยชน์อะไร พยายามให้นักเรียนได้มีการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติกับ ครูที่มีความชำนาญด้านภาษาอังกฤษ มีการเขียนจดหมาย มีการส่ง e-mail มีการสื่อสารกันเพื่อให้ เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางด้านภาษา

5.1.2 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เรื่องรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดงขาม พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ จะส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษในด้านการบูรณาการ การเชื่อมโยงวิชาต่าง ๆ มาเชื่อมกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทำให้เกิดการคิดสร้างสรรค์ นักเรียนจะรู้จักการคิด วิเคราะห์ แยะแยะ สามารถนำเรื่องราวต่าง ๆ มาคิดสร้างสรรค์ มีการตีความ การประเมินได้ดียิ่งขึ้น เพราะว่าการบูรณาการจะเชื่อมโยงถึงวิชาอื่น ซึ่งสามารถบูรณาการได้ทุกศาสตร์ ทุกภาษา เช่น วิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สุขศึกษา และยังมีวิชาอื่น ๆ ที่สามารถนำมาบูรณาการในรูปแบบของการสอนภาษาอังกฤษ ยกตัวอย่างเช่น วิชาคณิตศาสตร์ก็สามารถบูรณาการได้ ในรูปแบบของภาษาอังกฤษ โดยการบวก ลบ คูณ หาร สอนให้นักเรียนได้เรียนรู้ เป็นต้น นักเรียนสามารถที่จะเปิดรับได้หลากหลายวิชา เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษในแต่ละวิชา แต่ละหมวด สาขาวิชาที่ครูผู้สอนให้บูรณาการส่งผลดีต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา สามเณรสามารถเข้าถึงวิชานั้น ๆ ได้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากขึ้น

จุดเด่นอีกประการ คือ การจัดการเรียนการสอนมีความอิสระ ไม่ต้องกำหนดรูปแบบชัดเจนว่าจะต้องเริ่มต้นที่ภาษาอังกฤษ อาจจะเริ่มต้นด้วยการทำกิจกรรมอื่น ๆ แล้วโยงเข้ามาเชื่อมโยงกับภาษาอังกฤษ ยกตัวอย่างเช่น ในห้องเรียนอาเซียน ทุกประเทศต้องมีภาษาเป็นของตัวเอง การที่จะสื่อสารให้เข้าใจตรงกันต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการเชื่อมโยง จึงถือเป็นส่วนหนึ่งของการบูรณาการ ผู้เรียนอาจจะเรียนวิชาอื่นแต่ผู้สอนสามารถสอดแทรกเข้าไปโดยผู้เรียนไม่เกิดความรู้สึกว่าถูกบังคับให้เรียนภาษาอังกฤษ อาจจะมีหลากหลายที่น่าสนใจ และเกิดความสนุกมากขึ้น

ทักษะการเรียนการสอนแบบบูรณาการหากนำมาปรับใช้กับนักเรียน จะมีความเหมาะสมในด้านบูรณาการเนื้อหาสาระของวิชาอื่นเข้ามาเพิ่มเติม เชื่อมโยงวิชาต่าง ๆ ให้นักเรียนมีความรู้ มีการคิดแบบบูรณาการ เกิดการเรียนรู้ที่จะศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมากขึ้น เป็นการนำเอาประมวลความรู้รอบด้านที่นักเรียนมีอยู่มาใช้ ซึ่งการบูรณาการสามารถนำวิชาภาษาอังกฤษมาเชื่อมโยงกับวิชาอื่น ๆ ที่นักเรียนชอบมาเชื่อมโยงกัน ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจกระกระตือรือร้นที่จะเรียน หัดให้นักเรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ แยะแยะได้

จุดดีของการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

1. หากนำรูปแบบนี้มาใช้เพื่อการสื่อสาร การบูรณาการก็เป็นเรื่องที่จะเรียนซ้ำ เพราะต้องรวบรวมทุกอย่างเข้ามาด้วยกัน การบูรณาการต้องเริ่มจากบูรณาการด้านการฟัง พูด อ่านและเขียน ซึ่งสิ่งแรกนักเรียนต้องเริ่มจากการฟังก่อน ฟังแล้วอ่าน ฟังแล้วพูด และฟังแล้วนำมาเขียน

ซึ่งท้ายที่สุดก็กลับเข้ามาในรูปของการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน และ ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน ต้องมีความสามารถและความพร้อมในเรื่องของการบูรณาการการ เชื่อมโยงเนื้อหาวิชาอื่น ๆ เข้ามาเชื่อมกับวิชาภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนเห็นภาพได้อย่างชัดเจน ครูผู้สอนจะต้องสังเกตหรือรับรู้ถึงความสนใจของนักเรียนว่ามีความสนใจมากน้อยเพียงใด นอกจากวิชาภาษาอังกฤษแล้วนักเรียนชอบวิชาอะไรหรือเนื้อหาใดที่สามารถนำวิชานั้นมาเชื่อมโยง กับวิชาภาษาอังกฤษที่สอนได้ ซึ่งจะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่อยากจะเรียนมากขึ้น หรือ สนุกกับการเรียนเพิ่มขึ้น

2. จำนวนครูผู้สอนมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน เพราะครูผู้สอนแต่ละคนมีชั่วโมง สอนมาก สอนหลายวิชาในทุกกลุ่มสาระ และครูผู้สอนหลายท่านมีภาระงานอื่นที่นอกเหนือจาก ภาระการสอนหนังสือ ทำให้เวลาในการเตรียมการสอนไม่เพียงพอ

3. นักเรียนในระดับมัธยมต้นไม่ค่อยกล้าแสดงออก ยังไม่รู้จักคิด วิเคราะห์ แยกแยะ ขาด ความเชื่อมั่น และขาดความร่วมมือจากนักเรียน ซึ่งครูผู้สอนจะต้องคอยให้คำแนะนำ และ เชื่อมโยงวิชาการต่าง ๆ เช่น วิชาพุทธศาสนาอาจจะพูดถึงศีล 5 ฯลฯ เป็นภาษาอังกฤษง่าย ๆ ให้ ผู้เรียนเห็นภาพได้อย่างชัดเจน

4. ข้อจำกัด ด้านเวลา ซึ่งนักเรียนไม่ค่อยมีเวลาที่จะเตรียมตัว ผู้สอนต้องเอาเนื้อหาหลาย ๆ อย่างมารวมกันที่เรียกว่าบูรณาการ จึงทำให้นักเรียนเกิดความเครียดและไม่อยากเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะนักเรียนมีข้อจำกัด ในบางกิจกรรม เช่น นักเรียนที่เป็นสามเณรไม่ได้เรียน วิชาดนตรี ร้องเพลง หรือกีฬา จึงไม่ได้นำกิจกรรมเหล่านั้นมาใช้ในการบูรณาการกับวิชา ภาษาอังกฤษ ซึ่งการเชื่อมโยกับวิชาอื่น ๆ ต้องใช้ประสบการณ์ตรงของครูผู้สอนนำมาปรับใช้กับ ผู้เรียน จะเป็นประโยชน์มากสำหรับนักเรียนที่เป็นสามเณร ต่อไปจะต้องเป็นผู้ที่เผยแผ่ศาสนาหรือ อาจจะไปทำงาน นักเรียนก็สามารถบูรณาการภาษาอังกฤษได้ทุกกรณี

5. ครูผู้สอนต้องมีความเข้าใจในธรรมชาติของเนื้อหา นั้น ๆ ว่า เวลาจะสอนเรื่องใดต้อง นำมาวิเคราะห์เนื้อหา ว่าเรื่องที่สอนมีความสัมพันธ์บูรณาการกับเรื่องใดได้บ้าง ซึ่งต้องใช้ ความสามารถของครูผู้สอนค่อนข้างสูง ครูจึงควรมีความพร้อมและสามารถบูรณาการเนื้อหาวิชา อื่น ๆ เชื่อมโยงกับภาษาอังกฤษได้ โดยการนำภาษาอังกฤษไปสอดแทรกอยู่ในทุกเนื้อหาวิชา

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลมีข้อเสนอแนะ

(1) โรงเรียนต้องจัดให้มีการฝึกอบรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแก่ครูผู้สอนเป็น ระยะ ๆ เพื่อจะได้พัฒนาการสอนในทุก ๆ ด้าน และมีการบูรณาการวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกันให้ เชื่อมโยงกัน เพื่อจะได้เชื่อมโยงความรู้ที่หลากหลายสาขาวิชา ให้มีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กัน

(2) ครูผู้สอนจะต้องดูเนื้อหาว่าจะบูรณาการเนื้อหาอะไรบ้างเข้าไปในบทเรียนและต้องคอยควบคุมการเรียนการสอนไม่ให้นักเรียนออกนอกบทเรียนมากเกินไป เพราะจะทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่ได้ผลเท่าที่ควร ครูผู้สอนต้องมีการพัฒนาปรับปรุงความรู้เพิ่มเติม ทำอย่างไรถึงจะทำให้ให้นักเรียนได้เข้าถึงและก็เข้าใจและก็อยากจะเรียนวิชานั้น ๆ โดยการเน้นให้ทำกิจกรรมที่ใช้กระบวนการคิดมากขึ้น เมื่อนักเรียนได้เปิดความคิด เปิดมุมมอง และให้นักเรียนพูดออกมา โดยครูผู้สอนไม่ต้องเน้นว่าต้องถูกหรือผิด

(3) ครูผู้สอนจะต้องบูรณาการเนื้อหาและบทเรียนต่าง ๆ ให้เชื่อมโยงกับศาสตร์วิชาอื่น เพื่อนำมาใช้กับนักเรียนได้ ไม่ให้เนื้อหาเยิ่นเย้อเกินไป ผู้เรียนสามารถรู้และเข้าใจได้โดยการบูรณาการผ่านการฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน คือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเน้นเนื้อหาที่ไม่เยิ่นเย้อเกินไปเพื่อเป็นการปูพื้นฐานเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องการใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเบื่อและคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษเยิ่นเย้อเกินไป

(4) เน้นเนื้อหาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเทศต่าง ๆ ให้มากขึ้น โดยเฉพาะประเทศในกลุ่มอาเซียน และเน้นด้านสังคม และวัฒนธรรมของแต่ละประเทศนั้น นักเรียนจะต้องรู้และสื่อสารกับเขาได้ สามารถจะนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต การประกอบอาชีพ และการศึกษาต่อในอนาคตได้

(5) ครูผู้สอนต้องคอยสังเกตว่านักเรียนชอบเรียนวิชาอะไร สนใจเนื้อหาแบบไหน เพื่อที่จะได้นำมาประยุกต์และเชื่อมโยงกับวิชาภาษาอังกฤษให้เกิดความอยากรู้ อยากเห็นและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการอยากเรียนรู้อีกมากขึ้น และนำศาสตร์วิชาอื่นมาบูรณาการกับทักษะภาษาอังกฤษ 4 ด้าน คือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้เชื่อมโยงกัน

(6) ผู้สอนต้องรู้และทำความเข้าใจในความสามารถและความชื่นชอบของตัวนักเรียนเอง ว่านักเรียนสนใจในเรื่องใด ในด้านไหนแล้วก็นำความสนใจหรือสิ่งที่ต้องการจะเรียนรู้จากวิชาภาษาอังกฤษเข้ามาสอดแทรกเชื่อมโยงให้สัมพันธ์กับวิชาที่จะสอน โดยสอนพื้นฐานจากเรื่องง่าย ๆ ที่อยู่รอบตัว ให้ผู้เรียนเข้าใจและมีวิวัฒนาการ ไปเรื่อย ๆ อาจจะไม่ต้องสอนในห้องเรียนอาจจะไปนอกห้องเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น

5.1.3 รูปแบบการสอนการเรียนรู้จากการทำโครงการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เรื่องรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราลงกรณราชวิทยาลัย พบว่า รูปแบบการสอนการเรียนรู้จากการทำโครงการ จะส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษในด้านการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ มีเหตุผล มีหลักการ ฝึกประสบการณ์นักเรียน และรู้จักการทำงานร่วมกัน เป็นกลุ่ม วิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น จุดเด่นของการสอนการเรียนรู้จากการทำโครงการ คือ

ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง นักเรียนได้เรียนรู้การทำงาน การศึกษาค้นคว้าและรู้จักแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง และทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม หัวใจวิเคราะห์ แยกแยะ และสรุปผลการทำโครงการนั้น ๆ และผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองสนใจ เกิดความอยากรู้อยากเห็น และอยากเรียนรู้ ทำให้นักเรียนกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ด้วยตัวเอง รู้จักการทำโครงการและวางแผนการทำงาน ระยะเวลาในการทำงาน และผลที่ได้รับ อันเป็นพื้นฐานในการทำงานของตัวหรือกลุ่มงานอย่างมีเป้าหมาย และความสำเร็จ

จุดด้อยคือ การทำโครงการต้องเป็นเรื่องที่นักเรียนสนใจและเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับภาษาอังกฤษ หากเป็นโครงการที่เน้นเนื้อหาล้วน ๆ นักเรียนจะรู้สึกว่ายากเกินไป ไม่อยากทำ และการทำงานร่วมกันเป็นทีม อาจมีปัญหาโดยเฉพาะความรับผิดชอบในหน้าที่ของแต่ละคน เพราะนักเรียนบางคนยังขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย นักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำโครงการ คิดว่าการทำโครงการส่วนใหญ่เป็นการทำโครงการเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์โดยตรง มีความยุ่งยากซับซ้อน จึงทำให้การทำโครงการเป็นสิ่งที่ยากเกินไปที่จะนำมาเชื่อมโยงกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ดังนั้น การทำโครงการจึงเป็นเรื่องที่ยากสำหรับนักเรียนที่ไม่ชอบการทำโครงการหรือรายงานหรือรูปแบบที่ยุ่งยากสำหรับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การเรียนการสอนแบบการทำโครงการ ต้องมีการเตรียมความพร้อมหลายอย่าง ทั้งการเตรียมตัวสำหรับผู้เรียน อุปกรณ์และสื่อต่าง ๆ ที่ใช้สำหรับทำโครงการ ผู้เรียนต้องมีการเตรียมการและใช้เวลาพอสมควรที่จะต้องลงมือทำให้ออกมาเป็นโครงการชิ้นหนึ่งได้ ต้องใช้เวลานาน ที่สำคัญต้องมีครูผู้สอนคอยชี้แนะและให้คำแนะนำในกรณีที่นักเรียนมีปัญหาหรือไม่เข้าใจในการทำโครงการเมื่อนักเรียนเข้าใจแล้วจะได้ทำการค้นคว้าด้วยตนเอง เพราะการทำโครงการเน้นให้นักเรียนทำการค้นคว้าด้วยตนเอง

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลมีข้อเสนอแนะ

1. โรงเรียนต้องจัดสภาพแวดล้อม และสื่อการเรียนการสอนให้มีความทันสมัย มีเทคโนโลยีสารสนเทศ และอินเทอร์เน็ตที่เป็นแหล่งข้อมูลให้นักเรียนศึกษา ค้นคว้าได้ อย่างเพียงพอและเหมาะสม และมีครูผู้สอนคอยเป็นที่ปรึกษา ให้คำชี้แนะแนวทางการศึกษาด้วย

2. สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนมีความรู้สึกรักอยากทำโครงการ เพราะนักเรียนมีความรู้สึกรักว่าการทำโครงการยากเกินไป

3. ฝึกให้นักเรียนคิด และพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีเหตุมีผลว่าต้องมีสาเหตุก่อนถึงจะมีผลตามมา ถ้านักเรียนคิดอย่างมีเหตุมีผลก็จะสามารถพัฒนาการสอนแบบโครงการ โดยมีครูคอยให้คำชี้แนะอยู่ห่าง ๆ คอยให้คำปรึกษาเวลามีปัญหา และหาแนวทางแก้ไขปัญหาาร่วมกัน

4.ครูต้องมีเวลาศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องการทำโครงการต่าง ๆ ที่ให้นักเรียนทำ และมีเวลาตรวจงาน ให้คำแนะนำปรึกษา และในการทำโครงการครูต้องทำข้อตกลงและอธิบายให้นักเรียนเข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติจริง

5.ทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับการทำโครงการรูปแบบที่ชัดเจนคืออะไร เพื่อให้ นักเรียนเกิดความเข้าใจในรูปแบบ โดยไม่เข้าใจผิดว่าการทำโครงการทำเฉพาะวิชาวิทยาศาสตร์ เท่านั้น แต่สามารถนำมาเชื่อมโยงกับวิชาอื่น ๆ ได้ และวิชาภาษาอังกฤษก็สามารถนำมาทำโครงการได้เช่นกัน

5.1.4 รูปแบบการเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เรื่องรูปแบบการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของ โรงเรียนมหาชิรราชลงกรณราชวิทยาลัย พบว่า รูปแบบ การเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา จะส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษในด้าน อาจารย์ผู้สอนและนักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน และทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการ เรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น เช่น หลักไวยากรณ์เพราะอาจารย์ผู้สอนต้องไปแสวงหาเนื้อหาและทำ ความเข้าใจให้แจ่มชัดก่อนนำมาสอนผู้เรียน ครูผู้สอนจะมีการเตรียมการสอนในเนื้อหาที่จะสอน เป็นอย่างดี นักเรียนก็ได้เรียนรู้โดยเข้าใจและสามารถนำไปใช้ได้

จุดเด่น คือ ครูผู้สอนสามารถที่จะสอนในรูปแบบที่กำหนดเนื้อหาได้แน่นอน นักเรียนจะ จดจำแนวคิด ทฤษฎีและเนื้อหาที่เรียนได้อย่างแม่นยำ มีทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการ เขียนดีขึ้น และมีความรู้ในวิชาอื่นมากขึ้น โดยเรื่องที่เรียนมาบูรณาการกับวิชาอื่น เช่น การเรียน เรื่อง Health ก็นำวิชาคหกรรม หรือวิชาพลศึกษาและสุขศึกษามาเป็นองค์ความรู้ประกอบ การ เน้นที่เนื้อหา ก็เป็นการนำวิชาที่สอนผ่านกระบวนการทั้ง 4 ทักษะ คือการฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้คือพื้นฐานในการเรียนภาษาไม่ว่าภาษาใด ๆ ฉะนั้นถ้าเน้นเนื้อหาเป็นเรื่อง ๆ จะเป็นผลดี นักเรียนจะมีความรู้มีพื้นฐานที่จะนำไปใช้ในการเรียนในระดับที่สูงขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิด ความคิดวิเคราะห์และประเมินความรู้สู่การเรียนรู้ในแบบอื่น ๆ ได้ ครูผู้สอนต้องทำความเข้าใจ เกี่ยวกับทักษะพิเศษของนักเรียนแต่ละคนว่า มีความถนัดในด้านใด ควรเน้นเนื้อหาให้ตรงกับ ความ ถนัดของผู้เรียนแต่ละบุคคล เพื่อเป็นการต่อยอดในสิ่งที่นักเรียนเข้าใจอยู่แล้ว และสามารถนำไป ขยายการอ่าน การฟัง การพูด และการเขียน ทำความเข้าใจในเรื่องอื่น ๆ สามารถนำไปสู่การเรียนรู้ มากยิ่งขึ้นได้

จุดด้อย คือ นักเรียนไม่มีความคิดเป็นของตัวเอง คือคอยรับอย่างเดียวไม่มีการนำความรู้ มาบูรณาการให้ความคิดแตกยอดออกไป เน้นเนื้อหาที่อยู่ในตำรา จดจำเฉพาะที่เรียนในตำรา แต่ หากเนื้อหาแตกต่างจากตำราที่เรียน ก็จะไม่เข้าใจและไม่สามารถสื่อสารได้ เพราะเน้นเนื้อหาวิชาที่

เรียนมากกว่าการสื่อสารเพื่อความเข้าใจ และการสอนที่เน้นเนื้อหาอย่างเดียวยังไม่สามารถที่จะหาวิธีการทำให้ผู้เรียนเข้าถึงได้เร็วหรือเข้าใจได้ง่ายก็จะลำบากต่อการรับรู้ต่อการเข้าถึง เพราะการสอนโดยวิธีนี้เป็นการสอนรูปแบบเก่า ๆ ที่ครูผู้สอนมักจะเรียกว่าเน้นที่ตัวเนื้อหาให้ผู้เรียนจดจำในเรื่องของทฤษฎี กฎต่าง ๆ ปัจจุบันผู้เรียนไม่ชอบการจดจำเนื้อหาในตำราเรียนแต่เน้นเนื้อหาที่สรุปแบบย่อ ๆ ได้ใจความสำคัญให้ฝึกนำไปปฏิบัติมากกว่า หากการเรียนเน้นแต่เนื้อหาในตำราผู้เรียนจะมีความรู้สึกถูกปิดกั้นและโดนจำกัดกรอบ จำกัดในหน่วยความรู้ที่นักเรียนจะต้องเรียนเท่านั้น ทำให้ผู้เรียนไม่กระตือรือร้นไปเรียนรู้ เพราะมีแรงจูงใจน้อย การสอนที่เน้นเนื้อหามากเกินไปจะทำให้ให้นักเรียนมีสมาธิสั้น เพราะถ้าเน้นเนื้อหาเกิน 15 นาทีแรกผู้เรียนอาจจะให้ความสนใจแต่หลังจากนั้นความสนใจจะเปลี่ยนไป ถ้าใน 1 ชั่วโมงหรือ 1 คาบ ไม่มีการเปลี่ยนกิจกรรมผู้เรียนจะได้รับความรู้ไม่เต็ม 100% เพราะไม่มีสมาธิในการจำ เกิดความเบื่อหน่ายทำให้ขาดความสนใจอย่างต่อเนื่อง

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลมีข้อเสนอแนะ ครูผู้สอนต้องมีการวางแผนทำแผนการสอนร่วมกับครูผู้สอนวิชาอื่น ๆ เพื่อจะบูรณาการเนื้อหาวิชาอื่นให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษได้ และครูผู้สอนต้องเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมให้ผู้เรียนหัดคิดเชื่อมโยงเอง โดยการทำงานร่วมกันเป็นทีมหรือเป็นกลุ่ม และครูผู้สอนต้องสรุปเนื้อหาที่สำคัญและใจความสำคัญเป็นประโยคสั้น ๆ ให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย และเชื่อมโยงเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษกับวิชาอื่นให้สอดคล้องกัน และเป็นเนื้อหาที่ผู้เรียนกำลังสนใจในขณะนั้น จะทำให้ผู้เรียนเกิดการอยากเรียนรู้และไม่เบื่อหน่ายที่จะเรียนเนื้อหาเดิม ๆ การเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาที่มีสำคัญ แต่วิธีการจัดการเรียนการสอนที่ดีควรจะเน้นที่ระดับความรู้พื้นฐานของนักเรียนในแต่ละระดับ โดยการแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความรู้ ความสามารถ จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามระดับของผู้เรียนว่านักเรียนกลุ่มนี้มีความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับใดควรที่เรียนห้องไหน แยกห้องเรียนออกตามระดับความรู้ ความเข้าใจของนักเรียนจะเห็นการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนยิ่งขึ้น การแบ่งตามระดับของผู้เรียนตามความรู้ความสามารถในเบื้องต้น และกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจ ชักชวนชักจูง โน้มน้าว ให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของเนื้อหาที่ครูจะสอน มีวิธีการนำเนื้อหาใหม่ ๆ การสอนที่เน้นเนื้อหาทำให้ผู้เรียนมีทักษะเพิ่มมากขึ้น สามารถเพิ่มทักษะให้ผู้เรียนได้รวดเร็วและเกิดประสบการณ์ตรง ให้แนวทางผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดและนำไปปฏิบัติ ไม่เน้นที่การป้อนเนื้อหาเพียงอย่างเดียว แต่ต้องป้อนวิธีการคิดและสอนให้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

5.1.5 รูปแบบการสอนภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เรื่องรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พบว่า รูปแบบการสอนภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ จะส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษในด้านการ

สร้างศาสนทายาทให้กับพระพุทธศาสนา ฉะนั้นถ้าเจาะจงด้านการเผยแผ่ทางพระพุทธศาสนาก็จะมีประโยชน์อย่างสูง โดยปกตินักเรียนที่เป็นพระภิกษุ สามเณรยังขาดความรู้ ความเข้าใจและทักษะ การทางสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการเผยแผ่ทางภาษาอังกฤษหรือภาษาถิ่นของประเทศนั้น ๆ ฉะนั้น การสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับการเผยแผ่ทางพระพุทธศาสนาจะเป็น สิ่งที่ดีมาก แต่รูปแบบการสอนนี้ยังถือเป็นรูปการเรียนการสอนที่ยังไม่เหมาะสมกับ โรงเรียน เพราะยังขาดอาจารย์ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะทาง และคำศัพท์ เฉพาะทางพระพุทธศาสนาก็ยังไม่มีเฉพาะเจาะจง และการเรียนในระดับมัธยมศึกษาอาจจะไม่มี ความจำเป็นมากนัก แต่ถ้านั้นเพื่อการสื่อสารสำหรับการท่องเที่ยวจะมีความจำเป็นและเหมาะสม มากกว่า ซึ่งควรจะเป็นลักษณะการเรียนในระดับที่สูงขึ้นไป สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่ ผู้เรียนเป็นสามเณร การสอนภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ มีความจำเป็นในเรื่องของการสื่อสารแต่ ศาสตร์อื่นนั้นยังถือว่าไม่มีความจำเป็นมากนัก ซึ่งการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีนี้เหมาะกับ โรงเรียนเฉพาะทาง ที่เปิดสอนหลาย สาขา เพื่อผลิตป้อนผลผลิตเข้าสู่ตลาดแรงงานในแต่ละ ประเภท แต่หากนำมาปรับใช้กับการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนมหาวิทยาลัย ควรเน้นในเรื่องของธรรมะเข้ามาเสริม เพราะเป็นโรงเรียนพระปริยัติธรรม แต่การสอน แบบจุดประสงค์เฉพาะก็ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของหลักสูตรและผู้สอนว่าจะเน้นนักเรียนไปทางด้าน ไใด เช่น นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนมหาวิทยาลัย ที่เห็นได้ ชัด จะเน้นในเรื่องการอ่าน การเขียน ไวยากรณ์ ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ได้มีประสบการณ์ ในการสอนภาษาอังกฤษ จะเน้นการสอนในภาพรวมเป็นการสอนแบบบูรณาการเป็นส่วนใหญ่ เพราะจะเน้นในทุก ๆ ด้านไม่ได้ นักเรียนจะเรียนไม่ไหว แต่ยังมีอาจารย์บางท่านที่ให้ความเห็น แตกต่างว่า หากนำรูปแบบนี้มาปรับใช้กับโรงเรียน จะมีความเหมาะสมเพราะในอีก 2 ปีข้างหน้าจะ เข้าสู่ประชาคมอาเซียน การเรียนการสอนที่มุ่งจุดประสงค์เฉพาะจะเป็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ ประชคมอาเซียน ทุกคนต้องใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สื่อความหมายกับผู้อื่น ฉะนั้นการเน้นเฉพาะ จุดประสงค์จะเน้นไปที่การพูด ถ้าจะให้ได้ผลสัมฤทธิ์จริง ต้องเน้นที่นักเรียนให้สามารถพูด ภาษาอังกฤษได้ ฟังภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารได้เข้าใจตรงกันเป็นสำคัญมากกว่าการเขียน การอ่าน ซึ่งจะเหมาะสมและมีความสำคัญมากสำหรับการเรียนในโรงเรียนมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาอื่น ๆ

จุดเด่น คือ ทำให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาที่สนใจ หรือจะศึกษาต่อ เช่น ทางเทคนิค คอมพิวเตอร์ การท่องเที่ยวและการโรงแรม หรือการทำอาหาร ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมี ความรู้พื้นฐานในสาขาที่สนใจหรือศึกษาต่อได้เป็นอย่างดี ซึ่งการสอนโดยวิธีนี้จะเน้นสอนเกี่ยวกับ คำศัพท์หรือรูปประโยคทางธุรกิจมากกว่า ที่จะเป็นคำศัพท์และประโยคที่ใช้พูดโดยทั่ว ๆ ไป หาก

นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในคำศัพท์ หรือแปลรูปประโยคเพื่อการสื่อสารได้ จะสามารถทำให้สื่อสารได้รู้เรื่อง ซึ่งในอนาคตจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสื่อสารจึงเป็นสิ่งที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารมากขึ้น

จุดด้อยคือ เน้นการสอนภาษาเฉพาะทาง เฉพาะอาชีพ หากนักเรียนไม่มีความรู้ ความเข้าใจ หรือมีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษที่ดีพอ จะทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจ เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน โดยเฉพาะนักเรียนไม่มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ทำให้ไม่สามารถสื่อสารโต้ตอบได้ เรียนไม่รู้เรื่อง ไม่อยากเรียน และเป็นการเรียนในวงแคบๆ เฉพาะทางเท่านั้น และโรงเรียนมหาวิทยาลัย ไม่ได้ผลิตนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน ทำให้การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีนี้ไม่เหมาะที่จะนำมาใช้กับโรงเรียน แต่หากเน้นด้านการเผยแผ่ทางพระพุทธศาสนาก็จะเหมาะสมมาก ดังนั้น หลักสูตรสถานศึกษาต้องจัดให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน ข้อจำกัดในเรื่องของเวลา สถานการณ์ว่าจะมุ่งเน้นสอนเนื้อหาในส่วนใดที่สำคัญและตรงประเด็น ระยะเวลาที่ครูจะต้องสอนและนักเรียนที่จะเรียนมีจำกัด จึงต้องมุ่งเน้นให้ตรงวัตถุประสงค์ที่ต้องการที่จะสื่อสารหรือสอนให้ผู้เรียนเข้าใจได้

ครูผู้สอนมีไม่เพียงพอในแต่ละสาขาวิชา มีภารกิจมากไม่มีเวลาที่จะศึกษาค้นคว้าในแต่ละสาขาเฉพาะทาง เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนได้ในทุกสาขา และครูผู้สอนในปัจจุบันส่วนใหญ่มีความรู้ ความชำนาญในการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป ด้านศัพท์ภาษาอังกฤษที่เป็นเฉพาะทางอาจมีไม่มากหรือลึกลับ ซึ่งพอ ครูผู้สอนขาดความรู้ ความสามารถและทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษ สื่อสิ่งพิมพ์และเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ทันสมัยสำหรับสืบค้นข้อมูลมีไม่เพียงพอกับความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนส่วนใหญ่ก็จะตอบหรือตัดสินใจไม่ได้ว่าอยากจะเรียนต่อสาขาอะไร ที่ไหน จึงทำให้นักเรียนบางคนตัดสินใจเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

นักเรียนจะไม่สามารถสื่อสารโต้ตอบได้ โดยเฉพาะการฟัง ซึ่งบางคนฟังภาษาอังกฤษไม่รู้เรื่อง แปลรูปประโยคภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยไม่ได้ เขียนรูปประโยคไม่ถูกต้อง

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลมีข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนต้องศึกษาค้นคว้าความรู้ใหม่ๆ และผลิตสื่อใหม่ๆ มาใช้ในการสอน และมีการจัดฝึกอบรมครูสอนภาษาอังกฤษเฉพาะทางอย่างต่อเนื่อง

2. ให้ผู้เรียนศึกษาจากห้องสมุด อินเทอร์เน็ต แล้วรายงานเป็นกลุ่ม ตามเรื่องที่สนใจแล้วให้ครูเป็นผู้สรุปผล และให้คำแนะนำ

3. จัดหาวิทยากรหรือผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา มาสอนหรือเป็นวิทยากรบรรยายพิเศษ

5.2 ตรวจสอบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่อตรวจสอบรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ ของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยสรุปจากเหตุผลของผู้ให้ข้อมูล จำนวน 25 รูป/คน พบว่า ได้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดย มีจำนวน 19 รูป/คน ให้ความเห็นตรงกันว่า รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ดีที่สุด และมีประสิทธิภาพสูงสุด เป็นลำดับที่ 1 หากนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เพราะเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการเรียนการสอนทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งถือเป็นหัวใจหลักสำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพราะในปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จัดการเรียนการสอนโดยเน้นเนื้อหาเป็นหลัก สอนตามตำราตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการโดยส่วนใหญ่ หากนำรูปแบบการสอนเพื่อการสื่อสารมาใช้ จะส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนด้านการสื่อสาร นักเรียนจะสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้โดยไม่เกิดความประหม่า สามารถสื่อสารโต้ตอบภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะการสื่อสารภาษาอังกฤษมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ประเทศไทยกำลังจะก้าวเข้าสู่การเปิดเสรีประชาคมอาเซียน (AEC) และในกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” หรือ ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียนคือภาษาอังกฤษ ดังนั้น การสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษถือเป็นทักษะจำเป็นอย่างมาก แม้ว่าประเทศไทยจะมีการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานานแล้วแต่ คนไทยก็ยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้มากนัก โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูด ดังนั้น การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นทักษะ 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน จึงมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนและการปูพื้นฐานทางภาษาอังกฤษให้สามเณรนักเรียน ตามระดับความรู้ ความเข้าใจ เป็นการเชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษา ทักษะทางภาษา ละความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อสาร เพื่อเป็นแนวทางในการเรียนในระดับที่สูงต่อไปในอนาคตได้ และมีจำนวน 3 รูป/คน ให้ความคิดเห็นที่แตกต่างไปว่ารูปแบบการสอนแบบบูรณาการ มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้กับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เพราะการสอนภาษาอังกฤษไม่จำเป็นต้องสอนเฉพาะภาษาอังกฤษอย่างเดียว แต่สามารถนำวิชาอื่นมาสอนเป็นภาษาอังกฤษ เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สุขศึกษา การงานอาชีพ บาลีหรือธรรม

ศึกษา ซึ่งการบูรณาการทุกสาระวิชาที่เป็นภาษาไทย มาเชื่อมโยงกับวิชาภาษาอังกฤษจะทำให้
 สามเณรนักเรียนมีความรู้มากขึ้น ความหลากหลายของแต่ละสาขาวิชา ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ไม่
 รู้สึกเบื่อหน่าย เกิดความกระตือรือร้นที่จะศึกษาอยู่ตลอดเวลา สามารถบูรณาการสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่
 รอบตัวให้เข้ามาเชื่อมโยงกับภาษาอังกฤษ ทำให้เกิดความหลากหลายทางภาษา และการสื่อสารที่
 เป็นธรรมชาติ และผู้ให้ข้อมูล จำนวน 3 รูป/คน ให้ข้อคิดเห็นและสรุปว่า การจัดการเรียนการสอน
 แบบโครงการ เป็นรูปแบบที่มีความเหมาะสมและดีที่สุด ที่จะนำมาใช้กับการจัดการเรียนการสอน
 ภาษาอังกฤษ เพราะเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้นักเรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ แยกแยะ เป็นการแสดง
 ความความรู้ หรือค้นคว้าหาคำตอบในสิ่งที่นักเรียนอยากรู้ ซึ่งผู้เรียนได้เรียนรู้และเลือกศึกษาใน
 เรื่องที่ตนสนใจ ฝึกให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ตัดสินใจร่วมกันเพื่อให้ได้ชิ้นงานที่นำมาใช้
 ในชีวิตจริงได้ ฝึกการคิด แก้ปัญหา ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ทำให้เกิดประสบการณ์ตรง รู้จักการ
 ทำงานร่วมกันอย่างมีระบบและขั้นตอน ฝึกวิเคราะห์และประเมินตนเอง ซึ่งการเรียนการสอนแบบ
 โครงการเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดประสบการณ์ให้แก่แก่นักเรียนเหมือนการทำงาน
 ในชีวิตจริง แสดงได้ดังตารางที่ 5.2 ดังนี้

ตารางที่ 5.2 แสดงจำนวน ร้อยละ ความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลในการตรวจสอบรูปแบบการ
 จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณ
 ราชวิทยาลัย

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ	ลำดับ
1. รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	19	76	1
2. รูปแบบการสอนแบบบูรณาการ	3	12	2
3. รูปแบบการสอนการทำโครงการ	3	12	2
4. รูปแบบการสอนที่เน้นเนื้อหา	0	0	0
5. รูปแบบการสอนเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ	0	0	0
รวม	25	100.00	

จากตารางที่ 5.2 ผลการตรวจสอบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มี
 ประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ให้ความสำคัญ
 คิดเห็นตรงกันว่า รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เหมาะที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนการ
 สอนวิชาภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัยมากที่สุด และเกิดประสิทธิภาพ
 สูงสุด จำนวน 19 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 76 รองลงมาคือ รูปแบบการสอนแบบบูรณาการ และ

รูปแบบการสอนการทำโครงการ มีผู้ให้ความคิดในระดับที่เท่ากัน คือ จำนวน 3 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 12

5.3 ปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพของของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ปัญหาและแนวทางแก้ไขที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล จำนวน 25 รูป/คน ให้ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขดังนี้

5.3.1 ด้านครูผู้สอน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ครูผู้สอนมีจำนวนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน และสอนในหลายกลุ่มสาระ ทำให้การเตรียมการสอนไม่ดีพอ ไม่มีเวลาในการคิดค้นสื่อการสอนใหม่ ๆ และจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดการบูรณาการกับวิชาต่าง ๆ ได้ เน้นการสอนเนื้อหาและหลักไวยากรณ์มากเกินไป ทำให้ความสนใจของนักเรียนไม่ต่อเนื่อง นักเรียนไม่ได้นำไปใช้จริง ทำให้ไม่สามารถสื่อสารได้ และขาดครูชาวต่างชาติเจ้าของภาษามาฝึกสอนทักษะการพูด

แนวทางแก้ไข

1. จัดให้มีครูสอนภาษาอังกฤษให้เพียงพอและเหมาะสม และจัดให้มีครูชาวต่างชาติเข้ามาสอนฝึกทักษะการพูด
2. จัดให้มีการอบรมภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาความรู้ใหม่ ๆ ในการสอนเสมอ
3. ครูผู้สอนต้องคิดค้นนวัตกรรมสื่อการสอนใหม่ ๆ และมีเทคนิควิธีการสอนที่สนุกสนานให้ผู้เรียนไม่รู้สึกลบเมื่อหน้าเวลาเรียน และจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั่วโมงเรียนเสมอโดยออกมาพูดหน้าชั้นเรียน อาจจะพูดแนะนำตัวด้วยประโยคง่าย ๆ สั้น ๆ เข้าใจได้ หรือมีการจัดกิจกรรมตอบคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์หรือเขียนคำศัพท์หน้ากระดาน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ
4. มีสื่อวีดิทัศน์ เกี่ยวกับภาพยนตร์หรือเพลง เป็นภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนหัดฟัง นักเรียนจะได้คุ้นเคยกับการฟังสำเนียงภาษาอังกฤษ และไม่เกิดการเคอะเขินเมื่อต้องพูดจริง

5.3.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันเน้นสอนไวยากรณ์มาก ไม่มีการบูรณาการกับวิชาอื่น และทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนของนักเรียนมีน้อยมาก นักเรียนไม่สามารถสื่อสารโต้ตอบได้ ไม่มีครูต่างชาติมาสอนในชั่วโมง

โดยเฉพาะทางด้านทักษะการพูด และสื่อการเรียนการสอนที่ไม่มากพอ ขาดสื่อและอุปกรณ์การ
สอนที่ทันสมัย ไม่มีเทคโนโลยีที่จะสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ ที่เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน

แนวทางแก้ไข

- (1) เน้นการสอนที่ไวยากรณ์ที่เรียนนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ อย่างเหมาะสม
ถูกต้อง ในการพูดได้ว่าถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
- (2) เน้นให้นักเรียนฝึกทักษะการฟัง การพูดให้มากขึ้น
- (3) จัดให้มีครูชาวต่างชาติเจ้าของภาษา เข้ามาสอนฝึกพูดสัปดาห์ละ 2 ครั้ง จะส่งผลให้
ผู้เรียนกล้าพูด กล้าแสดงออก เกิดความเชื่อมั่นและไม่กลัวการเรียนภาษาอังกฤษ
- (4) จัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการบูรณาการกับวิชาต่าง ๆ อันจะส่งผลให้นักเรียนมี
ความรู้มากขึ้น สามารถนำไปเป็นพื้นฐานความรู้ที่จะบูรณาการกับสิ่งต่าง ๆ ได้

5.3.3 ด้านผู้เรียน

- (1) ทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคนแตกต่างกัน และพื้นฐานทางภาษาของนักเรียน
ส่วนมากอยู่ในระดับต่ำถึงปานกลาง
- (2) ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ขาดความมั่นใจและไม่กล้าแสดงออก
ทางการพูด หรือติดต่อสื่อสารภาษาอังกฤษ
- (3) ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
- (4) นักเรียนอ่านภาษาอังกฤษ (หนังสือ) ไม่ค่อยออก ทำให้ไม่เข้าใจและไม่รู้ความหมาย
ของภาษา จึงเป็นอุปสรรคต่อการพูด การฟัง การอ่านและการเขียน ฉะนั้นนักเรียนจะต้องเริ่มต้น
จากการท่องจำ เมื่อจำได้แล้วจึงฝึกหัดการเขียน การอ่าน การพูด และการฟัง จะทำให้นักเรียน
เข้าใจภาษาอังกฤษและมีความกล้าที่จะสนทนาภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาได้อย่างมั่นใจ

แนวทางแก้ไข

- (1) ควรจัดกลุ่มนักเรียนออกตามระดับความรู้ความเข้าใจทางภาษาอังกฤษ และจัดการเรียน
การสอนเสริมเพื่อเป็นการปูพื้นฐานภาษาอังกฤษโดยเน้นทักษะทั้ง 4 ด้านให้มีความรู้ความเข้าใจก่อน
เรียน
- (2) นักเรียนจะต้องพบปะกับเจ้าของภาษาให้มากขึ้น เพราะนักเรียนจะได้ประสบการณ์
ตรงและจะทำให้นักเรียนสนทนาได้ค่อนข้างดีและเป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น ไม่เกิดความเขินอายเมื่อ
ต้องแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นจริง

5.3.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน

- (1) สื่อการสอนไม่หลากหลาย ไม่ทันสมัยและยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน
- (2) แหล่งสืบค้นข้อมูล เช่น Internet คอมพิวเตอร์ มีไม่เพียงพอ

แนวทางแก้ไข

(1) จัดสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย และมีเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักเรียนให้เพียงพอ และเหมาะสม โดยครูผู้สอนต้องผลิตและคิดค้นนวัตกรรมการสอนใหม่ ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน และแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ

(2) จัดแหล่งสืบค้นข้อมูลที่ทันสมัย มีการจัดห้องสมุดที่มีระบบอินเทอร์เน็ตในการศึกษาค้นคว้าข้อมูล และมีคอมพิวเตอร์สำหรับใช้สืบค้นข้อมูลให้เพียงพอ

บทที่ 6

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่องรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียน มหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย เป็นการวิจัยคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ขอบเขตงานวิจัยด้านผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์และนักเรียน โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย จำนวน 25 รูป/คน ผู้วิจัยได้สรุปและเสนอผลการวิจัยดังต่อไปนี้

- 6.1 สรุปผลการวิจัย
- 6.2 อภิปรายผล
- 6.3 ข้อเสนอแนะ
- 6.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

6.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียน มหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย จากผลการศึกษาวิเคราะห์ สรุปได้ดังนี้

6.1.1 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

6.1.2 ตรวจสอบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียน มหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

6.1.3 ปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียน มหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

6.1.1 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

จากการวิจัย พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอน 5 รูปแบบ เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ดีและมีประสิทธิภาพ ซึ่งในแต่ละรูปแบบมีจุดเด่นและจุดด้อยแตกต่างกัน เพียงแต่นำรูปแบบใดมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ขึ้นอยู่กับบริบทของโรงเรียน หลักสูตรของสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งรูปแบบที่ดีที่สุดและมีประสิทธิภาพสูงสุดที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนมหาวชิราลง

กรณราชวิทยาลัย เรียงตามลำดับความมีประสิทธิภาพ ดังนี้ รูปแบบการการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่ดีที่สุด และมีประสิทธิภาพสูงสุด เพราะจุดประสงค์หลักของการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถติดต่อสื่อสารได้เข้าใจตรงกัน รูปแบบการสอนเพื่อการสื่อสารเน้นฝึกทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ โดยเริ่มจากการฝึกทักษะและเรียนรู้สิ่งที่อยู่รอบตัว จากระดับที่ง่ายไปสู่ระดับที่ยากขึ้น หากได้ฝึกทักษะบ่อย ๆ จะทำให้นักเรียนกล้าคิด กล้าพูดและแสดงออกทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รองลงมาคือรูปแบบที่สองการสอนแบบบูรณาการ เพราะ การเรียนภาษาอังกฤษสามารถเชื่อมโยงกับทุกศาสตร์ ทุกสาขาวิชาได้ รูปแบบที่สามการเรียนการสอนแบบทำโครงการ เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนเกิดความคิดและศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองทำให้ผู้เรียนมีกระบวนการคิด วิเคราะห์ แยกแยะอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ทำงานอย่างเป็นระบบ ไม่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายที่ต้องนั่งเรียนในห้องเรียนอย่างเดียว ได้หัดแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง และเรียนรู้การแบ่งภาระหน้าที่และการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม รูปแบบการสอนที่เน้นเนื้อหา การสอนโดยวิธีนี้ครูจะเป็นผู้คอยดูแลและควบคุมหากครูสามารถถ่ายทอดเนื้อหาได้ดีนักเรียนจะได้รับความรู้ที่ครบถ้วน จดจำเนื้อหา แนวคิดและทฤษฎีตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในกรอบการเรียนรู้ และรูปแบบสุดท้ายคือรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ เหมาะที่จะนำมาใช้ในการสอนทางธุรกิจที่เน้นเฉพาะทาง เนื้อหาที่สอนไม่ครอบคลุมเท่าที่ควร จึงไม่เหมาะกับการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ผู้วิจัยได้สรุปประเด็นในแต่ละรูปแบบดังนี้

รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จากการวิจัย พบว่า การนำรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จะส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษในด้านการสื่อสาร เพราะเน้นการเรียนการสอนใน 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ซึ่งการสื่อสารเป็นการปฏิสัมพันธ์ การโต้ตอบกันบ่อย ๆ อย่างต่อเนื่องในการสอนภาษาอังกฤษ จะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาโดยอัตโนมัติ ทำให้กล้าแสดงออก เพราะภาษาอังกฤษจะต้องมีการทำซ้ำ ทำบ่อย ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ไม่เน้นการท่องจำแต่อาศัยความเข้าใจ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นทักษะการฟัง และทักษะการพูด คือ สิ่งที่ได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพ พูดทักทาย การแนะนำตัวเอง แนะนำครอบครัว บอกกิจวัตรประจำวัน สิ่งที่ชอบและไม่ชอบ งานอดิเรก การพูดออกคำสั่ง การขอร้องได้ และสามารถตั้งคำถามถามผู้อื่นในเรื่องต่าง ๆ ได้ การสอนที่เน้นทักษะการอ่านและการเขียน จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจ มีความเพลิดเพลินสนุกสนาน เกิดนิสัยรักการอ่าน การแสวงหาความรู้ สามารถเขียนรูปประโยค ข้อความหรือเรียงความเรื่องต่าง ๆ ได้ เพื่อสื่อความหมายได้อย่าง

ถูกต้อง ซึ่งถือเป็นจุดเด่นของการสอนเพื่อการสื่อสาร เพราะการสื่อสารสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ และมีความจำเป็นต่อนักเรียนที่จะนำไปพัฒนาด้านการสื่อสารกับชาวต่างชาติ ซึ่งในอนาคตอันใกล้ ประเทศไทยก็จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่มีการแข่งขันที่สูงทั้งด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ จำเป็นที่จะต้องสื่อสารภาษาอังกฤษซึ่งถือเป็นภาษากลางและเป็นทางการ แต่ยังมีจุดด้อยในด้านครูผู้สอนเป็นครูชาวไทย การสื่อสารย่อมไม่เป็นธรรมชาติและไม่เข้าถึงความลึกซึ้งของภาษาเท่าที่ควร และไม่มีครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ มาสอนด้านการพูด ด้านผู้เรียนนักเรียนโดยรวมยังมีพื้นฐานภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำและปานกลางส่วนใหญ่ เพราะ นักเรียนส่วนมากมาจากโรงเรียนในชนบทที่หลากหลาย พื้นฐานการศึกษาความรู้ ความเข้าใจทางภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ทำให้ผู้เรียนไม่กล้าแสดงออกในเรื่องของการสื่อสาร โดยการใช้ภาษาอังกฤษ เกิดความประหม่า ไม่กล้าแสดงออก กลัวพูดผิด ไม่รู้จะสื่อสาร หรือโต้ตอบอย่างไร นักเรียนบางคนยังเขียนพยัญชนะภาษาอังกฤษไม่ถูก สะกดคำในภาษาอังกฤษไม่ได้ แปลรูปประโยคไม่ได้ ทำให้เกิดความกลัวที่จะพูดภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข โรงเรียนควรจัดให้มีวิทยากรชาวต่างชาติเจ้าของภาษา เพื่อให้ นักเรียนได้ประสบการณ์สื่อสารกับชาวต่างชาติเจ้าของภาษาได้อย่างชำนาญและมีประสบการณ์ตรง ครูผู้สอนต้องปลูกฝังเรื่องของการใช้ภาษา จัดให้มีการจัดกิจกรรมหน้าชั้นเรียนให้ นักเรียนมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดความสนุกสนาน และกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ อยากแสดงออก ไม่เกิดความเบื่อหน่ายในชั้นเรียน ฝึกนักเรียนด้านทักษะการเขียน โดยฝึกเขียนตัวง่าย ๆ เขียนเป็นอักษร และเริ่มผสมเป็นคำ และเป็นรูปประโยค ด้านทักษะการพูด ฝึกให้นักเรียนพูดแนะนำตัวเองง่าย ๆ สั้น ๆ หน้าชั้นเรียนในช่วงเวลาเรียนทุกครั้งที่มีการเรียน ผลัดเปลี่ยนกัน ประมาณชั่วโมงละ 2 รูป เพื่อเป็นการฝึกให้กล้าแสดงออก ปรับพื้นฐานให้กับเด็กนักเรียนที่เรียนอ่อนภาษาอังกฤษ และควรมีการสอนเสริมให้นักเรียนเพิ่มเติม โดยจัดกลุ่มผู้เรียนตามระดับความรู้ ความเข้าใจ เพื่อง่ายต่อการปรับพื้นฐานให้กับผู้เรียน

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ผลการวิจัย พบว่า การนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จะส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษในด้านการบูรณาการ การเชื่อมโยงวิชาต่าง ๆ มาเชื่อมกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทำให้เกิดการคิดสร้างสรรค์ นักเรียนจะรู้จักการคิด วิเคราะห์ แยะแยะ สามารถนำเรื่องราวต่าง ๆ มาคิดสร้างสรรค์ มีการตีความ การประเมินได้ดียิ่งขึ้น เพราะว่าการบูรณาการจะเชื่อมโยงถึงวิชาอื่น ซึ่งสามารถบูรณาการได้ทุกศาสตร์ ทุกภาษา เช่น วิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สุขศึกษา และยังมีวิชาอื่น ๆ ที่สามารถนำมาบูรณาการในรูปแบบของการสอนภาษาอังกฤษ นักเรียนสามารถเปิดรับได้หลากหลายวิชา ซึ่ง

การบูรณาการจะส่งผลดีอย่างมากในการพัฒนาความรู้ นักเรียนสามารถเข้าถึงวิชานั้น ๆ ได้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม ซึ่งการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีนี้มี **จุดเด่น** คือ การจัดการเรียนการสอนมีความอิสระ ไม่ต้องกำหนดรูปแบบชัดเจนว่าจะต้องเริ่มต้นที่ภาษาอังกฤษ อาจจะเริ่มต้นด้วยการทำกิจกรรมอื่น ๆ แล้วเชื่อมโยงให้เข้ากับภาษาอังกฤษ ยกตัวอย่างเช่น ในห้องเรียนอาเซียน ทุกประเทศต้องมีภาษาเป็นของตัวเอง การที่จะสื่อสารให้เข้าใจกันจะต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการเชื่อมโยง ซึ่งนักเรียนอาจจะเรียนวิชาอื่นแต่ผู้สอนสามารถสอดแทรกเข้าไปโดยไม่ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกถูกบังคับให้เรียนภาษาอังกฤษ แต่มีความรู้สึกที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ น่าค้นหามากกว่า **แต่มีจุดด้อยในเรื่อง** การบูรณาการต้องรวบรวมทุกอย่างเข้ามาด้วยกันให้สามารถเชื่อมโยงกัน ผู้สอนต้องมีความสามารถและความพร้อมในทุก ๆ ด้านของการบูรณาการ ครูผู้สอนไม่ค่อยมีเวลาคิดค้น ทำกิจกรรมในเรื่องที่จะสอนเชื่อมโยงไปยังวิชาต่าง ๆ ให้นักเรียนเห็นภาพได้อย่างชัดเจน นักเรียนในระดับระดับมัธยมต้นยังไม่กล้าแสดงออก ไม่รู้จักคิด วิเคราะห์ แยกแยะ ครูผู้สอนจะต้องคอยให้คำแนะนำ และเชื่อมโยงวิชาการต่าง ๆ ให้นักเรียนเห็นภาพได้ชัดเจน และข้อจำกัดด้านเวลา นักเรียนและครูผู้สอนไม่ค่อยมีเวลาที่จะเตรียมตัว ผู้สอนต้องเอาเนื้อหาหลาย ๆ อย่างมารวมกันที่เรียกว่าบูรณาการ เพราะฉะนั้นอาจทำให้นักเรียนเกิดความเครียดและไม่อยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ โดยเฉพาะนักเรียนที่เป็นสามเณรมีข้อจำกัด ในบางกิจกรรมซึ่งไม่สามารถทำได้ เช่น วิชาดนตรี ร้องเพลง หรือกีฬา ต้องอาศัยการอย่างเชื่อมโยงกับวิชาอื่น ๆ แทน

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข โรงเรียนต้องจัดให้มีการฝึกอบรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแก่ครูผู้สอนเป็นระยะ ๆ เพื่อจะได้พัฒนาการสอนในทุก ๆ ด้าน มีการบูรณาการวิชาต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กันเข้าด้วยกัน ครูผู้สอนจะต้องดูแลเนื้อหาที่จะบูรณาการอะไรเข้าไปในบทเรียนและต้องคุมตรงนั้นให้ได้ไม่ให้นักเรียนออกนอกบทเรียน จะทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่ได้ผลเท่าที่ควร ครูผู้สอนต้องมีการพัฒนาปรับปรุงความรู้เพิ่มเติม ให้นักเรียนได้เข้าถึงและเข้าใจอยากเรียนวิชานั้น ๆ โดยเน้นให้ทำกิจกรรมที่ใช้กระบวนการคิดมากขึ้น จะทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกโดยอัตโนมัติ ผู้เรียนเปิดความคิด เปิดมุมมอง และให้พูดออกมาโดยที่ผู้สอนไม่ต้องเน้นว่าต้องหรือผิด

รูปแบบการสอนการเรียนรู้จากการทำโครงการ จากการวิจัย พบว่า การนำรูปแบบการเรียนรู้ออกจากการทำโครงการในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนมหาชิราลกรนครราชวิทยาลัย จะส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษในด้านการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ มีเหตุผล มีหลักการ ฝึกประสบการณ์นักเรียน และเกิดการเรียนรู้การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม รู้จักแก้ไขปัญหา **ซึ่งจุดเด่น**ของการสอนการเรียนรู้จากการทำโครงการ คือ ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง นักเรียนได้เรียนรู้การทำงาน การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง รู้จักการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง และ

ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม หัดวิเคราะห์ แยกแยะ และสรุปผลการทำโครงการนั้น ๆ และผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองสนใจ เกิดความอยากรู้อยากเห็น และอยากเรียนรู้ ทำให้กระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ด้วยตัวเอง รู้จักการทำโครงการและวางแผนการทำงาน ระยะเวลาในการทำงาน และผลที่ได้เป็นพื้นฐานในการทำงานของตนเองหรือกลุ่มงานอย่างมีเป้าหมาย และความสำเร็จ แต่มีจุดด้อยในเรื่อง บริบทของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลักษณ์ แหล่งเรียนรู้ไม่พอที่จะให้นักเรียนได้ทำโครงการ เพราะการค้นคว้าข้อมูลต้องใช้ระบบอินเทอร์เน็ต ด้านเวลาเรียนของนักเรียนมีจำกัด เพราะเรียนหลากหลายวิชาทั้งนักธรรม-บาลี และสายสามัญ หากเน้นการทำโครงการที่เป็นเนื้อหาล้วน ๆ นักเรียนจะรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ยากเกินไป และคิดว่าการทำโครงการส่วนมากเป็นการทำโครงการเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์โดยตรง การทำงานร่วมเป็นทีมนักเรียนยังขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ตนได้รับมอบหมาย ขบประมาณในการจัดทำโครงการย่อมมีค่าใช้จ่ายมาก จะส่งผลกระทบต่อการจัดทำโครงการ เพราะนักเรียนที่มาเรียนที่นี่ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่ขาดทุนทรัพย์

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข โรงเรียนต้องจัดสภาพแวดล้อม และสื่อการเรียนการสอนให้มีความทันสมัย มีเทคโนโลยีสารสนเทศ และอินเทอร์เน็ตที่เป็นแหล่งข้อมูลให้นักเรียนศึกษา ค้นคว้าได้ อย่างเพียงพอและเหมาะสม โดยมีครูผู้สอนคอยเป็นที่ปรึกษาให้คำชี้แนะแนวทางการศึกษา สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนมีความรู้สึกรักอยากทำโครงการ ให้รู้สึกว่าการทำโครงการไม่ใช่เรื่องที่ยากเกินไป ฝึกให้นักเรียนคิด และพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีเหตุมีผลทำความเข้าใจกับนักเรียนว่าการทำโครงการรูปแบบที่ชัดเจนคืออะไร ให้นักเรียนเข้าใจรูปแบบและไม่เข้าใจผิดว่าการทำโครงการทำเฉพาะวิชาวิทยาศาสตร์เท่านั้น แต่สามารถนำมาเชื่อมโยงกับวิชาภาษาอังกฤษ และวิชาอื่น ๆ ได้ โดยมีครูคอยให้คำชี้แนะอยู่ห่าง ๆ เวลามีปัญหา และหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน

รูปแบบการเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา จากการศึกษาวิจัย พบว่า การนำรูปแบบการเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา ในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลักษณ์ จะส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษในด้านอาจารย์ผู้สอนและนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน และทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น เช่น หลักไวยากรณ์เพราะอาจารย์ผู้สอนต้องไปแสวงหาเนื้อหาและทำความเข้าใจให้แจ่มชัดก่อนนำมาสอนผู้เรียน ครูผู้สอนจะมีการเตรียมการสอนในเนื้อหาที่จะสอนอย่างดี นักเรียนก็จะคอยเป็นผู้รับความรู้ตามกรอบการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ **ซึ่งมีจุดเด่น** คือ ครูผู้สอนสามารถที่จะสอนในรูปแบบที่กำหนดได้แน่นอน นักเรียนจะจดจำแนวคิด ทฤษฎีและเนื้อหาที่เรียนได้อย่างแม่นยำ มีทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และมีความรู้ในวิชาอื่นมากขึ้น โดยเรื่องที่เรียนมาบูรณาการกับวิชา

อื่น การเน้นที่เนื้อหา เป็นการนำวิชาที่สอนมาผ่านกระบวนการทั้ง 4 ทักษะ คือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สิ่งเหล่านี้คือพื้นฐานในการเรียนภาษาไม่ว่าจะเป็นภาษาใด ๆ ต้องผ่านทั้ง 4 ทักษะนี้ นักเรียนจะมีความรู้มีพื้นฐานที่จะนำไปใช้นำไปเรียนไปต่อยอดในระดับที่สูงขึ้นไป แต่ยังมีจุดด้อย คือ นักเรียนไม่มีความคิดเป็นของตัวเอง คอยรับอย่างเดียวไม่มีการนำความรู้มาบูรณาการให้ความคิดแตกยอดออกไป เน้นเนื้อหาที่อยู่ในตำรา แต่ไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ จะจดจำเฉพาะที่เรียนในตำรา หากเนื้อหาแตกต่างจากตำราที่เรียน จะไม่เข้าใจและไม่สามารถสื่อสารได้ เพราะเน้นเนื้อหาวิชาที่เรียนมากกว่าการสื่อสารเพื่อความเข้าใจ

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข ครูผู้สอนต้องมีการวางแผนทำแผนการสอนร่วมกับครูผู้สอนวิชาอื่น เพื่อบูรณาการเนื้อหาวิชาอื่นให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมหัดคิดเชื่อมโยง โดยการทำงานร่วมกันเป็นทีมหรือเป็นกลุ่ม ครูผู้สอนต้องสรุปเนื้อหาที่สำคัญและใจความสำคัญเป็นประโยคสั้น ๆ และเป็นเนื้อหาที่ผู้เรียนกำลังสนใจให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการอยากเรียนรู้และไม่เบื่อหน่ายที่จะเรียนเนื้อหาเดิม ๆ จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามระดับของผู้เรียนว่านักเรียนในแต่ละกลุ่มมีระดับความรู้ ความเข้าใจในระดับใด เพื่อจัดกลุ่มแยกห้องเรียนเป็นการจัดการเรียนการสอนตามระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียนเพื่อให้เกิดการพัฒนาและเห็นการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนยิ่งขึ้น สร้างแรงกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจ โน้มน้าว ให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของเนื้อหาที่จะเรียน และมีวิธีการนำเนื้อหาใหม่ ๆ ทำการสอนเพื่อเพิ่มทักษะให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ตรง เป็นแนวทางให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดและนำไปปฏิบัติ โดยไม่ได้ป้อนเนื้อหาเพียงอย่างเดียว แต่เป็นการป้อนวิธีการคิดที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

รูปแบบการสอนภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ผลการวิจัย พบว่า การนำรูปแบบการสอนภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย จะส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษในด้านการสร้างศาสนทายาทให้กับพระพุทธศาสนา ฉะนั้นถ้าเฉพาะเจาะจงด้านการเผยแผ่ทางพระพุทธศาสนาก็จะมีประโยชน์อย่างยิ่ง แต่รูปแบบการสอนนี้ยังถือเป็นรูปการเรียนการสอนที่ยังไม่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน เพราะยังมีจุดด้อย คือ ยังขาดอาจารย์ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะทาง และคำศัพท์เฉพาะทางพระพุทธศาสนาก็ยังไม่มีเฉพาะเจาะจง สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา อาจไม่จำเป็นเท่าที่ควร จะเหมาะกับการสื่อสารเพื่อการท่องเที่ยวที่เรียนในระดับสูงเป็นส่วนใหญ่ การเรียนในรูปแบบเฉพาะเจาะจงไม่เหมาะสมกับความพร้อม ของนักเรียน ซึ่งการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีนี้เหมาะกับ โรงเรียนเฉพาะทาง ที่เปิดสอนหลายสาขา เพื่อผลิตป้อนผลผลิตเข้าสู่ตลาดแรงงานในแต่ละประเภท หากนำมาใช้กับการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนมหาวชิราลง

กรณีราชวิทยาลัย ควรเน้นในเรื่องของธรรมชาติเข้ามาเสริม ซึ่งมีอาจารย์บางท่านให้ความคิดเห็นว่า หากสามารถนำรูปแบบการสอนภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะมาปรับใช้กับโรงเรียนได้ จะส่งผลดีต่อนักเรียนในเรื่องการสื่อสารทางธุรกิจ และการติดต่อประสานงานในการประกอบอาชีพได้ในอนาคตประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การเรียนการสอนที่มุ่งจุดประสงค์เฉพาะ จะเป็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งต้องใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สื่อความหมายกับผู้อื่น เพราะมีจุดเด่น คือ ผู้เรียนได้เรียนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาที่สนใจ หรือจะศึกษาต่อ เช่น ทางเทคนิค คอมพิวเตอร์ การท่องเที่ยวและการโรงแรม หรือการทำอาหาร ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานในสาขาที่สนใจหรือศึกษาต่อได้เป็นอย่างดี ซึ่งการสอนโดยวิธีนี้จะเน้นสอนเกี่ยวกับคำศัพท์หรือรูปประโยคทางธุรกิจมากกว่าที่จะเป็นคำศัพท์และประโยคที่ใช้พูดโดยทั่วไป หากนักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในคำศัพท์ หรือแปลรูปประโยคเพื่อการสื่อสารได้ จะสามารถสื่อสารได้เข้าใจ

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข ควรจัดให้มีวิทยากรหรือผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา มาสอนหรือเป็นวิทยากรบรรยายพิเศษ ครูผู้สอนต้องศึกษาค้นคว้าความรู้ใหม่ ๆ และผลิตสื่อใหม่ ๆ มาใช้ในการสอน และมีการจัดฝึกอบรมครูสอนภาษาอังกฤษเฉพาะทางอย่างต่อเนื่อง จัดห้องเรียนและสื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย ให้ผู้เรียนศึกษาจากห้องสมุด อินเทอร์เน็ต จัดให้มีอุปกรณ์เพื่อการเรียนรู้ให้เพียงพอและเหมาะสม

6.1.2 ตรวจสอบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียน มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลักษณ์

จากการวิจัย พบว่า รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ดีที่สุด และมีประสิทธิภาพสูงสุด ที่จะนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลักษณ์ เพราะ เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการเรียนการสอนทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งถือเป็นหัวใจหลักสำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพราะในปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลักษณ์ จัดการเรียนการสอนโดยเน้นเนื้อหาเป็นหลัก สอนตามตำราตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการโดยส่วนใหญ่ การนำรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จะส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนด้านการสื่อสาร นักเรียนจะสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้โดยไม่เกิดความประหม่า สามารถสื่อสารโต้ตอบภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่การเปิดเสรีประชาคมอาเซียน (AEC) และในกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” หรือ ภาษา

ที่ใช้ในการทำงานของอาเซียนคือภาษาอังกฤษ ดังนั้น การสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษถือเป็นทักษะจำเป็นอย่างมาก

6.1.3 ปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัย

(1)ด้านครูผู้สอน

จากการวิจัย พบว่า ครูผู้สอนมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน สอนในหลายกลุ่มสาระวิชา ทำให้ขาดความพร้อมในการเตรียมการสอน และคิดค้นสื่อการสอนใหม่ ๆ เพื่อทำกิจกรรมให้เกิดการบูรณาการกับวิชาต่าง ๆ ได้ การเรียนการสอนเน้นหลักไวยากรณ์มากเกินไป แต่นักเรียนไม่ได้นำไปใช้จริง ทำให้ไม่สามารถสื่อสารได้และขาดครูชาวต่างชาติมาฝึกสอนทักษะการพูด

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขปัญหา

ควรจัดให้มีครูสอนภาษาอังกฤษให้เพียงพอและเหมาะสม และจัดให้มีครูชาวต่างชาติเข้ามาฝึกสอนทักษะการพูด ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเข้ารับการอบรมทางภาษาอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาความรู้ใหม่ ๆ ในการสอนเสมอ และคิดค้นนวัตกรรมสื่อการสอนใหม่ ๆ นำเทคนิควิธีการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนไม่รู้สึกรู้สึกเบื่อหน่ายเวลาเรียน และจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมโดยออกมาพูดหน้าชั้นเรียน แนะนำตัวเองด้วยประโยคง่าย ๆ หรือจัดกิจกรรมตอบคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์หรือเขียนคำศัพท์เพื่อเป็นการฝึกทักษะต่าง ๆ โดยใช้สื่อวีดิทัศน์ เกี่ยวกับภาพยนตร์หรือเพลง เป็นภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนหัดฟังและแปลรูปประโยค เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับการฟังภาษาอังกฤษ

(2)ด้านการจัดการเรียนการสอน

จากการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน เน้นการสอนไวยากรณ์ ไม่มีการบูรณาการวิชาภาษาอังกฤษเชื่อมโยงกับวิชาอื่น ขาดครูชาวต่างชาติมาสอนในช่วงโมง โดยเฉพาะทางด้านทักษะฟังและทักษะการพูด อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน ขาดเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขปัญหา

ครูผู้สอนเน้นการสอนไวยากรณ์โดยการบูรณาการทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนให้เชื่อมโยงกับวิชาอื่น ๆ ให้สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ อย่างเหมาะสม อันจะส่งผลให้นักเรียนมีความรู้มากขึ้น สามารถนำไปเป็นพื้นฐานความรู้ที่จะบูรณาการกับสิ่งต่าง ๆ ได้ จัดหาสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูลให้เพียงพอต่อความต้องการและเหมาะสมกับผู้เรียน และจัดให้มีครูชาวต่างชาติเข้ามาสอนฝึกทักษะการพูด สัปดาห์ละ 2 ครั้ง จะ

ส่งผลให้ผู้เรียนกล้าพูด กล้าแสดงออก มีความเชื่อมั่นในตนเองไม่เกิดความกลัวในการเรียนภาษาอังกฤษ

(3)ด้านผู้เรียน

จากการวิจัย พบว่า พื้นฐานทางภาษาของนักเรียนส่วนมากอยู่ในระดับต่ำถึงปานกลาง ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นที่จะเรียน ไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมในการทำงานร่วมกัน เป็นกลุ่ม ขาดความมั่นใจและไม่กล้าแสดงออกทางการพูด หรือติดต่อสื่อสารภาษาอังกฤษ เพราะนักเรียนขาดทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ทำให้ไม่กล้าแสดงออกเพราะสื่อสารไม่เข้าใจ

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขปัญหา

ครูผู้สอนควรจัดกลุ่มนักเรียนออกตามระดับความรู้ความเข้าใจทางภาษาอังกฤษ และจัดการเรียนการสอนเสริมเพื่อเป็นการปูพื้นฐานภาษาอังกฤษโดยเน้นทักษะทั้ง 4 ด้านให้มีความรู้ความเข้าใจ สร้างแรงจูงใจและกระตุ้นผู้เรียนโดยการให้คำชมเชย ให้คำแนะนำแก้ไขเมื่อผิดพลาด ฝึกให้นักเรียนแสดงออกโดยจัดกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติในการทักทายหรือสนทนาหน้าชั้นเรียนด้วยประโยคสั้น ๆ ง่าย ๆ เล่นเกมส์คำศัพท์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ และสร้างจิตสำนึกในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม แบ่งภาระหน้าที่ให้ชัดเจน สร้างจิตสาธารณะให้เกิดในตัวผู้เรียน

(4)ด้านสื่อการเรียนการสอน

จากการวิจัย พบว่า สื่อการสอนไม่หลากหลาย ไม่ทันสมัยและขาดแหล่งสืบค้นข้อมูล เช่น Internet คอมพิวเตอร์ ไม่เพียงพอต่อความต้องการของเรียน

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขปัญหา

ควรจัดสื่อการเรียนการสอน และนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักเรียนให้เพียงพอ และเหมาะสม โดยครูผู้สอนต้องพัฒนาสื่อการสอนและคิดค้นสื่อการสอนใหม่ ๆ ที่ทันสมัย เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน และอยากแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เสมอ จัดแหล่งสืบค้นข้อมูลที่ทันสมัย มีการจัดห้องสมุดที่มีระบบอินเทอร์เน็ตในการศึกษาค้นคว้าข้อมูล และมีคอมพิวเตอร์สำหรับใช้สืบค้นข้อมูลให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน

6.2 อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มีข้อค้นพบ (Fact Findings) ที่มีคุณค่าทางวิชาการ เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เห็นควรนำมาอภิปราย ซึ่งมีดังต่อไปนี้

รูปแบบการจัดการเรียนการสอน 5 รูปแบบ เป็นรูปแบบที่ดีและมีประสิทธิภาพ ซึ่งในแต่ละรูปแบบมีจุดเด่นและจุดด้อยแตกต่างกัน เพียงแต่นำรูปแบบใดมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ขึ้นอยู่กับบริบทของโรงเรียน หลักสูตรของสถานศึกษา ผู้สอน และผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ดีที่สุด และมีประสิทธิภาพสูงสุดที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนมหาวิทยาลัย วรรณราชวิทยาลัย คือ รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะเป็นรูปแบบที่เน้นทักษะการเรียนการสอนทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งถือเป็นหัวใจหลักสำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การสอนเพื่อการสื่อสารที่เน้นการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการพูดเป็นหลัก การเขียน การนำเสนอ ซึ่งทุกอย่างมีความสัมพันธ์กัน การสื่อสารภาษาอังกฤษต้องทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ไม่เน้นการท่องจำ แต่อาศัยความเข้าใจ เมื่อนักเรียนมีการพูดจาโต้ตอบกันบ่อย ๆ ความมั่นใจในการใช้ภาษาจะเกิดเองโดยอัตโนมัติ การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมจะทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก และไม่กลัวการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะโดยพื้นฐานของนักเรียนเป็นนักเรียนที่มาจากชนบท มีพื้นฐานการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง นักเรียนบางรูปอ่านภาษาอังกฤษไม่ได้ ไม่รู้พยัญชนะ เขียนพยัญชนะในภาษาอังกฤษไม่ถูก ประสมสระและคำในภาษาอังกฤษไม่ได้ แปลรูปประโยคและสื่อสารไม่เข้าใจ ดังนั้นรูปแบบการเรียนเพื่อการสื่อสารจึงถือเป็นรูปแบบพื้นฐานที่จะนำมาใช้ในการปรับพื้นฐานของผู้เรียน ตามระดับความรู้ทางภาษาของนักเรียน ให้มีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในการเรียนในระดับสูงขึ้นไป โดยเริ่มปูพื้นฐานจากการเรียนพื้นฐานพยัญชนะ และสระในภาษาอังกฤษ แล้วฝึกทักษะการฟัง ตามด้วยทักษะการพูด การอ่านและการเขียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจก่อนและแสดงออกผ่านทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยครูผู้สอนจัดกิจกรรมที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เกิดความสนุกสนานน่าสนใจ เมื่อนักเรียนสามารถปฏิบัติได้กระบวนการสอนก็จะประสบความสำเร็จ และทักษะทั้ง 4 ด้านเกิดกับตัวนักเรียน นักเรียนสามารถที่จะนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการศึกษาก็บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน” พบว่า การจัดการเรียนการสอนเน้นให้นักเรียนมีทักษะการสื่อสาร เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกทางภาษาตามสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลองอย่างสร้างสรรค์ ครูจัดกิจกรรมให้หลากหลาย เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติจริง ส่งเสริมให้นักเรียนเห็น

ประโยชน์ของการนำภาษาไปใช้ รูปแบบวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ คือ วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และสอดคล้องกับงานวิจัยของ **สุเมธ เทียงดาห์** ที่ได้ศึกษาเรื่อง “การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ผู้ช่วยสอนในกลุ่มย่อย” พบว่า รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ผู้ช่วยสอนในกลุ่มย่อย สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่ำให้สามารถพูดภาษาได้ มากขึ้น โดยผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ขณะเรียนเพิ่มขึ้น ทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ครูกอลล์** ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ได้ผลคือ การแสดงบทบาทสมมติหรือการสร้างสถานการณ์จำลอง เป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษโดยอัตโนมัติ การที่ครูให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติเพื่อจะทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจอย่างแจ่มชัดและเป็นการฝึกบทเรียนโดยไม่รู้ตัวและไม่เกิดความเบื่อหน่าย

6.3 ข้อเสนอแนะ

6.3.1 สำหรับสถานศึกษา

โรงเรียนควรจัดให้มีครูผู้สอนภาษาอังกฤษให้เพียงพอ มีครูต่างชาติเจ้าของภาษาเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และฝึกทักษะการพูด จัดอบรมครูสอนภาษาอังกฤษให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในหลากหลายสาขาวิชา และมีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาโดยตรง สำรวจความต้องการด้านสื่อและนวัตกรรมการสอนของโรงเรียนให้มีความทันสมัยและเพียงพอและสนองความต้องการของผู้เรียนอย่างเหมาะสม มีการจัดชั่วโมงอบรมความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนก่อนเปิดการเรียนการสอน เพื่อประเมินความรู้ ความเข้าใจและวัดระดับทักษะของผู้เรียน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน กำหนดนโยบายของสถานศึกษาที่ชัดเจนเป็นรูปธรรมโดยให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ อุปกรณ์ จัดหาสื่อการสอนที่จำเป็นประจำในทุกห้องเรียน เพื่อให้ครูและนักเรียนสะดวกต่อการใช้ในการจัดการเรียน การสอน วางแผนจัดตารางการจัดกิจกรรมโครงการ English Camp ให้มีชั่วโมงกิจกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักเรียนให้ได้ฝึกทักษะการพูด การสนทนาภาษาอังกฤษอย่างน้อย 3 ชั่วโมง/ต่อสัปดาห์ เพื่อฝึกให้นักเรียนกล้าแสดงออกสามารถสื่อสารโต้ตอบได้ไม่เกิดความหวาดกลัวหรือขาดความเชื่อมั่นในตนเอง และเพิ่มชั่วโมงเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยบูรณาการกับสาระอื่น ๆ ให้เนื้อหาวิชาที่เรียนเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ ฝึกทักษะให้นักเรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ แยกแยะ และสามารถแก้ไขปัญหาด้วยตนเองได้

6.3.2 สำหรับครู

การให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพราะถือว่าการจัดการเรียนการสอนเป็นหัวใจสำคัญ ครูต้องพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยการเข้ารับการอบรมทักษะทาง

ภาษาอย่างต่อเนื่อง เช่น อบรมทักษะการใช้ภาษากับหน่วยงานภาครัฐ หรือหน่วยงานอื่น ๆ ในช่วงปิดภาคเรียน หรือศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง อบรมเกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรมและสื่อการสอนใหม่ ๆ ที่ทันสมัย นำนวัตกรรมและผลิตสื่อการสอนใหม่ ๆ ที่หลากหลาย สามารถนำมาใช้ในการสอนให้น่าสนใจ และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เช่น นำวีดิทัศน์ ภาพยนตร์ เกมส์หรือเพลงเกี่ยวกับภาษาอังกฤษมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

6.3.3 สำหรับนักเรียน

- 1) ควรเตรียมความพร้อมให้นักเรียนตั้งแต่เริ่มมาสมัครเข้าเรียน โดยการ
 - 1.1 ทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษจากที่เรียนมาเบื้องต้น
 - 1.2 สัมภาษณ์เพื่อจะรู้ว่าพื้นฐานความรู้และทัศนคติเป็นอย่างไร
 - 1.3 สอนซ่อมเสริมตั้งแต่เริ่มต้นเพื่อให้มีความรู้ใกล้เคียงกัน
 - 1.4 ส่งเสริมให้กำลังใจ/ตั้งรางวัล เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจ
 - 1.5 เพิ่มงบประมาณในการทำเอกสารประกอบการสอนแจกให้ผู้เรียน เช่น อุปกรณ์การเรียน สื่อการเรียน ฯลฯ
- 2) ควรเตรียมความพร้อมระหว่างเรียนให้นักเรียน โดยการ
 - 2.1 จัดกิจกรรมที่หลากหลาย ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมและแสดงออก
 - 2.2 จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการแสดงบทบาทสมมติ หรือจำลองสถานการณ์ เพื่อให้ นักเรียนฝึกกล้าแสดงออก
 - 2.3 สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนรู้สึกเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง โดยการให้รางวัล ให้กำลังใจ ชื่นชมเมื่อนักเรียนได้แสดงออก
 - 2.4 ประเมินผลการเรียนของนักเรียนเป็นระยะ

6.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย ดังนี้

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กับโรงเรียนที่จัดการศึกษาทั่วไปหรือโรงเรียนสองภาษา
2. ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษ เช่น ด้านทัศนคติของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

1) หนังสือ

กระทรวงศึกษาธิการ. *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร, 2551.

จันทน์ เจริญศรี. *โพสต์โมเดิร์นกับสังคมวิทยา*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิภาษา, 2545.

จิระ งอกสิน. *เตรียมสอบผู้บริหารสถานศึกษา สพฐ. ความรู้ความสามารถบริหารงานในหน้าที่*.
ชัยภูมิ : ม.ป.พ., 2549.

ชาย โพธิสิตา. *ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร :
สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2552.

ยนต์ ชุ่มจิต. *การศึกษาและความเป็นครูไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2546.

_____. *ความเป็นครู*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส. พรีเมียมเฮาส์, 2550.

วันเพ็ญ จันทร์เจริญ. *การเรียนรู้การสอนปัจจุบัน*. สกลนคร : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ
สกลนคร, 2542.

วรรณิ แกมเกตุ. *วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.

สมคิด สร้อยน้ำ. *หลักการสอน*. อุตรธานี : สำนักส่งเสริมวิชาการ, 2542.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. *การเสริมสร้างภาวะผู้นำทางวิชาการ*.
กรุงเทพมหานคร : สำนักงานส่งเสริมวิชาการ, 2543.

สุภางศ์ จันทวานิช. *วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 18. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. *เรียนรู้สู่ครูมืออาชีพ*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : บริษัท ที.
พี.พริน จำกัด, 2544.

อรุณี อ่อนสวัสดิ์. *ระเบียบวิธีวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 3. ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
นเรศวร, 2551.

2) บทความในวารสาร

แหวดาว พรหมเสน. การวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ, *วารสาร มทร.อีสาน*. ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน 2554) : 97-98.

ศากุล ช่างไม้. *การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดการกับข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.

3) บทความจากอินเทอร์เน็ต

คณิตา เลชะกุล,คุณหญิง. *ภูมิศาสตร์พระนครศรีอยุธยา*. www.haab.catholic.or.th, <29 มกราคม 2556>.

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ, www.hi-supervisory17.net<17/02/2554, 28/01/2556>.

ประคอง สาธรรม. *การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าในการวิจัยเชิงคุณภาพ*, www.gotoknow.org>, <20 พฤษภาคม 2556>.

ปัทมรา โคตะขุน. *เว็บไซต์การเรียนรู้ ประภัสรา โคตะขุน. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ*. www.sites.google.com/site/prapasara/h1, < 4 กุมภาพันธ์ 2556>.

แผนพัฒนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (พ.ศ. 2554-2556). www.gallery.aru.ac.th. <7 กุมภาพันธ์ 2556>.

โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัย. *ประวัติโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัย*. 26 กรกฎาคม 2554.<<http://www.mvk.ac.th>>.

วิลาวรรณ ชัยมา. *แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. www.wilawun544.blogspot.com/2011/04/curriculum-and-instruction-in-english_25.html. <25 เมษายน 2554>.<14 ธันวาคม 2555>.

การวิจัยเชิงคุณภาพ. www.coursewares.mju.ac.th.<24 มีนาคม 2557>.

4) วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

จ้อย หยูนเหมย์. *ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของอาจารย์ชาวต่างประเทศ*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, 2549.

จิตรรา อินทจักร์. *สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรการศึกษายกระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดอุดรดิตถ์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์, 2548.

- จิรายุ สายทอง. ศึกษาการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวารินวิชาชาติ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวารินชำราบ อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2548.
- เจเลีย ทองธรรมชาติ. ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อำนาจของผู้บริหาร โรงเรียนกับประสิทธิภาพการสอนของครู โรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2541.
- ชุตีรัตน์ เจริญสุข. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาการเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ตามความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2545.
- ดารุณี คำมูล. การศึกษาความสามารถด้านการฟัง – พูดยาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2552.
- นาวา สุขรมย์. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการสอนของครู โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, 2550.
- นิคม ปิยมโนชา. ผลการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบฟัง-พูด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลห้างฉัตร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, 2550.
- พัชรินทร์ สติมัน. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. (คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2552.
- พรชัย นาชัยเวียง. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบ 4 MAT ระดับชั้นมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2546.
- พรรณวร บุญประเสริฐผล. การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2553.

- พระปริพัฒน์ นาคา. ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จังหวัดนครพนม. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2544.
- รสมาลิน จิตสว่าง. ผลของการสอนไวยากรณ์แบบบูรณาการ ที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่สะเรียง บริพัตรศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2549.
- รุ่งนภา เทสนา. การเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง TPR กับวิธีสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, 2550.
- ละมัย โคตรโสภา. การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสานกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, 2547.
- วารุณี สืบชมภู. การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบ 4 MAT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2550.
- วิไล พลเยี่ยม. การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนการสอนแบบโครงงานชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2552.
- วิไลลักษณ์ เดชะ. การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนสองภาษาและโรงเรียนทั่วไป : การศึกษาเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.
- วีระกิตต์ ทยทองสุข. การศึกษาสถานภาพและความต้องการในการใช้สื่อการสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- เวียงชัย พิมพ์ศรี. การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยบูรณาการหลักการจัดกิจกรรมหาหาข้อมูลที่ขาดหายไปกับกิจกรรมบทบาทสมมติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, 2547.
- ศิริภรณ์ ศรีนาค. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง TPR กับวิธีสอนตามแนวการ

สอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, 2550.

สมมติ เพ็ชรการค้า. ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้มีส่วนร่วมในกระบวนการนิเทศภายในกับประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดอ่างทอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2541.

สุเมธ เทียงดาห์. การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ผู้ช่วยสอนในกลุ่มย่อย. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2544.

หนึ่งนภา อินทรสูต. ผลของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, 2551.

อุดมสิน คำมุงคุณ. ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการนิเทศภายในกับประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, 2550.

5) รายงานการวิจัย

ณรงค์ฤทธิ์ โสภา. ผศ., การศึกษาผลของการสอนไวยากรณ์เพื่อการสื่อสารต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ : ศึกษานิพนธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. รายงานการวิจัย. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2547.

ณัฐติยา จตุรนาคกุล. ประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตพระนครเหนือ. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตพระนครเหนือ, 2549.

นิภา เมธชาวิชัย. โครงการประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏธนบุรี, 2546.

วันทนา เนาว์วัน และคณะ. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, 2551.

อารีย์ ปริดีกุล. การศึกษารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วีซีดี
 ไลน์สำหรับนักศึกษาในสถาบันราชภัฏ : กรณีศึกษาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม. รายงาน
 การวิจัย. คณะครุศาสตร์ : สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม, 2544.

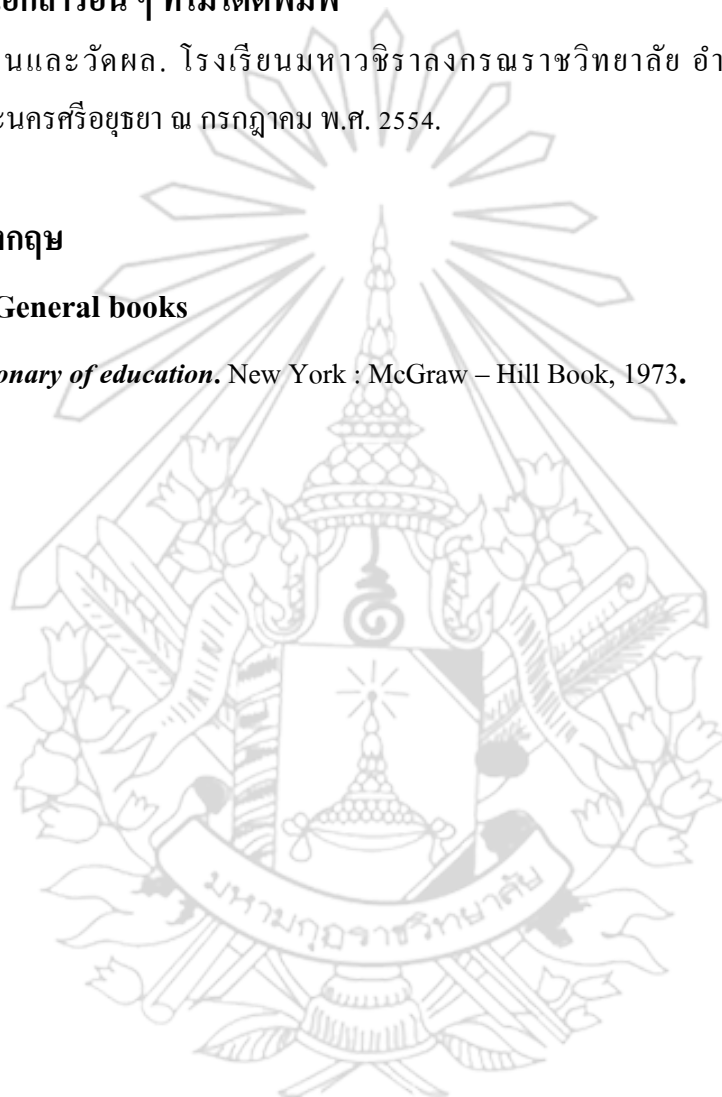
6) เอกสารอื่น ๆ ที่ไม่ได้ตีพิมพ์

งานทะเบียนและวัดผล. โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัด
 พระนครศรีอยุธยา ณ กรกฎาคม พ.ศ. 2554.

2. ภาษาอังกฤษ

1) General books

Good. *Dictionary of education*. New York : McGraw – Hill Book, 1973.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

1. พระปริยัติสารเวที (ดร.)

ตำแหน่ง : คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 การศึกษา : ศน.บ. (สาขาวิชาภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 อ.ม. (สาขาภาษาบาลี-สันสกฤต) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ประ.ด. (สาขาการบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. พระกิตติสารมณี

ตำแหน่ง : รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
 ผู้อำนวยการ โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
 การศึกษา : ศน.บ. (สาขาการบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 ศษ.บ. (สาขาการบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 ศน.ม. (พุทธศาสนศึกษา) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

3. รศ.ดร.ไพโรจน์ บัวสุข

ตำแหน่ง : อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
 การศึกษา : ศน.บ. (มนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช
 วิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
 M.A. (Linguistics), University of Delhi, India
 Ph.D. (English), Panjab University, Chandigarh, India

4. ดร.สำราญ ศรีคำมูล

ตำแหน่ง : หัวหน้าฝ่ายจัดการศึกษา / อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช
 วิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
 การศึกษา : ศน.บ. (มนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช
 วิทยาลัย
 M.A. (Linguistics), University of Delhi, India
 Ph.D. (Ancient India & Asia Studies), Magadh University, India.

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์

สัมภาษณ์บุคลากรเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการทำ

วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

ภาคผนวก ค
รายชื่อผู้ให้ข้อมูล

รายชื่อผู้ให้ข้อมูล

1. พระกิตติสารมณี

ตำแหน่ง รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลง
 : กรณราชวิทยาลัย
 ผู้อำนวยการโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
 การศึกษา ปริญญาตรี ศน.บ. (บริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 : ศษ.บ. (บริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
 ปริญญาโท ศน.ม. (พุทธศาสตรศึกษา) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 ประสบการณ์การบริหารงานวิชาการ : 30 ปี

2. พระครูสมุห์อุทัย อัสกาโร

ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราช
 : วิทยาลัย
 การศึกษา ปริญญาตรี ศน.บ. (มนุษยศาสตร์ เอกภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยมหามกุฏ
 : ราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
 ปริญญาโท พุทธศาสนศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช
 วิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
 ประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ : 10 ปี
 ประสบการณ์การบริหารงานวิชาการ : 17 ปี

3. พระครูปลัดทวี อุตตคตโต

ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดไผ่ดำ (มหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย 2)
 อาจารย์ประจำกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
 การศึกษา ปริญญาตรี ศน.บ. (ศาสนศาสตร์บัณฑิต) คณะศาสนาและปรัชญา
 : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
 ปริญญาโท MA. (Department of Philosophy) Kurukshetra University
 ปริญญาเอก Ph.d. (Department of Philosophy) Kurukshetra University
 ประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ : 10 ปี

4. พระมหาทรงพล พลวตุโณ

ตำแหน่ง หัวหน้างานทะเบียนและวัดผล โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
 การศึกษา ปริญญาตรี ศน.บ. (ศึกษาศาสตร์ เอกสารสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัย
 : มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

ประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ : 7 ปี

5. พระมหาคำปุ่น คุณปยุโ (ระวาดวอน)

ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
 อาจารย์ประจำกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
 การศึกษา ปริญญาตรี ศน.บ. (มนุษยศาสตร์ เอกภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยมหามกุฏ
 : ราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
 ปริญญาโท ศศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาต่อเนื่อง) มหาวิทยาลัย
 ศิลปากร

ประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ : 10 ปี

6. สามเณรมหาสุชาติ นัยนา (เปรียญ)

ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
 อาจารย์ประจำกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
 การศึกษา ปริญญาตรี ศน.บ. (มนุษยศาสตร์ เอกภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยมหามกุฏ
 : ราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
 ปัจจุบัน กำลังศึกษาระดับปริญญาโท บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช
 : วิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

ประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ : 7 ปี

7. พระมหาหยอดรัก กนตเปโม (คงศรี)

ตำแหน่ง ผู้ช่วยฝ่ายบริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
 อาจารย์ประจำกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
 การศึกษา ปริญญาตรี ศน.บ. (มนุษยศาสตร์ เอกภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยมหามกุฏ
 : ราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

ประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ : 2 ปี

8. พระมหายงยุทธ์ วรรณุโท (ท่ามะปั้งนะ)

ตำแหน่ง อาจารย์ฝึกประสบการณ์ โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

การศึกษา ปริญญาตรี ศน.บ. (ศึกษาศาสตร์ เอกการสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัย
 : มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

ประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ : 2 ปี

9. พระมหาชัชวาล คุตฺตโน (จารย์คุณ)

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำ โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

การศึกษา ปริญญาตรี ศศ.บ. (ศึกษาศาสตร์ เอกการสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัย
 : มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

ประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ : 2 ปี

10. พระมหาสายัณห์ เปมสีโล (วงศ์สุรินทร์)

ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการบริหารงานกิจการนักเรียน โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราช
 : วิทยาลัย

อาจารย์ประจำกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

การศึกษา ปริญญาตรี ศน.บ. (มนุษยศาสตร์ เอกภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยมหามกุฏ
 : ราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) มหาวิทยาลัยนเรศวร

ประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ : 2 ปี

11. พระอนันต์ สุทฺธานนุโท (ไชยต้นเชื้อ)

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำ โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

การศึกษา ปริญญาตรี ศน.บ. (มนุษยศาสตร์ เอกภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยมหามกุฏ
 : ราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

ประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ : 2 ปี

12. พระสาธิต ชยสาธิต (กระแสนเทพ)

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
 : วิทยาลัย
 การศึกษา ปริญญาตรี ศน.บ. (มนุษยศาสตร์ เอกภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 : ราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
 ประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ : 2 ปี

13. นางสาวนฤดี ประมากรณ์

ตำแหน่ง อาจารย์พิเศษประจำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
 : โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
 ข้าราชการบำนาญ
 การศึกษา ปริญญาตรี ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 ปริญญาโท การบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ : 36 ปี โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม

14. อาจารย์วาสนา เกิดสุภาพ

ตำแหน่ง อาจารย์พิเศษประจำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
 : โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
 เลขานุการ โครงการศูนย์ภูมิภาคด้วยโบราณคดีและวิจิตรศิลป์แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (SEAMEO SPAFA)
 การศึกษา ปริญญาตรี ศศ.บ. (การจัดการทั่วไป) สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
 ปริญญาโท ศศ.ม. (ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 ประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ : 10 ปี

15. อาจารย์รัช ธิกากรณ์

ตำแหน่ง อาจารย์พิเศษประจำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
 : โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
 เจ้าของกิจการนำเข้าและส่งออก
 การศึกษา ปริญญาตรี ศน.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 : วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
 ประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ : 6 ปี

16. สามเณรโกมินทร์ เตียแอก ตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
การศึกษา กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย
สายภาษาอังกฤษ
17. สามเณรศิริ โชติ สุสี ตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
การศึกษา กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย
สายวิทย์
18. สามเณรภานุเดช กิตติธรรมกุล ตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
การศึกษา กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย
สายศิลป์-ภาษาอังกฤษ
19. สามเณรคมศร สินทร ตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
การศึกษา กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย
สายภาษาอังกฤษ
20. สามเณรมนตรี วงศ์ละคร ตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
การศึกษา กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย
สายวิทย์
21. สามเณรศุภกรรณ์ รักษาพันธ์ ตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
การศึกษา กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย
สายภาษาอังกฤษ
22. สามเณรสुरสิทธิ์ จันทร์กระจ่าง ตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
การศึกษา กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย
23. สามเณรสิทธิโชติ ตรีบำรุง ตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
การศึกษา กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย
24. สามเณรสิทธิชัย ชูทรัพย์ ตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
การศึกษา กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย
25. สามเณรเสฏฐวุฒิ กลิ่นเกษร ตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
การศึกษา กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย

:

ภาคผนวก ง
แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
เรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ
ของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตราจารย์ดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง “รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย” โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย 2) เพื่อตรวจสอบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้มีทั้งหมด 3 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอความร่วมมือท่าน โปรดได้ให้ข้อมูลให้ตรงกับความเป็นจริงและครบทุกข้อ เพราะข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิเคราะห์ข้อมูลและนำไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ข้อมูลและความคิดเห็นต่าง ๆ ของท่านจะถือเป็นความลับ และผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ในภาพรวมเท่านั้น

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่านที่ร่วมมือในการให้ข้อมูลเป็นอย่างดี ไว้ ณ โอกาสนี้
ด้วย

นายประมวล ริมี่

นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

คำชี้แจง โปรดให้ข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริงโดยอิสระ

1. ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ-นามสกุล.....

ระดับการศึกษา.....

ประสบการณ์การทำงาน.....

ตำแหน่งในปัจจุบัน.....

วันที่ให้สัมภาษณ์.....เวลาสัมภาษณ์.....

สถานที่สัมภาษณ์.....

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ

1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ

1.1) ท่านคิดว่ารูปแบบการสอนภาษาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อย่างไรบ้าง

.....

.....

(1) จุดเด่น.....

.....

.....

.....

.....

(2) จุดค้อย.....

.....

.....

.....

(3) ปัญหาและอุปสรรค.....

.....

.....

.....

1.2) ท่านคิดว่ารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

(1) จุดเด่น.....

.....

.....

.....

(2) จุดค้อย.....

.....

.....

.....

(3) ปัญหาและอุปสรรค.....

.....

.....

.....

1.3) ท่านคิดว่ารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบการเรียนรู้จากการทำโครงการ ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อย่างไรบ้าง

.....
.....

(1) จุดเด่น.....

.....
.....
.....

(2) จุดด้อย.....

.....
.....
.....

(3) ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....
.....

1.4) ท่านคิดว่ารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหา ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อย่างไรบ้าง

.....
.....

(1) จุดเด่น.....

(2) จุดด้อย.....

(3) ปัญหาและอุปสรรค.....

1.5) ท่านคิดว่ารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมืองอย่างไรบ้าง

.....
.....

(1) จุดเด่น.....

.....
.....
.....

(2) จุดด้อย.....

.....
.....
.....

(3) ปัญหาและอุปสรรค.....

.....
.....
.....

โดยสรุปท่านคิดว่ารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้ง 5 รูปแบบ รูปแบบใดมีประสิทธิภาพมากที่สุด เพราะเหตุใด.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

2. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาในปัจจุบันใช้รูปแบบใด และมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

2.1) ควรนำมาพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้ในปัจจุบันอย่างไร เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

.....

.....

.....

2.2) ปัญหาหรืออุปสรรคที่พบในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันคืออะไร ควรแก้ไขปรับปรุงอย่างไร

.....

.....

.....

3. ท่านคิดว่ารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้ง 5 รูปแบบ รูปแบบใดที่ควรนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มากที่สุด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณอย่างสูง
นายประมวล รีมี่

ภาคผนวก จ

ผู้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์

ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ พระเดชพระคุณ พระกิตติสารมณี รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ผู้อำนวยการโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย เมื่อวันที่ 13 มกราคม 2557 เวลา 09.30 น.- 10.40 น.

สัมภาษณ์ พระครูสมุห์อุทัย อัสสุกาโร รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2556 เวลา 08.30 น. — 10.00 น.

สัมภาษณ์ พระอนันต์ ไชยคันธี้อ อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สอนวิชาภาษาอังกฤษ ม.4 และ ม.6 เมื่อวันที่พฤหัสบดี ที่ 15 สิงหาคม 2556 เวลา 12.00 น. – 13.00 น.

สัมภาษณ์ พระมหาสาธิต เปมสิโล รองผู้อำนวยการบริหารงานกิจการนักเรียน อาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้น ม. 1 เมื่อวันที่พุธ ที่ 28 สิงหาคม 2556 เวลา 16.40 น. – 17.30 น.

สัมภาษณ์ พระมหาทรงพล พลวฒโน ผู้ช่วยหัวหน้างานทะเบียนและวัดผล อาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้น ม. 3 และ ม.5 เมื่อวันที่อังคาร ที่ 10 กันยายน 2556 เวลา 08.30 น. – 09.30 น.

สัมภาษณ์ สามเณรสุชาติ นัยนา (เปรียญ) รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารกิจการนักเรียน อาจารย์สอน
วิชาภาษาอังกฤษ ชั้น ม. 1 และ ม. 4 เมื่อวันที่ 10 กันยายน 2556 เวลา 09.40 น. – 10.50 น.

สัมภาษณ์ พระมหาอดรัก กนฺตเปโม อาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้น ม. 4 และ ม.6 เมื่อวันที่
อังคาร ที่ 10 กันยายน 2556 เวลา 14.30 น. – 15.40 น.

สัมภาษณ์ พระครูปลัดทวี อุตตคฺตโน รองผู้อำนวยการโรงเรียนวัดไผ่ดำ (มหาวิทยาลัยราช
วิทยาลัย 2) อาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้น ม. 3 – ม. 6 เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2556 เวลา 14.30
น.- 15.40 น.

สัมภาษณ์ พระมหาคำปุ่น คุณปลุก โย (ระวาดวอน) รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป อาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้น ม.2 , ม.3 เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2556 เวลา 16.00 น.-17.00 น.

สัมภาษณ์ สามเณรภานุเดช กิตติสรพรกุล นักเรียนชั้น ม.5/2 ตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2556 เวลา 16.00 น. - 17.00 น.

สัมภาษณ์ สามเณรคมสร ลินทร นักเรียนชั้น ม.5/2 ตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2556 เวลา 17.30 น. - 18.30 น.

สัมภาษณ์ สามเณรเสฏฐวุฒิ กลิ่นเกษร นักเรียนชั้น ม.1/1 ตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
เมื่อวันพฤหัสบดี ที่ 17 ตุลาคม 2556 เวลา 12.00 -13.00 น.

สัมภาษณ์ สามเณรสิทธิโชติ ตรีบำรุง นักเรียนชั้น ม.2/1 ตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
เมื่อวันศุกร์ ที่ 18 ตุลาคม 2556 เวลา 12.00 น. – 13.00 น.

สัมภาษณ์ สามเณรชลสิทธิ์ พูลสมบัติ นักเรียนชั้น ม.2/1 ตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
เมื่อวันศุกร์ ที่ 18 ตุลาคม 2556 เวลา 16.40 น. – 17.30 น.

สัมภาษณ์ สามเณรสิทธิชัย ชูทรัพย์ นักเรียนชั้น ม.1/1 ตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2556 เวลา 08.30 น. – 09.40 น.

สัมภาษณ์ สามเณรสุรสิทธิ์ จันทร์กระจ่าง นักเรียนชั้น ม.3/2 ตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2556 เวลา 09.00 น. – 10.00 น.

สัมภาษณ์ สามเณรศุภกรรณ์ รักษาพันธ์ นักเรียนชั้น ม.4/1 ตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2556 เวลา 14.00 น. – 15.00 น.

สัมภาษณ์ สามเณร โกมินทร์ เตี้ยแอก นักเรียนชั้น ม.6/2 ตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
เมื่อวันเสาร์ ที่ 9 พฤศจิกายน 2556 เวลา 15.10 น. – 16.30 น.

สัมภาษณ์ สามเณรศิริ โชติ พุสี นักเรียนชั้น ม.6/1 ตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เมื่อวัน
อาทิตย์ ที่ 9 พฤศจิกายน 2556 เวลา 16.40 น. – 17.40 น.

สัมภาษณ์ สามเณรมนตรี วงศ์ละคร นักเรียนชั้น ม.4/2 ตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เมื่อวันอาทิตย์ ที่ 17
พฤศจิกายน 2556 เวลา 16.00 น. – 17.00 น.

สัมภาษณ์ อ.นฤติ ประมาภรณ์ อาจารย์พิเศษประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2556 เวลา 10.00 -11.30 น. ณ โรงครัวหอฉัน

สัมภาษณ์ อ.ชวัช ริกากรณ์ อาจารย์พิเศษประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2556 เวลา 11.40 -13.00 น. ณ โรงครัวหอฉัน

สัมภาษณ์ พระสาธิต ชยสาธิตโต (กระแสดเทพ) อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2556 เวลา 10.00 -11.00 น.

สัมภาษณ์ พระชัชวาล ฐิตคุโณ (จารย์คุณ) อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เมื่อวันศุกร์ ที่ 27 ธันวาคม 2556 เวลา 10.00 -11.00 น.

สัมภาษณ์ พระมหาขยงยุทธ วรรยุทธ (ท่ามะพั่นนะ) อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เมื่อวันศุกร์ ที่ 27 ธันวาคม 2556 เวลา 12.00 -13.00 น.

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ-นามสกุล** : นายประมวล ริมี่
- สาขาวิชา** : การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตมหาสารคามนครราชสีมา อำเภอลำทะเมนชัย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- ที่อยู่ปัจจุบัน** : 57/15 หมู่ 1 ต.สนับทึบ อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา 13170
- ประวัติการศึกษา**
- พ.ศ. 2524 : ระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโนนข่า จ.ขอนแก่น
 - พ.ศ. 2530 : ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวชิรมกุฏ
 - พ.ศ. 2534 : ปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ วิชาโท ภาษาไทย
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาสารคามนครราชสีมา
 - ปัจจุบัน** : กำลังศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาสารคามนครราชสีมา
- ประวัติการทำงาน** : หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
โรงเรียนมหาสารคามนครราชสีมา อำเภอลำทะเมนชัย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
หัวหน้างานห้องสมุด